

 Edebiyat Defteri

türkü diyarı -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
7 Ocak 2024 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

KINALI HASAN

Çanakkale'de şehit olan askerlerimizden Yozgatlı Hasanla ilgili. Yozgatlı Hasan nın lakabı da Kınalı Hasan; olmuş Çanakkale de.

Hasan, Yozgat ilinin Sorgun kazasına bağlı Kara Yakuplar köyündedir Daha bıyıkları terlememiş bu delikanlı, kendisi gibi gencecik arkadaşları ile beraber yayan yapıldak yürüyerek Yozgat tan çıkıp Çanakkale ye ulaşmışlar. Burada 64. Piyade Alayı, 1. Tabur, 2. Bölüğe intisap edip çakı gibi Mehmetçik olmuşlar. Zaten taburlar, alaylar Çanakkale de eriyip bittiği için cepheye gelen gönüllülere şiddetle ihtiyaç vardır.

İkinci bölüğün komutanı Yüzbaşı Sırrı Bey, askerlerini savaşa hazırlamak için onların talimlerinden boş kalan istirahat anlarında onlarla tanışıp konuşmaya başladılar. Böyle bir vakitte Yüzbaşı Sırrı Bey, Yozgatlı Hasan la da tanıştı. Hasan ın başındaki kına Sırrı Bey in dikkatini çekti. Cepheye gelen askerlerin sağ ellerinde, sağ elinin üç parmağında ya da sağ ayağının parmaklarında kına görmeye alıştı Sırrı Bey ama baştaki kınayı ilk defa görüyordu. Hasan a bunun mânâsının ne olduğunu sorduğunda Hasan utandı, üzüldü ve dedi ki komutanına:

-Komutanım, buraya geleceğim vakit anam yaktı bu kınayı. Ben de niye diye sormadım.

Sırrı Bey:

-Öyleyse bir mektup yaz da sor bakalım, biz de öğrenmiş olalım.

Hasan:

-Ben yazı yazmasını bilmem ki komutanım.

Sırrı Bey:

-Öyleyse sen söyle bölük yazıcısı yazsın köyüne, bakalım ne cevap gelecek?

Hasan:

-Baş üstüne komutanım.

Bir istirahat anında bölük yazıcısı Hasan ın yanına gelir. Hasan söyler, o yazar. Selam kelamdan sonra Hasan, bulunduğu yerin güzelliğinden, çiçeklerin kokusundan, arkadaşlarının dostluğundan, komutanının tatlı dilinden bahsettikten sonra, konuyu kınaya getirir.

-Anacığım, kumandanım saçımdaki kınayı sordu, ben bilemedim. Arkadaşlarımla arasında mahcup oldum.

Kardeşlerimi askere gönderirken sakın onların saçlarını kınalama. Onlar benim gibi mahcup olmasınlar. Kınanın bir mânâsı varsa bildir de kumandanıma söyleyeyim.

Mektup Yozgat yollarına çıkar. Cevap gelir mi gelmez mi, anasına ulaşsa okur mu, okutur mu belli değil. Lakin Çanakkale de sırtlan gibi saldıran düşmana karşı koymak lazım geldiği için ihtiyat kuvvetlerinin fazla bekleyecek zamanı yoktur. 2. Bölük de savaşın en çetin alanlarında görev yapar. Bu öyle bir harptir ki, dünyada eşi benzeri olmayan bir vahşet yaşanmaktadır. Anadolu nun kınalı koç yiğitleri, ellerindeki kıt imkanlarla, adeta etten bir duvar örüp düşmana geçit vermeden namusları için, vatan için buruşmaya başlamışlardır. Bu ateş cehenneminde nice kınalı koç yiğitlerimiz, körpecik delikanlılarımız şehit olmakta, Avrupalının kan içen canavar makineleri, gemileri, topları Gelibolu yu bir kan gölüne çevirmektedir.

Aradan iki ay geçmiştir. Bir gün Yüzbaşı Sırrı Bey in bölük karargahına birkaç mektup ulaşmıştır. Yozgat ın Sorgun ilçesi Kara Yakuplar köyünün köy katibi mektubu Hasan ın anasına ulaştırmış ve anasının söylediklerini de yazıp cepheye yollamış. Mektup da anası şunları yazmış:

Yavrum, Hasanım, Kınalı Kuzum,

Mektubun geldi, sanki dünyalar benim oldu. Köy katibi okudu, ben ağladım. Kumandanını pek sevmişsin, ne güzel! O senin babının yarısıdır. Sakın ola yavrum kumandanının emrinden çıkma, önünden aykırı geçme. Ateşe bas dese basasın yavrum. Kars tan, Siirt ten, Adana dan, Uşak tan arkadaşların olmuş. Birbirinizi çok sevip iyi geçinmişsiniz. Elbette öylesi yakışır yavrum. Onlar senin dünya ahret hakiki kardeşlerindir. Sakın onları incitme yavrum. Südümü sana helal etmem. Kumandanın saçındaki kınayı sormuş. Bunda bilmeyecek ne varmış ki yavrum? Bizim burada Allah için kurban seçilen koçların başını kına ile süslerler. Ben de dört kardeşin içerisinde en çok seni sevdiğim için seni Hz. İsmail e kardeş seçtim. O da kurban edilmek istendiğinde kınalanmamış mıydı? Yavrum, kıyamet günü, mahşer yerinde, o kına senin işaretin olacak, o kalabalıkta seni kolayca bulacağım. Aha işte benim kınalı kuzum da burada deyip seni bağrına basacağım.

Anan Hatçer;

Sırrı Bey, iki gözü iki çeşme mektubu okur. Sonra posta erini çağırır.

-Şu Yozgatlı Kınalı Hasan ı bulun bakalım. Mektubunu ona ben okuyacağım, onun okuması yoktu.

Çok geçmez posta eri geri döner.

-Kumandanım Hasan bir hafta önce Arıburnu ndaki şiddetli muharebede Hakk a yürümüş.

Sırrı Bey, orada göz yaşarı içerisinde yana yakıla bağırmağa başlar:

- Bilmeliydim, bilmeliydim. Kurbanların kınalı olması gerek. Bu yiğitlerin hepsi de kınalı; vatana kurban seçilip gönderildiler. Bunların hepsi de kınalı kuzu, hepsi de Hasan gibi; Bilmeliydim, bilmeliydim.

Şimdilerde bu cennet vatani bölmek isteyen üçbeş haine kınalı hasanların dev gibi duruşları geçit vermeyecektir Dilimizi koruyalım,ona sahip çıkalım.

VİCDAN TERAZİSİ

İnsan:Yaratılmışların en güzeli,Kainatın en hasas varlığı,Alemin efendisi,Kainattak bütün mahlukatın hizmetine sunulduğu en yüce varlık, Bütün güzellikleri bünyesinde barındıran, kötülükleride bünyesinden atabilme cesareti göstere bilen bir varlık. Sinesinde her türlü duygu ve düşünceye yer olmasına rağmen! Nağmelerinde güllerden ve güzelliklerinden esintiler üfleyen "Ben değil biz, onsekizbin alem biz bir bütünüz" düşüncesi ile varlığının arksındaki sebepleri iyi anlama ve hayatını ona göre şekillendire bilme kararlılığını göstere bilen bir varlık. "Seni yaratmasa idim alemleri yaratmazdım" ilahi mesajını iyi düşünüp kendisine bu ilahi mesajından hisseler çıkarabilen bir varlık, varlığı ile arz ve semadaki varlıkların kendisine selama durmasındaki sırları vicdan terazisinde tartarak bu ulvilik içerisinde kendisine düşen sorumluluk bilinci ile hareket edebilen bir varlık. Hak,hukuk adalet gibi kavramların boş bir kelimedenden ibaret olmadığı;mutlaka her varlığın kendisinde bir hakkının, kendisi ile diğer varlıklar arasında bir hukukun, paylaşılabilir sorumluluklar içerisinde adaletin olması gerektiğini düşünüp bu düşüncedende kendisine bir sorumluluk payı çıkarabilen bir varlık. Kendisine "ahsen-i takvim" en güzel kıvam, en mükemmel suret "eşref-i mahlukat" yüceliği yüklenen bir varlık. Daha sayılamayacak harkuladeliklerinin karşısında dünyevi tatminsizlik, serkeşlik şekilcilik,maddecilik ve bencillik tuzakları ile karşılaştığında "esfele safilin" sefillerin en sefili durumuna düşebilme tehlikesi ile de karşı karşıya olan bir varlık.

Onun mahiyeti meleklerden de ulvidir.

Avalim onda pinhandır, cihanlar onda matvidir.

(M.Akif)

Bu kadar ulvi değerler ve harkuladelikler manzumesine sahip bir varlığın çevresini saran binbir ifrit karşısında kendisininde ona göre tavır alması gerektiğinin bilinci ile hareket etmeside kendisine yüklenen bu ulvilğin farkına varması ile mümkündür.Hayatı ezel ile ebed arasındaki yolculuğun bir parçası, fani alemde bir seyahat ve baki aleme hazırlık olarak görebilen ve ona göre yaşayanlar, yaşadıkları dünyada kendisinden başkalarınında kendisi ile birlikte yaşama haklarının olduğunu düşünen ve düşünmektende öte bedenleri ile tatbik eden ve nefislerinde yaşayanlar. Ruhun ve bedenen hayatlarını başkalarına adayan, yarınların bu günlerden daha parlak olması için istiklal ve istikbalin;birlik beraberlik ve bütünlük içerisinde sağlanacağına inananlar,bütün ifritlerin yıkmak için üzerlerine geldikleri anlarda, sabır ve tahammülün en son haddine dayandığı zamanlarda bile granitler gibi dimdik ayakta durarak fena muameleleri rahmet hamleleri ile yenmeyi başaranlar. karanlık zamanlarda yarasa ruhluların üzerin çullanmaya çalıştığı bir anda atını mahmuzlayarak şaha kaldırıp yeni yeni fetihlerin yapılmasına vesile olmanın hazzı ile inandığı yoldan yöneldiği gayeden en küçük bir taviz vermeyen karanlığın aydınlığa inkılabını vicdan terazisinde tartarak ulaşması gereken hedeflere kendisini hazırlayarak yeni yeni fetihlerin doğmasına vesile olanlar. "Her türlü duygu düşünce hareket ve davranışlarınla insanlığın dünyasını cennete çevir'ki ahiertin cennet olsun" felsefesi ile yaşadığı dünyayı cennete çevirmek için gecesini gündüzüne katarak kendisi için değil insanlık,insanlığın mutluluğu huzuru selameti ve huzurlu bir geleceği için çalışanlar

Onlar bu kadar zalimane engeller karşısında sebebe takılmadan güzel neticelere ulaşmanın hazzı ile hasımlarının bile gıpta ile baktıkları kahramanlar, bütün olumsuzluklardan etkilenmeden varmak istedikleri hedeflerine emin adımlarla devam ederler. Böyle babayığitler sinelerinde kin,garaz ve nefretin zerresini barındırmadıkları gibi sinesinde bu tür ifritlikleri barındıranların da asıllarına rücu etmelerine ve nur nehrinde yıkanıp paklanmalarına vesile olmaktadır. İşte insanoğlundaki "ahsen-i takvim" en güzel kıvam en mükemmel suret,"eşref-i mahlukat"yaratılmışların en şerefli olması yüceliği.

Bu ulvilğin farkına varmayanlar, hayattan başka hayatın olmadığını düşünerek "gün bu gün saat bu saat" diyerek yaşayanlar, kendisinden başkasını düşünmeden "olursa herşey benim olsun" felsefesi ile hareket eden hodbin ruhlar, sevdayı yürekte değil göstermelik, sadakati hakikat yapmacık, olduğu gibi görünmeyip görüldüğü gibi olmayanlar, emaneti korumak yerine verilen emaneti kırarak, dökerek, çalarak parçalayarak o emanete ihanet edenler bulunduğu makamın hakkını vermek yerine o makamın kendisine tanıdığı sorumluluğu kendi heves ve arzuları için kullananlar ve bu yaptıklarını vicdan terazisinde tartamayacak kadar akıl ve izandan yoksun olanlar. "Can yakanın canı olmaz" öz deyişinden kendilerine bir hisse çıkarmayanlar bu gün olmasada yarın mutlaka yanıldıklarının farkına varacak ancak kaybettikleri değerlere baka baka ağlamaktan başka ellerinden bir şey gelmeyecektir. Zulüm insanlık tarihinde Hiçbir zaman baki olmamış aksine hiç yıkılmayacak sanıldığı halde yere yeksan olmuş zulümle abad olmaya çalışanların sonunun berbat olması onun zulmünü alkışlayanlara birer ibret vesikası olmuş ve tarihlere not düşülmüştür. Yıkılmaz sandığı zulüm saltanatını kaybedenler dönüp arkalarına baktıklarında onları temize çıkaracak Hiçbir güzellik yok aksine mazilerinde acı ızdırap göz yaşları talan haksızlık zulüm ve işkenceye uğrattığı insanların acı acı haykırışlarından başka. onlar vicdanlarıyla yüzleşmeye başladığında olupbitenin tamamen kendi aleyhine çevrildiğinin, vicdanını kendisini kendisini sorgularken "suçlusun" çığlıklarının kulaklarını tırmaladığı, terazinin zulüm tarafının ağırlığı karşısında ezilerek gayyalar yuvarlanmanın çaresizliğinden başka bir şeylerinin kalmadığının farkına varacak,vicdanları onları Hiçbir şekilde rahat bırakmayacaktır. Bu durum insanoğlunun "esfele safilin" sefillerin en sefili durumuna düşmesi halinden başkası değildir.

İşte İnsanoğlunun iki halinin kıyaslaması: Birisinde çekilen çilelerin çetinliğine rağmen sabır ve tahammülün sonucunda yüksekliğin zirvesi diğesinde sabır ve tahammülsüzlüğün sonucu alçalışın en alt derecesi tercih yine kendisine aittir. O halde yüceler yücesi değerler ortasında yüceler yücesi bir varlık iken bu hal ve bu meziyetler üzerine yaratılmış iken geçici bir makam için gelip geçici belkide hiçbir faydasıda dokunmayacak servet için, birbirimizi aldatmaya dostumuzun arkasından dümenler çevirmeye hem geleceğimizi hemde dostumuzu kaybetmek uğruna bu kadar hinliklere kalkışmamızın haklı bir gerekçesi geçerli bir mazereti varmı? Çalıştığımız kurumların topluma kazanılması için uğraşı verdiğimiz insanların ve bulunduğumuz ortamların her yanının problem kaynadığı bir sarmalın içerisinde hem kendi huzurumuzu ve geleceğimizi hemde bizlerden ümit bekleyenlerin hayallerini karartmaya hakkımızın olduğunu sanmıyorum. Rüzgarların çetin estiği yamaçlarda ağaçların o fırtınalara göğüslerini siper edebilmeleri için köklerini daha derinler saldığını düşünerek bu günden sağlam bir duruş sergileyerek silkinip doğrulmak cennet gibi bir ülkenin kıymetinin idraki ile sapasağlam bir gelecek inşaa etmemizin idraki ile o kutlu yiğitlerin gösterdiği hedefler doğrusunda sapasağlam adımlarla hergün yeni güzellik denizlerine yelken açmamızın tam zamanı olduğunun bilinci ile

Sen bir devsin yükü ağırdır devin.

Kalk ayağa dimdik,doğrul ve sevin.

(N.F.KISAKÜREK)

Geçmişimizin o zifri karanlıklarına bir sünger çekerek başımızı iki elimizin arasına biraz düşünelim ve "Ben bana layık olan ahsen-i takvim yüceliğinde seyahat etmek istiyorum, ben benim için değil bizim için varım" diyebilme cesaretini gösterelim o zaman göreceğiz'ki bizm halimizden parçalanan yürekler yeniden toparlanacak onların gözlerine fer dizlerine derman gelecek,zihinlerinde ümit şimşekleri çakacak ve cemre yağmurları ile kavrulan gönüller serinleyip ümit ve sevgi çiçekleri fişkiracak vicdanlarımız daha rahat, gönüllerimiz daha huzurlu geleceğimiz daha aydınlık olacaktır.

Unutmayalım;

Dostu incitirsek dostluk incinir.

Mustafa İBIŞ
AMASYA /2011

HER ŞEY ASLINA RÜCU EDER

Vakti zamanenin birinde bir padişah varmış

Ülkesinde bir kıtlıktır baş göstermiş, Öyle bir kıtlıkki gelmiş geçmiş hiç bir zorluğa benzemiyormuŐ padişah ne yapacağını düşünüp duruyormuŐ

Bir gün odasında otururken aklına bir fikir gelmiş

-vezirler'imi ve divan üyelerimi toplayım,

onlar bana ne yapacağım hakkında bir fikir verir onların fikirleri aklıma yatarsa ne ala yatmaz ise o zaman başka çareler ararız demiŐ ve

derhal emir vermiş

-tez zamanda divan toplansın

Vezirler veziri azamlar yani divan üyeleri al acele sarayın yolunu tutmuş ve divan toplanmış padişah

-sevgili kullarım ülkemizin durumunu biliyorsunuz

askerimiz periŐan halkımız periŐan bir kıtlık felaketidir almış başını gidiyor bu durumdan nasıl kurtulacağımıza dair bir fikri olan varmış?

Baş vezir söz almış

-padişahım halkın üzerindeki vergileri artıralım.

ikinci vezir

-Padişahım halkın ürettiği mallara el koyalım hepsi zaten sizin malınız

Üçüncü vezir

-Halkımıza çocuk yapmayı yasaklayalım üç beş sene nüfusumuz artmaz ise o zamana kadar ülkemizin durumu düzelir.

Şeyhulislam söz almış

-Padişahım öyle bir Şey yapmalıyız ki ne halkımız zarar görsün nede siz zarar görün halkımız zaten fakir onların üzerindeki yükünü artırırsanız yarın baŐınız sıkıŐtıĐında halkınız yanınızda olmaz halkı yanında olmayan padiŐahında vay haline çalışacağız geceli gündüzlü çok çalışacağız Allah'ta bize yardım eder ülkemiz ve siz bu sıkıntılardan kurtulursunuz demiŐ

Padişah

- iyide değerli ulema ne yapacağız

Şeyhulislam

-padişahım bizler maaŐ ve gelirlerimizden feragat edeceğiz, siz saraydaki fuzuli giderleri kısacaksınız sarayın yanına bir saray daha yapmak yerine sarayınızı küçültecek kullanılmayan kısmı evsizlere vereceksarayın giderlerinden kıstığınız giderleri fakire fukaraya dağıtacaksınız ve halkımıza çok çalıŐıp az harcamayı öğreteceksiniz dediysede bu sözler padişahın ve diğer vezirlerin hoŐuna gitmez

bir karar alamadan divan dağılır

Gecenin geç saatinde uyku uyuyamayan padişahın aklına bir fikir gelir

Ertesi gün hemen bir tellal çıkarıp ilan verir

-Duyduk duymadık demeyin padişahımızın emridir

her kim hızırı bulup padiŐahımıza getirdi ona padişahımız tarafından büyük ödülleri verilecek

eğer bulamaz da geri gelirse o zaman padiŐahımıza karşı suç işlemekten idam edilecektir.

O ülkede bir alim zat varmış kendisi her konuda alim fakat bir türlü alimliğini kimseye hissettiremiyor bu durum onu çok üzüyor ve kendi kendisine

-keşke ilim tahsil yolunda senelerimi harcama saydım bir meslek öğrensem de onunla kendimi geçindirseydim

Alim zat bir saraç yanında çalıŐmıŐ fakat saraçlığı da tam öğrenemediğinden bir Şeyler yapamıyor yarı aç yarı tok yaŐayıp gidiyormuŐ.

Tellalın duyurusunu dinlediğinde

kendi kendisine

- Şimdi aliliğini konuŐturma zamanın geldi git padişaha iki at iki ay zaman ve iki yüz akçe iste eğer iki ay sonunda hızırı

ı bulamaz isen gel padişaha özürünü bildir eğer padişahın vicdanı sızlarsa seni affeder yok eğer vicdanı sızlamaz sa

seni idam ettirir zaten yaŐayan ölüsün belki bu halden kurtulur belkide ölürsün

nasıl olsa ölmeyecekmisin der ve sarayın yolunu tutar

Sarayın kapısının tokmağını üç sefer vurur

Görevliler kapıyı açar

-PadiŐahımızı görmek istiyorum

Görevliler kızarak adam azar ederek çıkarmaya çalışsa da alim inat eder

bakarki kurtuluş yok görevliler geçit vermiyor

Görevlinin birinin kulağına eğilir

-PadiŐahımıza söyleyin ben hızırı bulup padiŐahımıza getireceğim yalnız Őartlarım var bunu padiŐahımıza kendim

bizzat söylerim dediğinde

Görevliler sevinçle padişaha koşar

- Padişahımız yüce devletlümüz Hızır A.S mı bulup size getirecek bir adam geldi bazı şartları varmış onu bizzat size söyleyecekmış.

Padişah derhal emir verir

-Alın o adamı tiz getirin benim yanıma

Görevliler Alimi padişahın huzuruna çıkarır

Alim

-padişahım siz Hızır A.S. istiyormuşsunuz onu bulup size getireceğim yalnız der susar

Padişah kızar ve öfkeyle

-Bire adam yalnız ney çıkar dilinin altındaki baklayı

Alim

-Padişahım bana iki ay zaman vereceksiniz malum hızırı aramam gerekecek

Padişah

-Tamam

Alim

-iki at vereceksiniz birine ben birine de hızır binecek.

Padişah onada

-Tamam

üçüncü şartın ne diye sorar

Alim

-Padişahım hızırı arayıp bulmam için iki yüz akçede altı istiyorum dediğinde

Padişah hiddetlenir

- Bre şaşkın sen benimle alaymı ediyorsun daha hızır ı bulup getirmeden benden haraç mı istiyorsun ne cüretle benden bunu istiyorsun

Alim sakin bir halde

-Padişahım iki ay hızırı arayacağım onu aramak için belki dağlar belki denizle aşacağım bunun içinde harcamalarım olacak bende bunu karşılayacak akçe yok bu iki yüz akçeyi bunun için istiyorum hızır bu nerede kaç zamanda bulurum kim bilir

Padişah Alimin sözlerinden ikna olur ve derhal emir verir

-Şu adamın istediklerini derhal kendisine verin

Padişahın emri derhal yerine getirilir

Alim iki at ve iki yüz akçeyi alır iki ay sonra dönmek üzere saraydan ayrılır

Evvela kendisine güzel bir elbise alır ve kalan akçeler ile halini iyice düzeltir.

Günler hafatları haftalar ayları kovalar nihayet iki ay tez amanda biter bitmesine biterde hızır dan bir haber yok. içini bir korku sarar

ve nihayet beklenen gün gelir. Padişahın payın tahtında Ocaklar ateşlenmiş türlü çeşit yemekler hazırlanmış

kurbanlar kesilmek için hızır bekleniyor davullar zurnalar çalıyor

Gözcüler çıkarılmış tepelere herkes padişaha müjde vermek için uzakları gözetliyor

Bir gözetleyici padişaha koşar

-Padişahım müjde uzaktan iki at göründü fakat atın birinin üzerinde bir adam var ancak diğeri boş

Padişah gözcünün işaret ettiği tarafa doğru baktığında oda kendi gözleri atın birinin boş olduğunu fark eder

O sırada adama inanmayanlar derhal padişahı gazaba getirmeye çalışır

Kötü her yerde kötülüğünü cahil her yerde cahilliğini gösterecek ya

Kimisi

-padişahım emir veriniz adamı derhal asalım,

Kimisi başka şeyler söylediği bir sırada kalabalık arasından on on iki yaşlarında bir çocuk

-Padişahım divanı kurun adamı bir dinleyin divan üyelerinin adam hakkındaki düşüncelerin sorduktan sonra eğer suçlu bulursanız adamı cezalandırın-

- Adamcağızı dinlemeden öfkeyle bir karar verirsiniz belki zalimlerden olursunuz siz asil yürekli bir padişahsınız size zulm etmek değil affetmek düşer

Çocuğun sözleri padişahın aklına yatar derhal emir verir

-Divan kurulsun divan üyeleri yerini alsın

Yargılama halk önünde yapılacak ki bir daha başka biriside böyle bir işe girişmesin.

Divan toplanır adam yakalanıp divan huzuruna çıkarılır

kalabalık arasından kimi adamı yuhlar kimisi adamın tez idam edilmesini isteyen sözler sarf etse de padişah çocuğun sözleri doğrultusunda hareket etmeyi uygun görür

Alime sorar

-Bana hızırı getireceğini söyleyerek iki yüz akçe, iki at ve iki ay zaman istedin bunu sonucunda hızırı bulamayacaktın madem neden bu işe giriştin bu insanın kendi canıyla imtihan değilmi sorar

Alim

-Padişahım bende biliyorum Hızır Aleysselamın aramakla bulunamayacağını ancak senin onu araman yerine onun seni bulması gerekiyormuş buda yüce Allah'ın yardımı ile oluyormuş bu durumu daha iyi öğrendim taktir yüce padişahımızın ben bulurum diye ümit ettim bunun için gayret ettim ama bulamadım sizde şanınıza yakışır neyi uygun bulursanız bana onu lütfedersiniz.

O az önce padişaha divan kurulmasını teklif eden çocuk orada söze karışır

- Her şey aslına rücu eder

Padişah baş vezirine sorar

-sen Söyle baş vezirim bu adama ne ceza verelim.

Baş vezir.

-Padişahım bu adamı canlı canlı keşkek döğme taşına koyalım tokmaklarla döve döve eti kemiğine karışsın keşkek olarak ülkenin her tarafına parça parça dağıtalım ki diğer insanlara da ibret olsun.

Çocuk bulunduğu yerden

-Her şey aslına rücu eder

Padişah ikinci vezirine sorar

İkinci vezir

-Padişahım adamın canlı canlı derisini yüzelim etini kemiğinden ayıralım etinin bir kısmını kıyma bir kısmını kuş başı yapalım ülkenin her tarafına dağıtalım diğer insanlara örnek olsun.

Çocuk bulunduğu yerden

Her şey aslına rücu eder.

Padişah üçüncü vezirine sorar

Üçüncü Vezir

-Padişahım adamı canlı canlı kızgın fırına atalım nar gibi kızartalım ve ülkenin her yanına diğer insanlara örnek için dağıtalım.

Çocuk bulunduğu yerden

-Her şey aslına rücu eder

Padişah şeyhul islama sorar

Şehulislam

-Padişahım Bu adam benim gözlemediğim kadar Alim bir adam ancak bu güne kadar alimliğini kimse fark etmemiş, bu adamda bu durumdan üzülerək böyle bir yola girişmiş oda biliyor ki can yakanın canı olmaz.

ve bu adam sizin fakir bir tebanız tebenızı cezalandırmak adil bir padişaha yakışmaz kuldan kusur etmek af dilemek, padişaha da affetmek düşer küçükten kusur büyükten af

siz bu adamcağızı affeder seniz Allah ta size lütuf eder.,

Çocuk

-Her şey aslına rücu eder

Ta olayın başından beri her konuda görüş bildiren ve her konuşmacının arkasından 'her şey aslına rücu eder'diyen çocuk padişahın dikkatini çeker

Çocuğa döner

-Her konuşanın ardından her şey aslına rücu eder diyorsun şimdi sen söyle bu adamı ne yapalım.

Çocuk padişaha dnerek

-Padaşahım her azanın ardında evet her şey aslına rücu eder dedim bana göre sizin baş veziriniz keşkekçilikten yetişmiş ve onun iyi bir eğitimini almış baş vezirlik ona çok fazla baş vezirinizi keşkekçi başı yapsanız keşkekler daha güzel olur ve yapılan keşkekler halk tarafından güzel tüketilir boşuna israf olmaz hemde beş veziriniz bir ağır yükten kurtulmuş olur.

İkinci veziriniz ise iyi bir kasap eğitimi almış onuda kasap başı yaparsanız hem onu kurtarmış hemde hayvan ve et israfını önlersiniz

üçüncü veziriniz de iyi bir fırıncı eğitimi almış onu da fırıncı başı yaparsanız bu sayede daha güzel ekmek yapılmış olur ve ekmek israfı olmaz

Şu gördüğünüz Şeyhulislamda iyi bir devlet terbiyesi almış onu baş vezir.

Şu asılmayı bekleyen adamda iyi bir alim onuda Şeyhulislam yapsanız ülkeniz hızır eli değmiş gibi bol ve bereketli olur hem kıtlıktan da kurtulur,HIZIR DA gelse bunu tavsiye eder

der ortadan kaybolur

Padişah araştırır

Birinci vezirini keşkekçi başı tayin eder adam sevinerek oradan ayrılır

İkinci vezirini kasapların başına sorumlu kasap başı yapar

Üçüncü vezirini fırıncı başı

Şehulislamı araştırır iyi bir devlet terbiyesi almış onu baş vezir, dar ağacında asılmayı bekleyen adamı Şeyhulislam tayin eder ülkesi eskisinden daha müreffeh daha huzurlu daha bereketli olur.

Bu hikaye gösteriyor ki ...

Her işe o işten anlayan insan getirilse ülke güllük gülistanlık olur

Ele verir talkını kendisi yutar salkımı o ülkede olsa olsa bataklık olur

-

Ceza Evi Müdürünün Hatıraları 1

Yıl 1993 / 22 ağustos gün pazar

Doğunun en son kalesi İğdıra geldim.

Terör olaylarının doruk noktasına çıktığı 1993 yılı her yönüyle çok karanlık bir yıl olmuştu 24 Mayıs Bingöl ilinde 33 silahsız askerimizin ve 3 öğretmenimizin kaçırılarak şehit edilmesi arkasından 2 Temmuz da Sivasta Madımak otelinde 33 sanatçı ve aydının yakılarak katledilmesi, 5 Temmuzda Erzincan Kemaliye ilçesine bağlı Başbağlar köyünde 33 sivil vatandaşın kurşuna dizilerek şehit edilmesi ve köyün ateşe verilmesi hala sırları aralanamayan faileri meçhul karanlık ellerin işlediği cinayetlerin yılı olmuş yılın bitmesine 4 ay kalmasına rağmen bir dizi olayın yaşandığı yıllar bu yüzden içimde buruk bir sevinç yanında korku ve endişeler vardı.

Daha bir yıl önce Ardahanın Posof ilçesi Yeni köy piyade hudut bölüğünde vatani görevimi yaptığımdan. Sivastan soraki illerimizi görme gezme ve tanıma fırsatım olmuştu fakat İğdırı hiç görmemiştim, Memuriyette ilk görev yerim olması ve öğrencilik yıllarımda tanıdığım İğdırılı arkadaşlarım nedeni ile azda olsa İğdır hakkında bir bilgiye sahiptim. Gönülümde İğdırın ayrı bir yeri olması ile korkularım olasıda fazla değildi. önce kendime kalacak bir otel buldum kalacağım odamın anahtarını alarak odama çıktım uzun yolculuk olması sebebi ile yorgunluk ve uykusuzluk içerisinde bir duş alıp yatağıma uzanır uzanmaz uykuya dalmışım

Uyandığında saatime baktım saat 17 suları üstüme bir şeyler giyip dışarı çıktım bilmediğim bir yer sokaklarda tek tük insanlar günlerden pazar olmasına rağmen bir şehirde olması gereken hareketlilik pek yoktu yakınlarda çay içebileceğim çay ocağı aradım ilk gördüğüm çay ocağına girerek bir masaya iliştim çay söyledim cebimden sigarımı çakmağı çıkarıp sigaramı yakıp sağa sola bakıyor yan masalarda oturan insanlara yabancı biri olduğumu sanki hissettiriyordum. insanlar hiç türkçe konuşmuyor anlamadığım için garip garip bakınıyordum sonradan öğrendim ki burası kürt vatandaşlarımızın yoğun olduğu semt olduğundan insanlarda günlük hayatlarında ana dilleri ile konuşuyorlarmış

Kafamda cevabını bulamadığım bir takım sorularla kaldığım otele geldim İğdırda ilk günümün gündüzü akşam yaşacağım olaylardan habersiz böyle geçti,

Gece gürültülerle uyandım silah sesleri birbini izledi sabah kadar susmadı gündüz sokağa çıktığımda sokakların sakin olduğunu, olanlarında adeta bir şeylerden korku ve tedigin olduklarına air kafamda gündüz oluşan sorunun cevabı nı akşam sabaha kadar susmadan devam eden silah seslerinden bulmuştum ilk gün gece aklıma gelen bütün sorulara cevabı 29 yılda kaç kez buldum

CEZA EVİ MÜDÜRÜNÜN HATIRALARI 2

İdare Memuru Olarak Göreve Başlamam

23 Ağustos sabahı uyandığımda saat 08 olmuştu ancak gece yoğun silah sesleri olduğundan alışkın olmadığım bir ortamın verdiği endişe ile ne zaman saat kaçta uyuduğumu hatırlamıyorum. Hemen elbiselerimi giydim eşyalarımı toparlayıp valizimi otel resepsiyon görevlisine teslim ederek otelden çıktım otel yakınında bulunan bir taksi durağından bir taksiye atlayıp doğru Adliye sarayının yolunu tuttum. Adliye sarayına girdiğimde yoğun bir sessizlik vardı oysa bildiğim kadarı ile Adliyelerin yoğun bir insan hareketliliğinin olduğu bir yer olması fakat öyle bir durgunluk gördüğümde çok şaşırımdım bir açık kapı bulup doğruca odaya girdiğimde sivil birisi beni karşıladı buyur etti kendimi tanıtıp

“Kapalı ceza evine idare memuru olarak atandığımı” söylediğimde görevli bana

“hoş geldiniz Müdür bey” diye hitap ederek beni içeriye buyur etti oturmam için yer gösterdi.. ben kendisine

“Müdür olmadığımı idare Memuru olduğumu” söylediğimde gülümseyerek bana

“İdare Memurunun Müdür adayı olduğumu 2 yıl sonra Müdür olacağımı” söylediğinde sevinç ve şaşkınlık arasında kaldım biraz sessizlikten sonra görevli söze girerek

“Ceza evinden İnfaz ve Koruma Baş Memuru” olduğunu söyleyerek

“çay içip içmeyeceğim i” sordu bende

“ varsa alacağımı söyledim baş memur odadan çıktı biraz sonra elinde iki bardak çayla geldi ikram etti ve “Müdür bey çayınızı için ben sizi bir taksi ile ceza evine göndereyim Arkadaşlar sizinle ilgilenir bu gün görevinize başlarsınız” dedi çayımı içtim beraberce adliyenin dışına çıkarken adliye kapısında karşılaştığımız şahsa Memur kendisini toparlayarak

“ Günaydın Sayın Savcım dedi benim ceza evine yeni tayin olan idare memuru olduğumu” tanıttı. Cumhuriyet savcısı

“Hoş geldiniz müdür bey” diyerek elini uzattı kendimi tanıttım tekrar hayırlı olsun dedi nereye gittiğimizi sordu memur

“ceza evine giderek göreve başlama yazısını yazdıracağımı bu yüzden taksi çağırması gerektiğini” söylediğinde Cumhuriyet Savcısı şoförüne seslenerek beni ceza evine götürmesini ve başka işlerim varsa onları da yapması” talimatını verdi şoför

“Emredersiniz efendim” dedi beni savcı beyin makam arabasına alarak birlikte uzun bir yol gittik yol süresinde kendisini tanıttı büyükçe bir demir kapının önünde durdu ben arabadan inmeye yöneldiğimde

“inme müdür bey diyerek aracın klaksonunu iki defa çaldı demir kapıdan küçük bir mazgal açılıp kapandı daha sonra sağ ve sol tarafta bekleyen iki silahlı jandarma eri nezaretinde kapı açıldı araç içeri alındı ve demir kapı kapatıldı içeriden kapıyı açan gardiyan koşarak arabanın yanına yaklaştı oturduğum taraftan

aracın kapısını açtı kafasıyla selam vererek

“Hoş geldiniz efendim” dedi, şoför gardiyana benim

“Yeni gelen İdare Memuru olduğumu ve göreve başlayacağımı ” söyledi ben hep şaşkınlıklar içinde beklerken Gardiyan bana kendisini tanıttı ve

“Buyur müdür bey müdürümüzün odasına gidelim” diye benim yanımda tek katlı sıvaları dökülmüş boyası solmuş bir dairenin koridorunda üzerinde Müdür yazan kapıya vurarak makamında bulunan Müdürü beni tanıtıp yanımdan ayrıldı. Müdür oturduğu koltuktan kalkarak elini uzattı

“Ben 2. Müdür Hoş geldiniz dedi oturmam için yer gösterdi” ben kendimi tanıtarak yeni atandığımı söyledim.

.Müdür zile basarak gelen görevliye iki çay söyledi ve birde katibin gelmesini emretti görevli gitti biraz sonra kapı çaldı duruşu ile konuşmasıyla garip bir şahıs elinde iki çay ile kapıdan girerek bize çayları ikram etti ve çıktı. Ardından tekrar kapı çaldı içeriye bir görevli girdi. Müdür görevliye beni tanıtarak

“yeni idare memuru olduğumu bu gün göreve başlayacağımı ve bakanlıktan atama yazılarının gelip gelmediğini” sordu. Katip bana dönerek elini uzattı

“hoş geldiniz dedi kendisini tanıttı ve nüfus cüzdanımı istedi ” kendisine nüfus cüzdanımı verdim katip çıktıktan sonra Müdür bana kendisinin

“2. Müdür olacağını Müdürün yıllık izinde olduğunu ve müdürlüğe kendisinin vekalet ettiğini aynı zamanda bakanlık memuru olarak doktor ve kendisinden başka görevlinin olmadığını bu yüzden çeşitli konularda yapılması gerekip te komisyon üye eksikliği nedeni ile yapılamayan işlemlerin bir kısmının tamamlanmasının kolaylaşacağını” söyledi.

Müdür beyle biraz sohbet ettik ben kendisine

“ceza evini gezebilir miyiz” diye sordum. Müdür bey

“tabi gezebiliriz ” diyerek hemen ayağa kalktı anlaşılan oda sıkılmıştı odada oturup evrak imzalamaktan. Birlikte İdare binasının dışına çıktık bahçeyi dolaştık. Daha önce hiç ceza evine gitmemiş hiç mahkum görmemiştim bu yüzden insanların her hareketini ilgi ile seyrediyor kafamda oluşan soruları da zamana yayararak biriktiriyorum

İğdir ceza evinin dışarıdan görünüşü Etrafı yaklaşık 6 metre yüksekliğinde 1 metre genişliğinde taş duvar ile çevrilmiş duvar üzerinde yaklaşık 3 metre kafes ve dikenli tel ile çevrili belirli aralıklarla duvar üzerine yapılmış Jandarma asker nöbetçi kuleleri bulunmakta bu kulelerde 24 saat silahlı nöbetçilerin olduğunu öğrendim

Bahçenin tam ortasında üzeri ayrı bir kafes teller ile çevrilmiş büyük ve sağlam bir demir kapıdan girişi olan mahkum koşullarının bulunduğu ayrı bir bina bulunmakta bahçe dışından görünmemekte Büyük demir kapıdan bahçeye girdiğinde ilk girişteki soğukluk dahada artmakta oysa ığdır iklimi oldukça sıcak nem oranı yüksek bir yer olmasına

karşılık ceza evi bana çok soğuk geldi cezaevini ilk görüşüm bu gün henüz mahkum görmedim ama ilk gün soğukluğu çok hissettim

Şaşkınlıklar içinde ilk görevim olan idare memuru görevine başladım. Daha sonra cevabını bulacağıma inandığım o kadar çok soru birikti ki şimdilik beklemeye aldım kendimi

Yarın mahkum koğuşlarını dolaşmaya başlıyorum

CEZA EVİ MÜDÜRÜNÜN HATIRALARI 3

Devlet Su işleri misafir hanesinde kalabileceğim bir oda ayırtmışım kendime bu gece orada kaldım. Geceyi nasıl geçirdim bilmiyorum yoğun silah seslerinden alışkın olmadığım bir durumdu bu sabahleyin erkenden uyandım korkum ve heyecanım bir birini kovalıyor halde

Saatime baktım sabahın beşi sabah ezanı okunuyor hemen lavaboda abdestimi aldım ve valizimde bulunan seccademi çıkararak sabah namazını kıldım yatağımı toparladım saatime tekrar baktım saat 06 ortalık aydınlanmış misafir hanede bir hareketlilik başlamıştı bende toparlanarak aşağı indim misafir hanede sabah kahvaltısını yaptıktan sonra misafir hane görevlisine ceza evine nasıl gidebileceğimi sordum bahçe kapısının karşısında bulunan ana yola çıkıp karşıya geçmemi ve gelen dolmuşlara binerek devlet hastanesinin önünde inmemi oradan cezaevine gidebileceğimi söyledi bende öyle yaptım gelen dolmuşla hastanenin önünde indim ve cezaevinin önüne geldim kapısında silahlı jandarma nöbetçisi beni tanııyordu daha dün gelmişim henüz kimse ile tanışmamış bir gün önceki giriş çıkışımda da kimse ile muhatap olmamıştım jandarmaya kendimi tanıttım beklememi komutanına haber vermesi gerektiğini söyledi ben beklerken başka bir jandarma erine benim geldiğimi karakol komutanına haber vermesi gerektiğini söyledi gelen er gitti ben bekliyordum bu sırada nöbet değişimine gelen gardiyanlar jandarma erine kimliklerin teslim ediyor oradan ayrı bir giriş kartı alarak içeriye geçiyorlardı benimde geçip geçemeyeceğimi sorduğumda biraz beklemem gerektiğini, komutan gelmeden geçemeyeceğimi söylediğinde çok şaşırımdım. Ve beklemeye başladım fakat gelen gardiyan ve sivil görevliler aynı şekilde kimliğini jandarma erine teslim edip aldıkları giriş kartı ile cezaevine geçiyor ben ise bekliyordum. Yapım itibarı ile hem tez canlıyım hem de heyecanlıyım bu bekleyiş beni hem heyecanlandırıyor hem de ürkütüyordu. Biraz daha bekledim kimseleri de tanııyordum ki derdimi anlatayım dün göreve başlamak için geldiğimde cumhuriyet savcısının makam aracı ile geldiğimden kimse bir soru sormamıştı bu günde öyle olacağını tahmin ediyordum fakat tahminimde yanılmışım öyle olmadı. Yaklaşık yarım saat bekledikten sonra bir ast subay geldi jandarma eri beni göstererek idare memuru olduğumu içeriye alınmamı istediğini söyledi Astsubay; bana kim olduğumu ne için geldiğimi sordu durumu kendisine anlattım, Astsubayla kendisinin karakol komutan yardımcısı olduğunu söyleyerek kuruma gelen yabancı veya mahkum yakınları ziyaretçilerin karakolda bulunan yetkilisi dahilinde kuruma alındıklarını personelin ise her birinin numaralı yaka kartları olduğunu kuruma geldiklerinde sivil kimlik kartlarını görevli jandarma nöbetçisine teslim ederek oradan aldıkları yaka kartları ile kuruma alındığını söyledi. Ben de her gelenin cezaevine rast gele geçemeyeceğini bu şekilde öğrenmiş oldum . Bu şekilde karakol komutan yardımcısı ile tanışmış oldum. Ast subay jandarmaya talimat vererek kapı ziline basmasını söyledi asker küçük kapının yanında bulunan zile bastı demir kapıdan açılan küçük mazgaldan bakan gardiyana ast subay; beni göstererek idare memuru olduğu içeriye alınmamı istedi gardiyan hemen kapıyı açtı beni içeriye davet etti nihayet yaklaşık bir saatlik bekleyişten sonra cezaevine girmiş oldum.

Bu vesile ile ceza evine girişinde çıkışında kolay olmadığını öğrenmiş oldum

Büyük demir kapıdan bahçeye girdiğimde önce kapıyı açan gardiyan kendisini tanıttı hoş geldiniz hayırlı olsun dileklerinde bulundu o sırada idare binası önünde önünde oturan resmi ve sivil kıyafetli memurlar ayağa kalkarak teker teker kendilerini tanıtıp hayırlı olsun dileklerinde bulundular oturmamı çay içmemi söylediler. Gösterilen sandalyeye oturdum yanıma oturan İnfaz ve koruma Baş memuru olduğunu isminin İbadullah Kızılbudak olduğunu söyleyen baş memur Mahkum koğuşlarının bulunduğu demir kapıya doğru seslendi

“latif bize çay getir”

kapı mazgalından birisi seslendi

“baş efendi kaç çay”

“dört çay”

“tamam baş efendi”

biraz sonra demir kapı gıcırtı sesiyle açıldı çünkü gördüğüm o Mahsun ve garip halli isminin Latif olduğunu öğrendiğim çaycı elinde tepsi ile çayları getirdi biz çaylarımızı içerken bir taraftan da karşılıklı tanıştırılmamız oldu her biriyle Masada ceza evi katibi cezaevi saymanı vardiya baş memuru ve gündüzden sorumlu baş memuru olduklarını öğrendiğim görevlilerin dışında bazı görevlilerde geliyor kendilerini taktim ederek hayırlı olsun dileklerinde bulunarak görevlerinin başına dönüyorlar ben ise bütün hareketleri acemilik içerisinde seyrediyorum., Cezaevi katibi olduğunu öğrendiğim sivil kıyafetli memur infaz ve koruma baş memuruna

“baş efendi müdür bey gelmedi mi”

“şu ana kadar gelmedi”

“saat dokuz buçuk oldu imzalanacak evraklar var”

“müdür bey sigara kullanır mısınız” dedi katip masada duran sigara paketini uzatarak bir sigarasını aldım kendisi sigaramı yaktı ve tekrar konuşmaya başladı

“ Müdür bey sizin göreve başlama yazınızı dün itibarıyla yazdım yolluk ve harcırahı nızı yaptım bu gün onu müdür bey imzaladıktan sonra savcı beye imzaya götürür maliyeden harcırahı nızı alabilirsiniz”

“teşekkür ederim” dedim katibe.

Benim sohbet sırasında kafamda merak ettiğim ve hiç kimsenin de konuşmadığı gece sabaha kadar susmayan silah sesleri neydi ne değildi hiç kimse bu konuda konuşmuyordu bende bu konulara fazla girmedim yanımda oturan baş memura

“baş efendi beraberce ceza evini gezebilir miyiz” dedim baş efendi

"tabi tabi" diyerek onay verdi masadan beraber kalkan mahkum koğuşlarını bulunduğu kapıya yönlendiğimizde giriş kapısının sağ tarafında yaklaşık 15-20 metre uzunluğunda 2-2.5 metre yüksekliğinde çelik kafes tel ile kapatılmış bölüm dikkatimi çekti dikkatli baktığım fark eden baş memur

"müdür bey burası mahkum kapalı görüş alını, arka tarafta mahkum bu tarafta ziyaretçi karşılıklı olarak görüşür görüşmeler memur arkadaşlar nezaretinde yapılır" ben çok şaşırdım kimseye bir şey söylemedim ama gerçekten çok acemice ve önemsenmeyerek yapılmış hoyrat bir yapıyı andırıyordu üzeri yağmurlu ve karlı havalarda ziyaretçilerin korunmasına yönelik sığınma imkan olmayan bi vaziyette .mahkum koğuşlarının bulunduğu ana giriş kapısı görevli memur tarafından açıldı kapıdan iç kısma geçmeden kapalı görüş mahallinin mahkum kısmına geçtik orası da ziyaretçi kısmı gibi bakımsız boyaları dökülmüş tekrar tamir edilen kısımlar düzgün yapılmadığından çok hoyrat bir görüntü sergilemekte burasını dışarıdan tek farkı kapalı olması

kapalı ziyaret mahkum mahallinin tam karşısına çay ocağı yapılmış, biraz ileride sağ tarafta ayrı bir kapı bayan koğuşunun bahçesine giriliyor o kısma girmek istemedim hemen yanın adli suçlardan tutuklu mahkumların kaldığı bir koğuşun bahçesinde erkek mahkumlar kimisi volta atıyor kimi bahçede oturmuş çay içip sohbet ediyor baş memur refakatinde koğuş bahçesine girdim duvar yüksekliği yaklaşık 3-3,5 arasında üzeri dört taraflı dikenli tel ile çevrilmiş mahkumlar bana dikkatli dikkatli bakarken ben adeta onlardan sakınıyorum oysa suçluda olsalar onlarda insan

Koğuş mümessili olduğunu söyleyen bir mahkum yanımıza yaklaşarak önce bana sonra memurlara hoş geldiniz dedikten sonra çay içip içmeyeceğim izi sordu bende olabilir dedim birer tabu verdiler bize oturdum arkadaşlara da oturmalarını söyledim kendimi taktim ettim ilk görev yerimin burası olduğunu söyledim fakat mahkumlar daha çok benim kim olduğuma değil benim onlara verebileceğim müjdeli bir haber istiyorlar burada mahkumlarla biraz sohbet ettim en çok dertlendikleri yemeklerin iyi olmadığı özellikle akşam yemeklerinin hiç yenmediğini küçücük bir koğuşta 15 mahkum kalmakta havaların çok sıcak olması nedeni ile akşamları çok bunaltıcı olduğunu söylediler koğuşlarına girdiğimde mahkumlara daha çok hak verdim çünkü tek oda hem yemek hane hem de yatak hane olarak kullanılmakta etrafta çift katlı sekiz ranza ortada ancak dört beş kişinin oturabileceği bir alan var bazı zamanlarda yeni mahkum geldiğinde bu alanında kalmadığını söylediler bu durum beni çok üzmüştü ben kendilerine her hangi bir vaatte de bulunamıyorum sadece gezip bilgi edinmek ve merakımı gidermek niyetindeyim fakat mahkumların serzenişleri de hak vermemek elde değil

Bu gün beni en çok etkileyen mahkumların serzenişlerini bire bir görmem oldu en çok etkilendiğim mahkumda çaycı Latif oldu Latif çok gariban bir insanmış suçu ise cinayet arazi kavgası yüzünden karşısındaki birisinden hakkını isterken dahi yüzü kızaran birisi iki günde bir adam tanınır mı diye bilirsiniz adam gibi adamlar tanınıyor belki bir gün bu yazı dizisinin içerisinde tekrar latiften söz edeceğiz umarım yanılmam, çaycı latif beni yanıltmaz. Birde bu gün öğrendiğim Gardiyanın; infaz ve koruma memuru, Baş gardiyanın ise infaz ve koruma baş memuru olduğu Baş efendinin ise baş gardiyan olduğunu öğrendim

Biz koğuşun birinde yarım gün geçirdik belki diğer koğuşları daha çabuk geçeriz ama çok zor çünkü ceza evinin şartları çok ağır ıslah evinden çok işkence evi umarım ki yanılayım ama görünen gerçek kılavuz istemiyor ,

devam edecek

Ceza Evi Müdürünün Hatıraları 4

İğdır a geleli tam otuz gün olmuştu ancak hala eşimi ve çocuklarımı getireceğim bir ev bulamadım, ev bulmak o kadar zor ki, yeni il olması ile kamu kurum ve kuruluşlarına gelen memur sayısının ve terör olaylarının artması nedeni ile güvenlik güçlerinin sayısı artırılması konuta olan ihtiyacı daha artırmış, bu yüzden ev bulmakta hayli zorluklar yaşadım, Ceza evine gelen Nüfus Müdürlüğünde görevli bir memur ile tanıştım kendisi Karslı imiş daha önce ceza evinde gardiyan olarak görev yaparken kurum değişikliği yaparak nüfus müdürlüğüne geçmesine izin verilmiş, ismi;

Şahbender; bana ev konusunda yardımcı olacağını söyledi, kendisi şehir merkezinde oturuyormuş, oturduğu evin bahçesinde bir ev daha varmış, gidip evi gezdim ev küçüktü ama bize göre olabilirdi. bende kabul ettim aylık bin lira kiraya ev sahibi yurt dışında olduğundan akşam ev sahibi ile görüşüp bana döneceğini söyledi. bir gün sonrada cezaevine gelerek ev sahibin kabul ettiğini söyleyerek evin anahtarını bana teslim. Hafta sonu otobüsle memlekete gittim eşyalarımı topladım ancak nakliye için kamyon bulamadım.

Nakliye firmaları; benim maaşım kadar ücret istedi, bende Ankara'ya giderek oradan Erzurum a nakliye götüren bir kamyoncu ile anlaştım ertesi gün akşam eşyaları yükleyip bir gün sora eşim ve bir çocuğumun babamla birlikte otobüsle gelmelerini söyleyerek büyük oğlum ile bende kamyonla sabah ezanında yola çıktım bir gün sonra İğdır' a gelerek eşyaları indirip evimize yerleştik böylece benim sırtımdan bir yükte inmiş oldu. Tamamen işime yoğunlaşmış nasıl daha güzel işler yapabilirim, burada nasıl insanlara faydalı olabilirim! onun çabasında gayret gösteriyor ve emek sarf ediyordum.

Ceza evi Müdürümüz Adnan HACİİSLAMOĞLU; kendisi Rizeli çok iyi bir insan, iyi bir idareci. Her yanına varışımda bana "yarın Müdür olduğunda sıkıntıya düşmemem için bu gün her şeyi iyi ve ayrıntılı öğrenmem gerektiğini" söylüyor ben o hızla her taşın altına elimi sokmaktan çekinmiyorum, sağ olsun her zamanda bana destek oluyor bilemediğim konularda hemen devreye giriyor ve sorunumu çözüyor. Fakat bizim dışımızda oluşan gelişmeler olaylarda bizi etkiliyordu , bunlardan birisi geceleri başlayan silahlı çatışmalar; sabahlara kadar devam ediyor, bu çatışma ve saldırıların yansımaları ertesi gün kü bizim çalışma tempomuzu ve mahkuma bakış açımızı da değiştiriyordu. Ceza evimizde adli suçlardan hükümlü ve tutukluların yanında terör suçlarından tutukluların gelmesi ile mahkum sayımız artıyordu bunun yanında birde Ağrı Doğubeyazıt ta tutuklananlarda bizim cezaevine geldiğinde sayı gittikçe çoğalıyor, Jandarma askeri operasyonları bahane ederek terör sevkini geciktirdikçe sayı hayli artıyordu, yatak sorun, yastık sorun, nevresim sorun, iase sorun, ödenekler; sınırlı geliyor, esnaf para istiyor. yani sorunlar bir sürü. "ben netice idare memuruyum beni ne ilgilendirir bunlar" diyemiyorum gelip göreve başlar başlamaz bilsem de bilmesem de bazı sorumluluklar sırtıma yüklendi,

Eşimi ve çocuklarımı getirdiğim günün haftasında gece başlayan silah sesleri sabaha kadar devam etti buraya geldiğim günden beri silahlar hiç susmadı! Fakat bu sefer çok farklı idi, silahlar bir seri halinde atılıyor, arkasından büyük bir gürültü ile bomba ve ağır silahlar başlıyordu. sanırsınız meydan savaşı vardı, eşim korkudan tir tir titriyor çocuklar uyanmış... korkudan birbirine sarılmış titreyerek, seslerini kısarak ağlıyor... ben ne yapacağımı şaşırdım, o esnada çok yakından gelen bir patlama bizi daha da korkuttu,... ardından her tarafı barut kokusu sardı bu durum sabah tan yeri ağarınca kadar devam etti, Sabahleyin; cezaevine vardığımda herkes bu olayı konuşuyordu... anlatılan rivayetlere göre; İrandan sızan bir grup terörist şehir merkezini ve emniyet güçlerine ait birimleri basmak amacıyla saldırı düzenlediği, saldırıda iki teröristin öldürüldüğü ve teröristlerin saldırıları püskürtüldüğü... güvenlik güçleri arasında yaralıların olduğu konuşuluyordu. Ben yine bu konulara girmemeye özen göstersem de gece yaşadığımız korkular bizde etki yaptığınan ister istemez etkileniyordum. Bu durumda terör suçlusu mahkumlara karşı ön yargılı daha set davranılması gerektiği kanaatini doğuruyordu. Oysa daha iki günlük memurdum benim ne etkim olabilirdi bunu hiç düşünmedim!

Akşam saatleri idi; kurum müdürü ve ikinci müdür ceza evinden çıkmışlar, ben tek kalmıştım telefon çaldı; açtım telefonu santral memuru bana Baş savcı arıyor; dedi telefonu aktardı;" buyurun sayın başsavcım" dedim Müdür beyi sordu müdür beyin çıktığını söyledim ikinci Müdürü sordu onun da çıktığını ve yalnız olduğumu söyledim bana "terör suçundan 11 tutukluyu gönderdiklerini, bunlardan isimleri belirtilen üçünün itirafçı olduğunu, bunların mutlaka diğerlerinden ayrı koğuşa konulmasını ve bu üç tutuklunun yanına kesinlikle başka mahkum verilmemesini" söyledi "emredersiniz" dedim telefonu kapattım.

Düşünmeye başladım; daha iki üç aylık memurum, nasıl çözerim bu sorunu; boş koğuştan, koğuştan tıklım tıklım dolu. Hemen sorumlu baş memuru çağırdım ona durumu anlattım, baş memur "2. bayan koğuştan olduğunu her ikisinin de bahçelerinin olduğunu birisinin boş olduğunu" söylediğinde o kadar çok rahatladım ki anlatamam. O gün gelen mahkumlarla birlikte ceza evinde mahkum sayısı 160 şı çoktan geçmişti, ceza evimizin kapasitesi 110-120 arası fakat terör şiddetini artırdıkça, operasyonlar artıyor.

İğdır a gelişimin üçüncü ayında; terör olayları şiddetini gittikçe artırıyor. artık sokaklar canlı çatışmalara sahne oluyor, Mevsimlerin sonbahar kışa doğru yaklaşmasıyla, havalar erken kararıyor... saa: 17 -18 sıralarında insanlar kör kurşunlara hedef olmamak için! bir an önce evlerine kapanma telaşında. İki çocuğum ilk okula gidiyor, okulları yakın olsa da eşim çocukları kendisi götürüp getiriyor. Havalanın kararmasıyla sıkıntısı daha da artıyor . artık benim tez vakitte eve gelmemi dört gözle bekliyor.

Aynı günlerde çocukların okuldan geldiği sırada evimin yakınında bulunan bir siyas partinin il binasına bombalı saldırı oluyor, binanın boş olması, okulların henüz dağılmamış olması ve caddenin o saatlerde sakin olması büyük bir can

kaybını önlüyor. Sadece dükkanların camları kırılıyor, birkaç kişi patlamanın tesiriyle sıçrayan cam parçalarından hafif yaralanıyor ve olay maddi zararla atlatılıyor. Bir sonraki gün adliye lojmanları kurşunlanıyor. Aynı günlerde bir başka siyas partinin il başkanı teröristler tarafından kaçırılıp kuşuna diziliyor. günler sonra cenazesi gecenin karanlığında evinin önüne bırakılıyor. Olaylar gittikçe çığırından çıkmış, vijdan izne çıkmış. feraset kaybolmuş akıl duhule uğramış, geceleri sokaklar mermi yağmuru. Silahlar hiç susmuyor. Adliyeler sabahlara kadar çalışıyor, operasyonlar ardı ardına sıralanıyor. Hasılı bu karışıklık içerisinde biz cezaevine gelip gidiyoruz. Kasım ayında şehrin girişinde akşam saatlerinde yolcu otobüsü durduruluyor yolcular indirildikten sonra otobüs ateşe veriliyor. 1993 yılı adeta lğdır da karanlık arttıkça karanlıktan faydalanan yarasalarda çoğalıyor, Gizli eller tetiklerde, serseri mayınlar sokaklarda ne zaman neyin olacağını kestirmek oldukça zorlaşıyor. Artık insanlar bireysel silah bulma derdinde, bu yüzden silah kaçakçıları da bayram etmekte. Hasılı durum bu halde.

Ceza Evi Müdürünün Hatıraları 5

1993 yılı bir çok karanlık olayların yılı oldu 23 ekim 1993 Erzurum Tekman ilçesi Yavi beldesine baskın yapan teröristler 5 şî çocuk 33 sivil vatandaşımızı katletti.

Tekin olmayan gün bir silah kaçakçısı; akşam geç saatlerde çıkarıldığı mahkemece tutuklanıp cezaevine gönderilmiş . Sabahleyin gelen mahkumlar baş gardiyan nezaretinde Kurum müdürünün huzuruna çıkarılıyor, tek...tek her birinin tutuklama müzekkereleri inceleniyor ve kendisine ceza evi kuralları hatırlatılarak koğuşlarına gönderiliyor... silah kaçakçısı da onların arasında... Adamda en ufak bir pişmanlık yok yürürken kendinden emin, fazla kalmayacağı her halinden belli, diğer tutuklular ceza evine girmenin tedirginliği ve pişmanlığı içerisinde iken onda en ufak bir korku yok.

Konuştuklarını biraz dinledim şaşırdım, Önceki yazımda açıkladığım gibi; karanlık ve puslu havaların avcıları, özellikle Nahcivan Ermenistan ve İran üzerinden silah taşıdığını söylüyor kendisi Azeri Türkü olması ve aşırı Milliyetçi görünmesinin aksine müşterileri herkes, parayı verene. her türlü silah mermi temin ettiğini söylüyor.

Çok tehlikeli bir durum Türkiye için fakat adam kazandığı paraya yaptığı ticaretin kaymağına bakıyor. Silah kaçakçısının o kadar ilginç ve dikkat çekici şeyler söylemesi, bu işi tek başına yapmadığını göstermektedir . Anlattığı konular tek tek irdelendiğinde işin içerisinde kimlerin olabileceğinin işaretini-de veriyor aslında; not(bu şahısla ilgili [olarak 2011 yılında oğluyla yaptığım görüşmeyi o yıllara geldiğimde anlatacağım)

İran ve Nahcivan gümrüğünde kimler var sınır askeri birliklerde kimler var bunların kimler olduğuna dair bilgi vermese de orada birileri ile bağlantılı çalıştığını gösteriyor. Bu şahıs tutuklandıktan sonra şahsı ziyarete gelen şahıslar bile irdelendiğinde karanlık bağlantıların kimlerle olduğu yaptığı işe işlediği suça ve o suça ortak olanlara ışık tutuyor.

O gün saat 15.00 sularında iki sivil şahıs cumhuriyet savcısının izni ile daha önce tutuklanan üç itirafçı ile görüşmeye geldi. Ziyaretçiler açık görüş istedilerse de müdür bey kabul etmedi... kapalı görüş yapmak zorunda kaldılar fakat işi buraya yazmama sebep olan konu! o şahısların mahkum ailelerinin yakını olmayıp yabancı birileri olmasıydı... beş dakika konuştular ancak beş dakika sonra itirafçılar adamlara bağırarak görüşmeyi kestiler ve bağırarak görüş yerini terk ettiler. çok kızmışlardı sonra mahkumun ağzı laf yapan birine sordum neler olduğunu, söylediğine göre; dışarıdan iki isim hakkında bilgi almak istedikleri o şahsın örgüte maddi destekte bulunduğunu bunun ispat edilemediğini eğer bu ismin örgüte yardım ettiği yönünde bilgi verirlerse kendilerinin suçunun hafifleyeceğini ve o şahısla bağlantılı olan kim varsa yakalanacağını söylemesi üzerine itirafçıların bu durumu kabul etmediği. İtirafçılardan aldığım bilgiye göre; ismi geçen şahsın İğdır'ın ileri gelenlerinden bir olduğu, Ailenin durumunun iyi olduğu ve örgütle alakalarının olduğuna dair bilgilerinin olmadığı ve adamlara iftira atmaya gönüllerinin razı olmadığını ifade etti

Sabahleyin cezaevine geldiğimde müdür bey beni çağırmış, kapısını vurarak odasını girdim masasında üç adet mahkum dilekçesi, bana dilekçeleri gösterdi, ben o günkü durumu anlattım kendisine, "Savcı beyin talimatı ile ayrı koğuşlara koyduğumu" söyledim. Adamlar diğer terör koğuşuna verilmelerini istiyorlarmış, eğer istedikleri koğuşlara verilmezlerse açlık grevine gideceklerini belirtmişler, Müdür beni dinledikten sonra savcı beyi telefonla arayarak durumu kendilerine bildirdi.

Aynı gün şahısların ifadeleri alındıktan sonra istedikleri koğuşlara verildiler, bir ya da iki gün sonra o grubun tamamı Erzurum a gönderildi. Terör mahkumlarının gönderilmesi ile koğuşlar boşalmış, caza evi mevcudumuz azalmış ancak operasyonların devam etmesi çatışmaları bütün şiddeti ile sürmesi ceza evi mevcudumuzun böyle kalmayacağını gösteriyor.

İğdır üç devlet ile komşu olan bir ilimiz kış aylarının yaklaşması ile terör örgütünün biraz daha sıcak bölgede kendisine bir hareket noktası ve halk arasında izole olabileceği bir yer belirlemek, kaçak silah ve mühimmat temin edilmesinde bu ilimizin sınırları üç ülke ile bağlantılı olması nedeni ile daha kolay olması, özellikle son yakalanan silah kaçakçısının pazar payının en yüksek olduğu örgütün daha çok silah ve daha kolay izole olabilme şartlarını sağlaması nedeni ile bu ilimiz üzerinde terör örgütünün daha çok durduğu gerçeği bir diğer husus Nahcivan üzerinden Rusya da eğitim gören örgüt militanlarının daha kolay örgüte katılma imkanının olması, bir başka husus İğdır nüfusunun çoğunluğunun Azeri Türkü ve Kürt kimliğine sahip olması sebebi ile örgütün kimlik savaşını tetikleyerek İğdır ı iç çatışmaların yaşandığı il haline dönüştürme planları bunların tamamı İğdır üzerinde oynanmak istenen oyunun bileşenleri durumundadır.

Bütün bu saydığımız nedenler ve gelişen olaylar İğdır da bölücü terör örgütünün eylemlerinin bir süre daha devam edeceğini göstermektedir

Ceza Evi Müdürünün Hatıralar 6

Gün geçtikçe yeni yeni olaylara tanık oluyordum, dışarıda olsam mübalalı bulurdum bu cümleleri, belkide çok fazlada önemsemezdim, şimdi içinde olduğum için kendi bulunduğum konumda bile bazı olayların dışa yansıtıldığı gibi değil gerçeklerin çok farklı olduğunu, hırsızlığı alışkanlık haline getiren çocuklar gardiyanın karşısına çıktıklarında "valla billa suçsuzum baş efendi" dedikleri gibi, ilk zamanlar bende inanırdım söylediklerine sonra sonra dosyalara göz attıkça gerçeklerin öyle olmadığını, gerek terör olsun gerek adli ayırmsız çoğunluk aynı durumda . Çaycı latif gibi hasbel kader suç işleyen istisnalarda yok değil, işte bunlar çekiyor cezayı. Bir Nahçıvanlı Azeri türkü ile iki gece DSI misafir hanesinde aynı odayı paylaştığım birisini yaklaşık üç ay sonra ceza evine yeni gelen mahkumlar arasında gördüğüm çok şaşırıyordum, adamcağız beni görünce biraz rahatlar gibi oldu. suç işleyeceğine fazla ihtimal verilmeyecek birisi olduğu, olsada çok düşük bir ihtimal. Adam la bayağı uzun sohbetimiz olmuştu, Türkçeyi güzel konuşuyordu özellikle Azeri lehçesini, onunla sovyet rusyası dönemlerine ilişkin Azerbaycan türkünün yaşadığı zorluklar üzerine sohbetlerimiz aklıma geldi, Kırk beş Elli yaşlarında ,iyi bir eğitim aldığı belli olan birisi fakat azerbaycanın bağımsızlığını ilan etmesinden sonra halkının yaşadığı ekonomik zorluklar nedeni ile oda herkes gibi ülkesinden bir şeyler getiriyor ve rus pazarı olarak tarif edilen pazar yerinde satıyor, oradan aldığı para ile Nacivanda bulunan çoluk çocuğuna ekmeğ götürüyor. Anlattığına göre bildiğiniz çedene yanı kendir bitksinin ürününün ülkesinde bulundurulması ekilmesi satılması yasak olmayan ürün fakat Türkiyede ekilmesi satılması yapraklarında esrar elde edildiği gerekçesi ile. Yyasak olduğunu bilmeden kendi bahçesinde ürettiği yaklaşık elli atmış kilo çedeneyi getiriyor Türkiyeye, gümrük kontrolleri sırasında gümrükçülerde seslenmiyor veya fark etmiyor, rus pazarında satmaya başlıyor tabi herkesin alışkın olmadığı bir durum olsada başka bir ülke vatandaşı olması sebebi ile kimsede bir şey söylemiyor. Adamın anlattığına göre kendisinin polis olduğunu söyleyen sivil kıyafetli birisi kaç kilo aldı ise alıyor fakat Türkiyede satışının yasak olduğunu söyleyerek parasını vermeden gidiyor. adam sesini çıkaramıyor az sonra iki üç kişi daha geliyor onlarda alıyor para vermemeleri üzerine adamlar münakaşaya tutuşuyor emniyete yapılan ihbar ile narkotik görevlilerince adam göz altına alınıyor çedene el konuluyor. Adam çıkarıldığı mahkece tutuklanıp cezaevine gönderiliyor. işte böylesi duruda olan yabancı uyruklu suç olduğunu bilmeden suç işleyen insanların olduğu bir kurum.

Bazılarıda var adamlarda her türlü suç var ancak mahkeme çıkarıldıklarında veya cezaevine getirildiklerinde hiç bir suç işlememiş süttan çıkmış ak kaşık gibi savunma yapıyor. içeride ise bir biri aralarında erklerini veya güçlerini göstermek için yaptıkları gaspıda hırsızlığıda işledikleri cinayetide göğsünü gere gere anlatıyor. Saat 15.00 sularında aldığımız bir haber bizi hem üzdü hemde korkuttu olay Erzurum cezaevlerinden birisinde oluyor orasını bilmiyoruz ancak olayın bizim cezaevinden Erzurum cezaevlerine gönderdiğimiz daha önce bahsi geçen üç pkk itiraçı ilgili ilgili olması nedeni ile bizim kurumuda yakından ilgilendiriyor olması. Üç pkk ştirafçısının koşullarında diğer örgüt elemanları tarafından öldürüldüğü haberi bizi çok etkiledi. Terör suçlarında ceza evimiz küçük olması sebebi ile kısa süreli toplanma merkezi olması nedeni ile bizim için her hangi bir soruşturma söz konusu olmamıştır ancak ilerleyen yıllarda böylesi durumlarla karşılaşma ihtimalimizin olabileceği ni göstermesi bakımından önemli idi. En önemlisi ve insani konusu ise bu üç şahsında cezaevinde can güvenliğinin sağlanmasının cezevi idaresinin en başta sorumlu olması. Aileler her ne şekilde olursa olsun ceza evinde olan yakınlarının devletin himayesinde ve emniyetinde olduğunu ve can güvenliklerinin sağlandığı kanatında olmaları yani toplumun en temel insan haklarının sağlanması hususunda devletin asli ve vaz geçilmez sorumluluğu olduğunu ve gerek ulusal gerekse uluslar arası hukuka göre bu tür durumların önlenmesi için gerekli tedbirlerin alınması zorunluluğu olduğu gerçeğini gösterdiği bir kez daha göstermesi idi. Bu olaydan sonra hangi suça mensup olursa olsun daha itinalı çalışmamızı bize göstermişti. O gün bu olayların

Ceza Evi Müdürünün Hatıralar 7

Yıl 1995. Göreve başlayalı iki yıl olmuştu...Adalet bakanlığı Ankara eğitim merkezinde hizmet içi eğitimine katıldım. Eğitim 175 kişilik, iki grup halinde planlanmış bende ilk gruba dahil edilmişim. Ben kursa katılmaya giderken eşim hamile olduğundan kurs süresince aklım hep eşimde idi çocuklar küçük yanlarında bir yakınım da yoktu. Allah razı olsun İğdır Emniyet amiri hemşerimdi onun değerli eşi hanım efendi diğer polis memurların eşleri eşime çok yardımcı olmuş 05/05/1995 tarihinde tam bizim kursumuzun bittiği gün üçüncü oğlum dünyaya gelmiş. 6 Mayıs 1995 günü İğdır geldi. eşim ve çocuklarım çok neşeli eşim sıkıntılı bir durumdan kurtulmanın mutluluğu çocuklarımda kendilerine üçüncü kardeş gelmenin mutluluğu içerisinde . o günkü aile içerisindeki uzur ve mutluluğu anlatamam... İğdırda yapılan terör öğütüne yönelik operasyonlar sonuç vermiş terör olayları bitti denilecek kadar azalmış güzel İğdır huzur gelmişti. daha önce değinmişim,. karanlık ve puslu havaların avcıları vardı Bu yoğun terör olayları sırasında güvenlik birimleri sürekli iç çatışmalar ile meşgul iken bir yandanda jandarma ve emniyet birimleri ülkede silah ve uyuşturucu kaçakçıları üzerine operasyonlar yapmakta, azda olsa karanlık ve sinsi yapılar deşifre oluyordu. işte bu aşamada Gümüşhane jandarma birlikleri tarafından alınan ihbar ile ziğana geçidinde İğdır dan Trabzon Samsun istikametine seyahat eden yolcu otobüsünde yapılan aramada çok sayıda kalaşnikof silah ile bu silahlara ait mermi ele geçirilmiş, silahların balistik incelemesinde çok sayıda terör olayında kullanıldığı ve en son jandarma komando birlikleri ve emniyet özel hareket brliklerinin ortaklaşa düzenlediği Ağrı dağı tendürek bölgesinde operasyonu sırasında teröristlerin barınak olarak kullandığı bir mağarada ele geçirilen silahlar olduğu bilgisine ulaşılmış.

Hani bir söz var "gerçeklerin er yada geç ortaya çıkmak gibi bir huyu var" işte gizli işler çevirenlerin gerçek yüzü er yada geç ortaya çıkıyor. silah kaçakçılığı olayı ile ilgili olarak yapılan soruşturmada İğdır emniyetinde görevli bir şube Müdürü ile birlikte 5 polis memru tutuklandı. iddiaya göre pkk operasyonlarda ele geçirilen silahların daha önce bahsettiğim silah kaçakçısı aracılığında karadeniz bölgesinde bulunan mafyaya teslim edilmek üzere tutuklu emniyet mensupları tarafından teslim edildiği iddia edilmekte idi. Bu olayın duyulması üzerine emniyet içerisinde bir temizlik operasyonu başlatıldığı iddia ediliyordu. Operasyonlara katılıp ölüm kalım mücadelesi veren bu uğurda onlarca arkadaşlarını şehit veren askeri ve sivil güvenlik güçleri arasında çok ağır bir manevi çöküntüye sebep olmuştu. sivil vatandaş nazarında ise yıllarca süren mücadeleye rağmen terörün bitirilememesinin sebebi olarak bu kişiler gibi karanlık işlerle uğraşan ve bundan maddi olarak rant devşirenlerin olduğu kanaati bir kez daha tescillenmişti. Gerek yakalanan örgüt elemanlarınca gerekse yasadışı olarak faaliyet gösteren kirli mafyaların yakalanan ve tutuklanan elemanlarının ifadelerine göre terörün bitirilememesinin esas sebebinin sadece ayrılıkçı bir terör olayı olmadığı bunun altında; silah, uyuşturucu kaçakçılığı, organ kaçakçılığı, insan kaçakçılığı. uluslar arası kaçakçılık olayının terör olaylarının gölgesinde devam ettiği ve çok yüklü miktarlarda paraların döndüğü gerçeğini bir kez daha gündeme taşımıştı.

Tutuklu emniyetçiler dört beş ay ceza evinde tutuklu kaldıktan sonra ikinci duruşmalarında mahkemece tahliye edildi, silah kaçakçısı ise benim İğdırdan ayrıldığı 1996 yılı haziran ayına kadar tutukluluğu devam ediyordu. olaya karıştığı iddia edilen emniyetçilerin mahkemeleri yıllarca sürdü daha sonra sonuç ne oldu onu bilmiyorum. Bu tür olaylarla ilgili olarak suça karıştıkları iddiası ile 1995 Yılı aralık ayına kadar bir çok emniyet mensubu tutuklandı, 24 aralık 1995 tarihinde yapılan erken seçi sonucunda 1996 yılın da Türkiye de yeni hükümet kurma çalışmaları sonucunda anayol hükümeti kurulmuş uzun ömürlü olmayan bu hükümet döneminde Mehmet Ağarın adalet bakanı olması bir takım dengeleride değiştirdi. Kapatılan Eskişehir özel tip ceza evinin yeniden açılacağına açılanmasının ardından bütün terör cezaevlerinde açlık grevleri başladı.

1996 yılında ocak veya şubat aylarında Doğru Yol Partisi İğdır il Başkanı valiliği ziyareti sırasında yanlışlıkla silahının patlaması sonucu bir kişinin ölümüne sebep olmaktan tutuklanarak cezaevine getirildi, İl başkanının 1979 yılında gazeteci Apdi İpekçi suikastini gerçekleştirdiği iddia edilen Mehmet Ali Ağcanın İran üzerinden Avrupaya kaçırılmasını sağladığı iddia edilen.hakkında bir takım rivayetler olan biri . Kendisini tanımadığımdan pek bilgi sahibi değildim. Başkanın tutuklanması ile ceza evimiz de bir hareketlilik başladı. tabi iktidar partisi il başkanı ve aynı zamanda geçmiş dönemlerde ismi türküye gündemine düşmüş birisi. Yasal olarak bir mahkumun o günkü şartlarda telefonla konuşturulması mümkün değilken bu şahıs her gün her saat kurumun telefonu ile arayan kimselerle görüştürülüyor her gün ziyaretçisi geliyor yani normal bir mahkum için kapalı olan cezaevi kapıları bu şahıs için açılmıştı,

Bir döneme damgasını vuran yeşil kod adıyla bilinen Mahmut YILDIRIM ında bir kaç kez T...S... yi ziyarete geldiği dahi olmuştu, şunu söylemeliyim ki derin yapının derin izleri özellikle puslu kavgalı ve kargaşalı ortamda daima iş başında olmuş özellikle 1991, 1999 yılları arasında kirli sakallı, karanlık gözlüklü, uzun pardüsülü adamlar, sahte plakalı araçlarla özellikle doğu ve güneydoğu illerimizde karanlık oyunları karanlık sahnelerde oynarken bu millet ne kadar bedel ödemiş hiç kisenin umurunda değildi, T...S... ile 1996-99 yılları arasında Yozgat cezaevinde tekrar karşılaşmamız olacak o tarihlere sıra geldiğinde sır perdesinin biraz daha aralacağını belirterek T... S... konusunu burada noktalıyorum

Aynı tarihlerde İğdır sanayi sitesi yapı kooperatifi başkanı

"Bu şahısta ayrı bir muamma kendisi İğdır sanayi sitesi yaptırma kooperatifi başkanı. Azeri kökenli bir iş adamı ayrıntısı hakkında fazla bilgim olmasada daha önceleri özellikle gardiyanlardan duyduğum kadarı ile İğdırda pkk terör örgütüne karşı emniyet güçlerinin yanında yer alan. Pkk nın İğdırılı iş adamlarından zorla tehditle haraç istediği ve

bazı iş adamlarının korku ve tehditlere boyun eğerek terör örgütüne haraç ödediği zamanlarda, terör örgütüne karşı duran, örgütten tehditler almasına rağmen her türlü tehditlere boyun eğmeyen bu yüzdende teör örgütünün açıkça hedef gösterdiği biris olarak biliniyor."

S...T...nin emniyet güçlerine mukavemet göstermesi sonucunda tutuklanması ile sıkıntımız biraz daha fazlaştı. bu şahısta T...S...gibi ığdır ve çevresinde tanınmış çevresi olan ekonomik durumu oldukça iyi olan birisi.. Anlatığına göre ""tutuklanmasına sebep olan olayın iç yüzünün farklı olduğu olayın esas nedeninin " 1996 yılı 21 Mart Nevruzunda dönemin Başbakanı Mesut YILMAZ nevruz etkinliklerine katılmak için IĞDIR' a gelir ancak Valiliğin Başbakanı misafir edecek konutu bulunmamakta ANAP İl başkanı tarafından IĞDIR valiliğine S...T... Son seçimlerde ANAP için çalıştığından Başbakanın S...T... hakkında müsbet duruşunun olduğunu eğer valilik kabul ederse S...T... nin evinde bulunan mefruşatın il özel idaresi tarafından yenilenmesi ile Başbakanın orada misafir edileceği böylece sorunun çözülmüş olacağı yönünde teklif götürüldüğü valiliğin onay vermesi sonucu S...T ile görüşülür söylenen şekilde yapılır ve Başbakan orada misafir edilir. Daha sonra il özel idaresi müdürlüğü alınmış olan mefruşatın parasını veya mefruşatın iadesini talep etmesi üzerine kendisine komplo kurulduğunu kendisinin de silahla mukavemette bulunduğu yönünde" bu hikayeyi şahsın bizzat kendisinden duymasam inanmazdım, duyduğumda hem devletim adına üzüldüm hemde idarcilerimizin acizliği ve cahilane bir tavırla belirli kurumların küçük düşürülmesine çok şaşırdım." ifade edilmiş daha sonra ilk duruşmada tahliye edilmiştir şunu iyi öğrendim ki zengin itibarlı tanınmış mahkum ceza evi idaresi için en büyük tehlikedir.

Devam edecek

Ceza Evi Müdürünün Hatıralar 8

Adaleti olmayanın Şirazesı olmaz

2016 yılı 31 Temmuz 1 Ağustos bağlayan gece saatler 01 gösterdiğinde oturduğum lojmanın kapısı çalar. Ben o saatte uykuya dalmışım. Henüz yatmayan en küçük oğlum kapıyı açtığında kendilerinin emniyet güçleri olduğunu ve benim evde olup olmadığını sorarlar. Oğlum beni uyandırdı ben üzerime bir elbiselerimi giyerek kapıya vardığımda karşımda çok sayıda sivil kıyafetli insanlarla karşılaştım.

Kaçakçılık ve organize şubesinden olduklarını belirten başlarında bir komiser ve kalabalık sayıda sivil kıyafetli şahıslar bana "arama kararını göstererek evimi arayacaklarını beyan ettiler ben kendilerine içeriğinin müsait olmadığını söyledim toparlanmamız için belirli bir süre beklemelerini kendilerinden rica ettim kabul ettiler. Eşimi uyandırdım durumu kendisine söyledim paniğe kapılmamasını tembihledim. ancak eşim yinede paniğe kapılmıştı. Alışkın olmadığımız bir durumla karşı karşıya idik. 23 yılı aşkın devlet memuru olarak görev yaptığım süre içerisinde olsun memuriyetten önce ki yıllarımızda olsun böylesi bir durumla karşılaşmamıştık. yinede ivedilikle toparlandıktan sonra görevlileri içeriye davet ettim. Evimin her tarafını didik didik arayan polisler hiç bir suç unsurunu gösterecek delili bulamamanın üzüntüsü içerisinde kitapların bulunduğu odaya yönelerek bütün kitapları didik didik aradılar. Görevlinin bir tanesi küçük bir kitabın arasında bulduğu A 4 kağıdına kalem ile yazılmış notu çıkararak suçluluğumuzda dair bir delil bulmanın heyecanı ile komisere uzattı, komiser notu aldı okuyor, kafasını sallıyor, dudak büküyor, gören zannederki organize suç örgütüne dair çok gizli ve açıkça toplumu tehdit edebilecek bir plan, bir kaç defa okudu ve bana dönerek bu notun ne olduğunu sorduğunda ben gayri ihtiyari bir tebessümle kendi yazmış olduğum ancak ne zaman yazdığımı hatırlamadığım nota baktım. dört dizeli iki kıtadan oluşan şiir olduğunu ne zaman yazdığımı hatırlamadığımı ancak bu şiirde suç unsuru taşıyacak hiç bir emarenin olmadığını belirtsemde de komiser kaleyi fetih etmiş komutan edasıyla yazılan şiirin tutanağa geçirilerek delil dosyasına konulmasını emretti. Notun bulunması ile birlikte lojmanımdaki aramada tamamlanmış oldu. Büyük bir suç örgütünün planları yazdığım iki kıtalık bir şiirle deşifre edilmişti. Ne hikmettir bilinmez kitaplığın yanında bulunan Eşime ait çeyiz sandığının aranmasına rağmen içinde bulunan ruhsatlı tabancamı ve mermilerini bulamayan memur küçük bir notu bulmanın sevinci içerisinde sanırım amirinden alacağı bir teşekkür veya taltif belgesinin hayalini kurmaya başlamıştır bile. Ben aramanın sonlandırılmasından sonra polislerin gideceğini tahmin ederken hakkımda gözaltı kararı olduğunu öğrendim. At izinin it izine karıştığı dönem. Lojmandan görevli polisler nezaretinde cezaevinde bulunan makam odamın aranmasına geçildi, Cumhuriyet Savcısı nezaretinde makam odam da didik didik arandı odamda bulunan kuruma ait bilgisayarına el konuldu, şahsi evraklarım arasında bulunan kapalı bir zarf bulundu zarfıda aynı memur bulmuştu, memurun sevinci iki katına çıkmış bir vaziyette zarfı açarak amirine uzattı komiser zarf içerisinde bulunan listeye şöyle bir göz atarak kurum cumhuriyet savcısına gösterdi , Cumhuriyet savcısı bana bulunan listenin ne olduğunu sorduğunda, ben şahsıma ait borcumun listesi olduğunu, bunu yazmamın sebebinin olur ki vefatım halinde arkada kalanların durumdan haberdar olmaları, borcumun ve alacağımın ne olduğunu bilmelerine yönelik "Söz ölür yazı kalır" prensibi içerisinde hazırladığım liste olduğunu söylemem kar etmedi o listede tutanağa geçirilerek deliller dosyasına konuldu. aramalar sonucunda gözaltı kararı uygulanarak sabah ezanları eşliğinde emniyet götürüldüm. o saatlerde büyük oğlum ve gelinim emniyet müdürlüğü binasının önüne gelmiş beni bekliyor. arabadan indim polisler nezaretinde onlarla görüşmeme müsade edildi, kendilerine durumumun iyi olduğunu ve merak etmemelerini tembihledim vedalaşarak, oradan aday polis eğitim merkezine götürüldüm. orada görevlilere teslim edildim. Görevliler beni teslim aldıl spor salonu olarak kullanılan bölüme götürdüler, salona girdiğimde gördüğüm manzara yürekleri yakacak derecede. Spor salonunun camları kalın siyah brandalarla kapatılmış yerlere elli yüz yataklar dizilmiş asker polis memur avukat yüzlerce insan göz altına alınarak getirilip konulmuş.

neredesin yusuf yüzlü yiğidim

Neredesin yusuf yüzlü yiğidim
Hangi zindanın kuytularında
hangi taş yastığa koydun başını
hangi kuytuların soğuşundasın
hangi demir kapıların arkasında
hangi karanlıklarda
hangi gün görmeyen hücrelerin
beton üzerine serilmiş
yatağın üzerine diz çökmüş
yakarıyorsun mevlaya göz yaşlarınla

neredesin yusuf yüzlüm
hangi taş duvarlara döktün içini
Hangi betonlara yazdın hatıralarını
hangi kuytulara anlattın sevdanı
hangi köşelere döktün göz yaşlarını
hangi karanlıklarda mırıldandın şarkılarını
hangi hücrelere gömdün hatıralarını
hangi duvarlarda yankılandı hıçkırıkların

neredesin yusuf yüzlü yiğidim
hangi el
hangi il
hangi köşe
hangi yer
hangi küflü köşe
hangi nemli duvar
hangi hücrede gömülü hatıralar

neredesin yusuf yüzlü yiğidim
hangi dağ
hangi yamaç
hangi uzaklıkta mahpushane
karglar vuruyormu hücreyin camlarına
ninni söylüyormu serçeler
ninni söylüyormu poyraz
donduruyormu ayaz
gelmiyormu beklediğin yaz
doğmuyor mu güneş
kayıpmı oldu ay
unuttunmu yıldızları
neredesin nerelerdesin yusuf yüzlü yiğidim

sen ağlama
ben ağlayım senin yerine
bir sen varsın birde ben
gecenin kuytu köşelerinde
ağlasam sabahlara dek
sanma rahat geliyor hayat
kemiriyor içimi yalnızlık,
yakıyor yüreğimi ayrılık
bir sen varsın birde ben
kendi söyler
kendi dinler
arkadaşım yalnızlık

Ceza Evi Müdürünün Hatıralar 9

Cenneti parselleyip satanlar, cehennemini hiç hesaba katmazlar. oysa cehennem de var. cehennemini kendilerine kondurmazlar. Oysa cehenneme giden yolun yarısını dalar.

Hüseyin i şehit edenler de kendilerinin hak yolunda olduklarını iddia ediyorlar, fakat Hüseyin i şehit etmekten de geri durmuyorlar. Sabahlara kadar aymazlık, Akşama kadar küfür, söz ifrat, yol tefrit. Hangisi doğru.

Polis memuru üzerimi ve eşyalarımı aradıktan sonra eşyalarımı; seyirci oturma yerine memurların yanına bırakmamı ve sadece el havlusunu ve terliklerimi yanıma yanıma almama mü-sade edildi. spor salonunun içerisi havasızlık ve kalabalığın etkisi ile oldukça bunaltıcı olsa da havalandırmaların açılmasına kesinlikle mü sade edilmiyor. Erzurum'un Ağustos ayında diğer bölgelerimize göre serin olsa da içeride o serinliği hissedemiyorsun. Bir yanda hukuksuz bir şekilde göz altına alınmamız dan da dışarıda bıraktığımız ailelerimizin durumu bizleri daha da tedirgin etmekte. Her vardiya değişiminde nöbete gelen polis memurlarının tavır ve davranışları da yaşadığımız sıkıntıyı üzerine atılan tuz oluyor. Her gün yeni gelen olduğu gibi her günde gidenler oluyor. Sabahtan akşama kadar boşalan salon akşamdan sabaha geri doluyor. Adliyelerde Emniyette kimse soluk alamıyor.

Adliyelerde büyük ve önemli davaların dışında diğer yargılamalar ertelenmiş bütün mahkemeler darbe davası ile ilgilenmekte.

Her gün her kuruma yönelik operasyonlar yapılıyor her kurumdan insanlar göz altına alınmakta. Operasyondan dönen polis memuru ertesi sabah bir operasyonla göz altında, hiç kimse "bana bir şey olmaz" diyemiyor. On üç gün süren göz altı süremiz bu salonda geçti. Devlet içerisinde kadrolaşma iddiası ile hain darbe girişiminden sonra düzenlenen devlette temizlik hareketi en ince ayrıntılarına kadar incelenmekte ordu yargı emniyet dahil devletin bütün kurumlarında sürdürülmekte, on üçüncü günde Emniyet KOM şubesinde ifadelerimiz alınarak cumhuriyet savcılığına sevkimiz yapıldı. Bu süre zarfında hiç bir emniyet mensubundan şahsımıza karşı herhangi bir yanlış hareket olmamış insanlar toplanıp getirilmiş kurbanlık koyun gibi sırasını bekliyor, koskoca salonun bir kenarında üst üste konulmuş, tozlu, kirden beyaz renkleri koyu griğe bürünmüş yataklar, çarşafklar nevrresimler üst üste atılmış onlar yataklardan daha kirli, insanlar gece sabaha kadar kocaman kocaman lambaların insan gözünü etkileyen ışıkları altında, görevli polis memurları nezaretinde, tuvalet ihtiyacı izinle, abdest alabilmek için kuyruk ta bekleme, polisler; nöbetlerinin yorgunluğu içinde bir kenara sızmış, yaklaşık yedi sekiz kişi sabah namazını güneş doğmadan kılma telaşe içinde ve biz on üç günlük göz altı uygulamasının ilk günü olan pazartesi böyle karşılıyoruz.

on üç gün bu salonda her gün yüz kişi gönderiliyor arkasından yüz kişi alınıyor, benim göz altına alındığım gün arkamdan dört infaz ve koruma memuru daha getirildi, o gün akşama kadar 1 idare memuru ve 36 infaz ve koruma memuru daha getirildi. cezaevi personeli sayısı 42 ye ulaşmış oldu, on üç günlük nezaret mesaimizde yüzlerce iş adamı Avukat askeri personel, çeşitli rütbe ve makamlardan polis memuru ilede tanışmış oldum, göz altına alınan infaz ve koruma memurlarından sadece birisi benim personelim idare memuru ve diğer memurların tamamı açık cezaevi personeli, belli ki bizi fişleyen ismimizi veren ve ya hakkımızda bilgi veren benim görev yaptığım kurumdan. Göz altında kaldığım süre içerisinde karşılaştığım insanların yüzde doksan dokuzu parıl parıl, karıncayı dahi incitmekten imtina eden insanlar, gardiyanların dışında sigara dahi kullanan bir kişi bulamazsınız.

Bu on üç günlük süre içerisinde ailelerimiz ne durumda bilmiyoruz onlarda dışarıda hayli sıkıntılar yaşamakta. Nihayet 13 ağustos tarihine Cumhuriyet savcısının huzurunda ifadelerimiz alındı. Avukatım hakkımda yaptığı savunmasında hakkımda suç unsuru taşıyan bir emareye rastlanılmadığını bu nedenle serbest bırakılmamı, şayet cumhuriyet savcısının aksine bir görüşte ise adli kontrol uygulanmasını talep etti isede, Cumhuriyet savcısı tutuklanmam gerekçesi ile mahkemeye sevk etti. O gün gece yarısı saat 21 kadar Erzurum Adliyesi konferans salonunda bekletildik saat 21.00 da polis memuru eline verilen bir liste ile salona girdi " İsmi okuduğu Kişilerin adli konttol şartı ile serbest bırakıldığını" söyledi ismi okunan 31 infaz ve koruma memuru savcılıktan serbes bırakıldı ben dahil 11 cezaevi personeli sulh ceza hakimliğine çıkarılacağımızı belirtildi o gün sabaha yani 14 ağustos sabah saat 09.00 kadar konferans salonunda bekletildik. Saatler 09. gösterdiğinde sulh ceza hakimliğine çıkartıldık.

Ceza Evi Müdürünün Hatıralar 10

Evrensel hukuk her insan için geçerli bir hukuktur. Evrensel hukukta insanlar cinsiyetine, siyasi görüşüne, dini inancına ve ırkına göre yargılanmaz. Kanunlar herkese eşit mesafededir. Bir Fiil ve eylemin sonradan suç kapsamına alınması önceden o fiili işleyenleri suçlu saymaz. Hiç bir kimse kanunda olmayan bir ceza ile cezalandırılmaz.

14 Ağustosta saatler 09 gösterdiğinde 11 cezaevi personeli sulh ceza hakimliği ne çıkarıldık avukatlarımız eşliğinde savunmalarımızı yapmamız yaklaşık 5 saat sürdü. Verilen öğle arasından sonra toplu birlikte hakim karşısına tekrar çıkarıldık son savunmalarımızı yaptıktan sonra; hakim 3 infaz ve koruma memurunun adli kontrol şartıyla serbest bırakılmasına, benimle birlikte 7 infaz ve koruma memurunun kuvvetli suç ve makul şüphe değerlendirilmesi ile tutuklanmamıza karar verdi. Orta ne bir sübüt delil ne tanık bulunmamasına rağmen 8 kişi tutuklanarak ceza evine gönderildik

Erzurum Adliyesinden polis araçlarına bindirildiğimiz sırada dışarıda bekleyen eşim, oğlum ve gelinim, diğer arkadaşların aileleri feryat etmekte adeta yıkılmış durumda, Dünya başımıza yıkılmış, işimizi kaybetmişiz, düzenimiz alt üst olmuş oda yetmez gibi ağır bir suçla suçlanarak tutuklanmamız çok ağır geldi. Polis memurları bizi doğruca Erzurum H tipi ceza evine teslim ettiler. Nihayet Müdürü olduğumuz kuruma kelepçeli mahkum olarak teslim alındık. Artık iyice yorulmuş insanlıktan çıkmış vaziyette kapı altı denilen yerde saatlerce bekletildik. Allah için görevli memurlar bize karşı kaba tavır içerisinde olmasalarda amirlerinin talimatına ve işleyen prosedüre uygun hareket etmeleri gerektiriyordu, biz kenfilerinden kesinlikle uygulamaların dışında bir talepte bulunma yoluna tevessül edemedik.

Görevim sırasında Tutuklu ceza evi Müdür' leri ile karşılaştım, gördüm onların durumlarına vakf oldum, fakat benim be arkadaşlarımın uğradığı bir şekil suçlama ile karşılaşmamıştım. Bunun yanıda suçları ayyuka çıkmış sağır sultanların bile duyduğu suç dosyası kabarık Müdürler, , onlar dışarda normal hayatına devam ederken biz içeride. Rüşvetle mahkumu açık cezaevine ayıranlar, ihhaleye fesat karıştıranlar, On liralık işi yüz liraya bin liraya yaptırarak milletin vergileriyle oluşan devlet hazinesini zarara uğratanlar, Hangi birini saysam ki. Mahkum kabul yerinde işlemlerimiz uzun sürmüştü artık 13 gün süren yorucu bir göz altı ve adliye sürecinden sonra yorgun düşen bedenimiz ayakta durmaya mecalimiz kalmamış halimizle adeta orada bayılıp düşecek bir hale gelmiştik. yorgunluk ve uykusuzluk bizleri iyice sarsmıştı, Kapıdan giren Cezaevi müdürü arkadaşımız yanımıza dahi gelmedi sorumlu başmemuru yanına çağırdı bir şeyler söyledi, talimatlarını verdi, bizden tarafa şöyle bir göz ucuyla baktı adeta göz göze gelmemek için gözlerini dahi bizden sakınarak doğruca odasına çıktı. Nöbetçi 2. müdür hiç yanımıza gelmemiş telefonla talimat vermekte sorumlu baş memur "tamam efendim, emredersin müdürüm" şeklinde talimatlarını almakta, oysa biz buraya getirilirken hiç böylesi bir durumla karşılaşacağımızı tahmin edememiştik. baştan bize iyi davranan sorumlu başmemurun müdür geldikten sonra tavır ve davranışları da değişmiş birden bire sert sert konuşmaya talimatlarını diktatörce vermeye başlamış diğer memurlarında tavırları aynı yönde yüzseksen derece değişmişti. Sorumlu baş memur yanımıza bir infaz koruma memuru görevlendirilerek bizleri kalacağımız koğuşa götürmesi talimatını verdi, talimatı alan memur sert bir tavırla "alın eşyalarınızı beni takip edin" biz eşya aramasından sonra dağılmış valizlerimize el künulmuş yerde duran eşyalarımızı verilen birer kirli poşetlerin içerisine rast gele basarak ellerimize alıp memuru takip ettik kaç demir kapı geçtik bilmiyorum kafam dönmüş şaşırılmıştım bizi getiren memur bir bölümde oturan nöbetçi memurlara teslim etti , nöbetçi sert bir komutla bir kenarda üs üste konulmuş yatak ve nevresimlerden birer tane alarak kendisini takip etmemizi söyledi. elimizde posele elbiseler koltuğumuzun altına sıkıştırılmış nevresim battaniye ve zorla taşıdığımız yataklarımızla bir koğuşun kalın demir kapısı açıldı 8 kişi koğuşa konulduk kapılar üzerimize kilitlendi.

Koğuşumuza konulmamızla yataklarımızı dahi bir düzene koymadan, hemen yatak hanede bulunan ranzaların üzerine atarak teker teker yataklarımıza uzandık. günlerin yorgulugu sebebi ile uzanır uzanmaz uyumuşum, uyandığımda akşam olmuş bahçe kapıları kilitleniyor, nöbetçiler pencere demirlerini kapı kilitlerini baheleri itina ve titizlikle kontrol ederek bahçe kapılarını kilitlediler çıktılar biz tam bir kafeste kalmış ürkek bir kuş gibi kalbimiz kut kut atarak yaşayacağımız günlerin gecelerin korkusu içinde geçmişimize doğu yolculuğa çıkmaya hazırlanıyoruz. bu yoluluk bir nevi geçmişle yüzleşme, artılarım eksilerim ve pişmanlıklarım, Acılar taze olunca yanıyor yüreği insanın, biz acıların tazeliği ile dalıp dalıp gidiyoruz geçmişe. ne vardı bu geçmişte geri getirilemeyen geçmişte, hangi pişmanlıklar vardı hangi kusurlar, hangi hangi toz pembe hayaller hangi temiz veya kirli geçmiş.

Ben görevimin 23. yılındaydım 23 yıl demir kapıları uzaktan seyretmişim 23 yıl bakmışım sadece görmemişim o kapalı kutuları, neler vardı içinde, nelere gebeydi karanlık geceler, Arkadaşların hepsi mesleğinin başında idi henüz üç yıllık beş yıllık memuriyetleri var, hepsininde ayrı ayrı hayat hikayeleri, ayrı ayrı hayalleri ayrı ayrı beklentileri vardı. ortak noktaları kader mahkumu olmaları oldu.

Üstüm değirmen taşı altımda mermer ayak

Değermen taşı döner hemde gıcıldayarak
Faydası yok figanın, desemde faydası yok
Ruhumdan bedenimi,seyrettim ağlayarak

Güneşe hasret kaldım kadrini bilmemişim
Benki bunca yolları boşa gidip gelmişim
Unuttum gök maviyi ne güzeldi yıldızlar
Dolunayın nurunu nede çok severmişim

Ağustosta buz beton ve bitmeyen geceler
Saatler saniyeyi benim ile heceler
Geçmek bilmiyor zaman dişlide engelmi var
Her gün yalvarıyorum bitin artık geceler

Geceler düşman oldu geliyor akın akın
Kâbusu başka yerde başka pazarda satın
İstemem sizden lütuf beni bana bırakın
Kârında gözümüz yok ister bire bin katın

Sabaha dek inlerim yorgunluğum bire bin
Koğuş su dolu havuz karanlıkta yüzerim
Ufkum zifri karanlık yok bir ışık sıdıran
Gündüzümü de çaldı bitmeyen gecelerim

Devamı gelecek...

Bozok'lu Musa ve Yanmış mektup

Bozoklu Hasan Oğlu Musa Ailesinin 5 çocuğundan en büyüğü kendisinden başka 2 erkek 2 kız kardeşi var 1884 (Rumi 1300) Yozgat merkez Osman paşa nahiyesi/ Çalılı köyünde dünyaya gelir. Hayatı ile ilgili; Ailesi tarafından küçük yaşta dayı kızı ile evlenmesi. Tablugarp savaşına katılması, Çanakkale savaşında arkasın 4 yetim çocuk bir eş bırakarak şehit düşmesinden başka bir bilgi yoktur. Oda tıpkı diğer isimsiz binlerce şehit gibi Çanakkalede şehit düşen isimsiz şehitlerden biri. Hakkında sadece yanmış bir mektup

Bozoklu Hasan oğlu Musa 1901 de henüz 17 yaşında dayısını kızı ile evlendirilir 1903 (Rumi 1319) 1 oğlu dünyaya gelir 1905 te askere alınır Osmanlı ordusunda Birinci balkan savaşlarına katılır osmanlı ordusunun balkanlardan hazin bir şekilde çekilmesi ile istanbula dönen askerlerimizin İtalyanların bugünki Libyayı işgal etmek için Bingaziye asker çıkarması ile başlayan 1911 -1912 Trablusgarp savaşına katılır. Bir yıl süren savaşta İtalyan ordusu savaşta ilk defa osmanlı ordusunu havadan uçaklarla bombalar. Bul saldırı tarihe uçaklarla havadan yapılan ilk bombalama olarak geçer ve yine tarihe Osmanlı ordusunun Tüfeklerle bir italyan uçağını düşürmeyi başarmasıda tarihe geçmiştir.Silah teçhizat ve muhammat alanında kuvvetli olan italyan ordusu karşısında Osmanlı ordusunun hazin bir şekilde yenilmesi ile sonuçlanır. Savaşın sona ermesinden sonra Bozoklu Musa 7 yıl süren askerlikten sağ olarak terhis olur 1912 yılında memleketine döner. 1913 yılında ikiz çocukları olur. fakat Osmanlı ordusu cepheden, cepheye koşmakta. bir cephe kapanmada başka bir cephede savaş başlamakta, devlet hızla toprak kaybetmenin yanında binlerce evladını şehit vermekte.

1915 başlayan Çanakkale savaşı sırasında kardeşi Mustafa silah altına alınır Düşman kuvvetlerinin Her bakımdan güçlü durumda olması osmanlı devletini zayıf düşürmekte isede havadan karadan ve denizden yapılan saldırılar osmanlı ordusunun inanç ve gayretinin dahada artırmakta. Osmalı devleti seferberlik ilan ederek eli silah tutan erleri silah altına alması sonucu Musa tekrar askere çağrılır. bu sıralarda eşi 4. çocuğunu dünyaya getirir fakat doğumda eşini kaybeder. Babası Hasan; Müsayı çocuklarına teyzelerinin daha şefkatli muamele edeceğini düşünerek ölen eşinin kardeşi Hatice ile evlendirir. Seferberliğin ilan edilmesi ile Musa 4 çocuğunu hem baldızı hemde eşi olan haticeye emanet eder düşer Çanakkale yollarına. Giderken Eşine "Haççe anasız öksüz, babasız yetim önce Allaha sonra sana emanet bu çocuklar" der gider bir daha dönmemek üzere

Düşman saldırıları aman vermesede Türk ordusu yapılan saldırılar püskürtmekte 18 martta ingiliz donanmasının batırılması ile Türk ordusu deniz de büyük bir zafer kazanmış düşman kuvvetleri denizin intikamını almak istesede şanlı ordumuzun imanı karşısında tutunamamakta.Kara savaşları boğazın iki yakasında bütün şiddeti ile sürmekte iki karde ikiside çanakkalede farklı cephelerde. 24 Eylül 1915 Kardeşi Mustafa seddülbahirde havadan yapılan bombalama da şehit düşer. Mustafa'nın şehadetinden habersiz geliboluda oda havadan yapılan saldırı sonucu şehit düşer. iki kardeş ikiside çanakkalede. Mustafa: 24 eylül 1915, Musa: 4 Nisan 1916 da Babaları Hasan oğlu Mustafanın şehadet haberine dayanamaz vefat eder Mustafa'dan 1 eş iki çocuk kalır, Müsa'nın yapılan hava saldırısında vücudu parçalanmış elbise yanmış kimlik tesbiti yapılabombardıman sonrası yapılan incelemede yanmış elbisesinin kalan cebinden yanmış bir Mektup., Mektup Eşim Haticeye diye başlıyor ancak diğer kısımlar yandığından okunamıyor,Bozoklu Musa şehitler listesine isimsiz "HATİCE Eşi " olarak kaydediliyor (Bu mektup genelkurmay şehitler arşivinde)

Bozoklu Hasan oğlu Müsanın Ailesine ne şehadet haberi, ne yaralı haberi, nede sağ haberi geliyor. Eşi hatice 4 çocukla bekliyor yolunu fakat ne gelen var nede haber, çocuklar büyüyor evleniyor Hatice hala asker yolu bekliyor, ve nihayet eşinin şehadet haberini alamadan ve eşinin şehadetinden 46 yıl sonra 1962 yılında gözleri açık vefat ediyor.

İki kardeş boğazın iki yakasında bekliyor boğazı düşmana geçit vermeden. dim dik gururla... Eşi haticede Çalılı köyünde köyün güneyinden batıya bakan garipler mezarlığında.

Ceza Evi Müdürünün Hatıralar 11

KARS T TİPİ CEZA EVİNE SÜRGÜN

Saatler sekizi gösterdiğinde ayakta olmak zorundasın, sabah sayımları var...

Sayımdan yaklaşık yarım saat kırk dakika önce nömetçi gardiyanın kulakları tırmalayan sesi gelir "sayım var, sayım var" demir kapılara ellerindeki anahtar demirleri ile vumaları da cabası o sesler kulakları adeta tırmalıyor. Sayımlardan sonra ekmeği, kahvaltıyı, yemeyi kapı sesi akşama kadar sürer. El mahkum ayak gardiyan çek çileyi, adımla daracık kafes gibi bahçeyi, Gardiyanın zılgıtı hiç eksik olmuyor hemen her gelişlerinde mutlaka bir şeyler söyleyerek kafaları karıştırarak gidiyorlar.

15 Ağustos Pazartesi; Saatler gündüz on'u gösterdiğinde kapı mazgalı açıldı isimlerimiz okundu dizildiğimizde kapı mazgalına her birimizin memuriyet ten açığa alındığımızı dair Resmi yazılar tarafımıza tebliğ edildi, memuriyetimizde askıya alınmıştı, öyleki her hangi bir tebliğat tarafımıza bizzat ilgili memurlar tarafından tebliğ edilmesi gerekirken , onuda gardiyanlar takip ediyorlardı, Bizleri tanıyan bilen hiç bir memur bizimle muhatap olmak istemiyordu. O haftayı öyle curcunalı bir şekilde geçirdik. Pazartesi için plan yapmıştık hep birlikte. Kurum müdürü ile görüşerek koğuşumuza kurum idaresi tarafından televizyon verilmesini eğer mümkün değilse koğuşumuza kantin görevlisi tarafından bizim paramızla alınması talebinde bulunmam için arkadaşlar beni görevlendirmişlerdi. Bize göre arkadaşlarımız dahil görüşümüz Şahsımında Müdür olmam sebebi ile Müdür beyin reddemeyeceğini düşüncesinde idik oysa Kurum Müdürü daha geldiğimiz saatte bize karşı ilgisiz kalarak hatta biraz daha resmi davranmak 2. Müdürler ise sayımlarda bize karşı mesafeli durmakla tavırlarını zaten göstermişlerdi, Oysa kurumlarımız arasında samimi bir diyaloumuz olduğu gibi lojmanlarda komşuluğumuz vardı. Her pazartesi bana uğursuz gelmeye başlamıştı . Pazartesi gecesi evimin aranması, Pazartesi sabah göz altına alınmamız pazartesi memuriyetten açığa alınmamız, işte yine günlerden pazartesi. Yine bir şeyler olacağı korkusu içimi sarmıştı ancak arkadaşlara hissettirmemeye çalışıyordum.

KARS T TİPİ CEZA EVİNE SÜRGÜNÜMÜZ

22 Ağustos Pazartesi sabah saat 06.00 gösterdiğinde kapı nöbetçisi bir hışımla üç beş gardiyanla içeri girdi " Haydi kalkın arkadaşlar, toplayın eşyalarınızı sevke gidiyorsunuz" bize yarım saatlik süre verdiler, biz bu yarım saatlik süre içerisinde nasıl toparlanabilirsek öyle toparlanıp, giyecek eşyalarımızı kirli poşetlere basıp doldurduktan sonra memur nezaretinde kapı altı denilen yere getirildik.. Orada emanet eşyada bulunan valizlerimiz bizlere verdiler emanet para hesabında bulunan paralarımız görevli jandarmaya teslim edildi, sırada jandarma araması var görevli jandarma komutanı PKK ve diğer örgütten suçlu olanlara bize davrandığı gibi davranamıyor onlar ufak bir harekette jandarmaya karşı tepkilerini göstermesine rağmen biz kurbanlık koyun gibi kafalarımızı gettoya uzatmış kesmelerini bekliyoruz bu kada sessiz ve tepkisiz kalmamıza karşılık jandarma dahada sertleşiyor. Vakti zamanında İskenderunda Görev yaptığım sırada tanıştığım bir esnaf amca vardı İsmi Apdullah AKTAN. Bir hikaye anlatmışta çok etkilenmiştim, şuan onun hikayesindeki kahramanın yaşadıklarını yaşıyordum sanki,

Deliler hastanesinin bahçesinde bulunan ağacın dibinde her gün sabah bir delinin cesedi ile karşılaşılması Hastane Başhekimini hayli sıkıntıya sokuyor, Ne kadar sıkı tedbirler alınsada önüne geçilemiyor, işin ilginç tarafı olayı nöbetçilerde fark edemiyor.

Hastane Baş hekimisi Asistanına

----"Üzerine bir deli egömleği giyinerek deliler koğuşunda bir gece kalmasını" söylüyor

Asistan akşam mesaisi bitip bütün görevlilerin gitmesi ile üzerine bir deli gömleği giyerek delilerin bulunduğu koğuşa giriyor, onları izlemeye başlıyor. Vakit gece yarısını bulduğunda koğuşun reisi

----"Hepsinin bahçeye çıkmasını" söylüyor bütün deliler bir pencereden gizlice sıra ile bahçeye çıkıyor asistanda onlarla beraber, Reis

-----"Hepsinin ağaca çıkmasını" söylüyor , hepsi ağaca çıkıyor Asistanda onlarla beraber çıkıyor ağaca. Reis

----- "Meyve olun hepiniz" der hepsi kendisini meyve hisseder. Reis

-----"Olgunlaştınız düşün" demesi ile ağaçtan tüm deliler kendisi aşağı atar. Asistan ağaçta kalır. Reis

-----"Bu meyva olgunlaşmamış bunu taş ile düşüreceğiz" der, bütün deliler Asistanı taş yağmuruna tutar. Asistan yaralı bir şekilde daldan düşer. Bütün deliler çıktıkları camdan sıra ile geri koğuşlarına döner ve camı kapatırlar sabah mesaisine gelen hastane baş hekimisi ağacın dibinde bu sefer asistanın ağır yaralı bir halde yattığını görür asistan revire kaldırılır. tedavi altına alınır.

Bu hikayede olduğu gibi biz henüz olgunlaşmadığımızdan bizler talayarak düşürdüler.

Ceza Evi Müdürünün Hatıralar 12

KARS T TIPİ CEZA EVİNE TESLİM EDİLİŞİMİZ

Yollara baka baka ıradım Erzurumdan
Kader ağını örmüş kurtuluş yok pusudan

Saatler 11.00 gösterdiğinde Kars cezaevine giriş yaptık, Bizi getiren araçtan sağ ve sol yanımızda 2 şer jandarma erininin nezaretinde birer bire araçtan indirildik mahkum kabul kapısından içeriye alındıktan sonra kelepçelerimiz çıkarıldı, Kelepçeler kollarımızı ne kadar sıkmış ki yüreğimizdeki acıdan bileğimizdeki acıyı hiç hissetmemişiz. Görevli gardiyanlar isim yoklamasının ardından teslim alma işlemleri yapıldı.

Ceza evinden ceza evine sevk edildiğimiz halde eşyalarımız didik didik arandı çoğu eşyalarımıza el konuldu Gardiyanlara bu eşyaların Erzurum ceza evinde verildiğini söylelediğimiz halde gardiyan söylediğimiz duymuyor, Eşyalarımız arasında bulunan sigaralarımıza çaylarımıza koğuşta kullanacağımız çok sayıda eşyalarımıza el konuldu, Uygulamanın içerisinde olan birisi olarak bu tür uygulamalar olmadığı halde kraldan çok kralcılar adeta rol kapma yarışına girmişler dahada önemlisi bu gardiyanların çoğunluğu benim burada Müdür olarak görev yaptığım sırada benimle birlikte çalışan beni tanıyan nasıl birisi olduğumu bilen, benim dışımda diğer arkadaşları da tanıdıkları hatta onlarla aralarında bir kardeşlik ilişkisi olan memurlar oldukları halde akla hayale gelmeyen muamelelere muhatap oluyoruz.

Eşyalarımıza kanunsuz bir şekilde el konulmasından sonra onun şokunu atlatmadan tek kişi olarak arama odası denilen bir yere alındık ve çıblak aramaya tabi tutulduk bu durum tamamen psikolojik baskının sindirmenin işkencesinden başk bir şey değildi. Kanunda çıblak aramaya muhatap olacağımız bir suçlama zanlısıda değildik kaldı ki kanunda çıblak aramanın şartları belli olduğu halde uygulamada bu tür işleme tabi olan suç zanlılarına değil onların dışında tutuklanan pırıl pırıl insanlara uygulanmasıda işkencenin bir başk versiyonu idi. Bizi kanun dışı uygulamalara maruz bırakanlar uyuşturucu gasp cinayet hatta hırsızlık suçundan gelen zanlılara aynı işlemi yapamamak kadar korkak, bizim karşımızda asrlan kesilmişlerdi.

Nihayet aramalarımız tamamlandı el konulmayan eşyalarımızı bize verilen siyah renkli kirli poşetlere rast gele basarak geçici bir koğuşun kapısı açıldı hepimiz içeriye alarak kapıyı çevik bir hareketle kapattılar. Koğuş sank üst üste yığılmış insan insan yığı idi. küçücük bir koğuşa her meslekten her unvandan yüzlerce insan nefes alınmıyor ortada hareket sahası olmayan ikili ranzalarla doldurulmuş her katında iki üç kişinin nöbetleşe yattığı yatak. Nevresim yok yastık yok çarşaf dersin lüks.

Adeta yüzlerce insan toplu bir kıyıma işkenceye tabi tutulmakta...

O kalabalık sıkıcı buna bir otamda dahi içerideki bütün insanlar o kıt imkanlarda dahi tatlı bir paylaşım, samimi bir teselli, mübarek bir yarış içerisinde,, o sahneyi dışarıdan seyreden insanlar da biliyor ki bu insanların bun ülkeye ihanet etmeleri asla düşünülemez.

İki Şehit Bir Yiğit

Hatice; Bekler Musa'nın yolunu senelerce

Gözü hep yollarda, gelecek müjdeli bir haberde, bekler umudu tüetmeden, yokluğun, yoksulluğun kimsesiz ve yalnızlığın acılarını sinesine gömerek. Devam ediyor hayat, İki kardeş hanımı 4 çocuk Musanın 2 çocuk Mustafa'nın, Sığınyorlar Ömerin gölesine.

Mustafanın şehit olduğu kabullenilmiş yüreklerde, Onun gelme ihtimali yok, Kader alın yazısı, vatan savunması, Mstafa, gitmese Musa, Ahmet Mehmet gitmese kim savunacak bu vatani, kim koruyacak bu toprakları, Şehitlik en güzel ünvan o insanların kalbinde, Allah indinde mübarek bir nişan olan şehitliği gururlar taşırılar yüreklerinde, Mustafa'nın eşi Esmanın ümüdi yok Mutafa'nın geleceğine ama Kayını Musa'nın bir gün döneceğini umut eder,

Yokluklar, yoksulluklar ve bitip tükenmek bilmeyen savaş, Anadolu toprakları işgal ediliyor, son vatan parçasıda işgal idiliyor, cihan harbi bitmiş fakat istanbul; ingilizler tarafından, izmir; Yunanlılar tarafından, Hatay, Antep Urfa; Fransızlar tarafından işgal edilmiş, dört koldan parçalıyor. Türkün elinde kalan son kale tamamen düşmek üzere düşman eline.

İşte bütün bu sonu belli olmayan günler içinde iki elti sığınyorlar kayınları Ömerin gölgesine, Ömer emanetlere gözü gibi bakıyor, hissettirmemeye çalışsada ağbeylerinin yokluğunu illaki hissediyor kınalı gelinler eşlerinin yokluğunu, Esmanın bir oğlu bir kızı var, Fakat Hticenin hiç çocuğu yok ama ona Musa'nın Emati 4 çocuk, Etraftan şom ağızlılar çıkıyor bazen "çocuklar elin senin değil ne bekliyorsun elin çocuklarını bırak kim bakarsa baksın" gibi lafları duyuyor kulakları

Abınsının çocuklarına söylediği "Sizler Altın kaplamalı sandık içerisinde hazinesiniz . Rabbim zayi olmayasınız diye o sandığı bana emanet etti " sözü dilden dile hep söylenir.

Musayı gönderirken söz verdi Musa'ya emanetlerine gözü gibi bakacak hem yabancı değil rahmetli bacısının çocukları ona emanet edilmiş,

Musa'nın Mustafa'nın Ömer'in amcaları Yusuf var hayatta, Yusuf; Askerlik için şubeye çağrıldığında askere gitmemek için gözlerine sarımsak sürer ve emeline ulaşır. Askeri doktor Yusuf'u muayene eder askerlik yapamayacağı gerekçesi ile çürük raporu verir. geri döner köyüne Ağbeyi Hasan ile anlaşamaz çokta yaramaz birisi, geçinmez Ağbeyi Hasanla bu yüzden.

Hasan; Halk arasında sevilen sayılan aynı zaman o günün şartlarında köylerine gelen alimlerden hocalardan ders almış, hak, hukuk ve ahlaki yönleri ile sevilen, güvenilir itibar edilen birisi, oldukça temiz kalpli.

Hasan iki oğlunu Çanakkaleye göndermiş Mustafa'nın Şehitlik künyesi geldiğinde dayanamaz acıya vefat eder. Ondan kurtulan Yusuf adeta kendini özgürleşmiş, "Nasıl da oldu ya Hasan iki oğluyla birlikte öldü Ömerde henüz 18-19 yaşlarında ben bunlara mal bırakmam ellerindekinide alırım" diye kendi kendisine hayal kurmakta.

Ömer:1920 de askere çağrılır, Kurtuluş savaşı başlar yurdun dört yanından binlerce yiğit gibi oda katılır Türk ordusuna istiklal harbinde asker, Düşman saldırısında yaralanır gazi olarak döner köyüne, Yiğit olarak köylünün gönlünü kazanır birtek amcası Yusuf dışında herkesin.

Lakabı; Yiğit Ömer

Hatice; 30-35 yaşlarında olmasına rağmen akli başında sıkıca sarılıyor hayata destek oluyor kayını Ömere teselli oluyor Mustafa'nın eşi Esmaya, dağıtmıyor söz verdiği gibi Kocası Musa'ya, toparlıyor iki şehidin emanetlerini bir araya Yusuf'un karşı koymasına rağmen. Kayını Ömeri kendisi evlendiriyor komşusunun kızı Adile ile. Bir taraftanda "bir gün Musa gelir benim yükümü hafifletir" ümidi ile.

Ömer yengesinin sözünü tutar kol kanat olur iki şehidin emanetine hiç ayırım yapmadan. aldırılmaz amcasının acımasızlığına toparlar Hasan Ailesini. Her hangi bir müşkül durumda kaldığı zaman desteğini alır Ağbeyinin emaneti Haticeden. İki şehit eşi Hatice ve Esmayınları Ömere hep destek olurlar.

Yiğit adam Ömer adaletli çalışkan cesur, tuttuğunu koparan, hiç kimseye fırsatını vermeyen kim ne derse desin aldırılmaz hiç bir şeye, hayali var Ağbeyleri Musa ve Mustafa'nın emanetlerini gözü gibi bakarak büyütüp evlendirmeyi, oda bekler ağbeyi Musanın yolunu; dört gözle "ah bir gelse Aslan Musa ağam, neler yaparız neler" diye söylenir yalnız kalıp hayale daldığında

Aradan yıllar geçer şehitlerin çocukları arka arkaya bir fidan gibi büyür şehit çocukları,

Hasan'dan kalan İki Şehit bir Yiğit

Yıllar geçer ömür biter giden gelmez, Yiğit Ömer henüz elli elli beş yaşında gözleri açık bu dünyaya veda eder. Göğsünde düşman kurşunu ile açılan yaranın iziyle.

Ağbeyleri Musa ve Mustafa ile buluşmak üzere.

Haticenin babasının lakabı halk arasında yelek Mustafa olarak bilinir.
bu yüzdende köylü Haticeye yeleğin haçça derlerdi

Mezar taşında yeleğin haçça diye yazılı
yine mezar taşına "yetimlere merhamet edene Allah merhamet eder" yazılı

Acı Hikayeler

Hayat hikayesi oldukça karanlıkta kalmış, ne soranı var nede bileni. Karanlık bir geçmiş, hoş doğrusu, pekte merak edeni yok benden başka, sordum babam Rahmetli bile hatırlamadı onun hayatını, Sır vermez ser verinde, sadece her daim akıttığı maznun ve mağrur göz yaşları dışında.

Akıtığı her göz yaşı döktüğü her damla; onun hayatından düşen bir duvar taşı, yıkılmayı bekleyen harabe gönül evi Bir kez saçını ok şayan çıkmamış ömründe koca dünyada, her gelen bir sille vurmuş, her giden bir tokat. Daha ana rahminde küçük bir cenin iken yazılmış kara bahtına ayrılık, O zaman kaybetmiş babasını düşman kurşunlarıyla, o gün sahipsiz kalmış koca dünyada kim olduğunu kimlerden olduğunu bilmeden.

Bir benim dışımda kurcalayanda olmamış benim bildiğim. Olsa zaten bu güne kadar çıkardı hayat hikayesi hakkında bir şeyler. Onun hakkında tek bilinen; akıttığı göz yaşı ve gülümsemeyi unutmuş umutsuzluğu. Bir tek Ali' si olmuş umudu

Benmi nasıl bulaştım bu işe?

Hayli ilginç olacak , bir gece vakti yatağıma uzandım uyku tutmadı gözlerim, birden aklıma geldi kimdi kimin nesi kimin fesi, o düşünce içinde açtım bilgisayarımı gittim yüz küsur yıl öncesine Çanakkaleye , hani gökten bombaların yağdığı, yerden alevlerin fişkırdığı, kafa,kol, gövde, bacak, parçalanan bedenlerin sağa sola savrulduğu toprakların kanla yoğrulduğu, bir cihan harbinin en acımasız yaşandığı yere, Osmanlı ülkesinin her yerinden, her ilinden her köyünden, daha henüz bıyığı terlememiş onbeş on altı on sekiz yaşlarında yağız fidanların, cepheden cepheye koşan yorgun yirmi otuz kırklı yaşlarda olmasına aldırmdan yorgunluğa , aman vermeden bıkkınlığa , "söz konusu olan vatan, canın ne önemi var" diyerek cepheye koşan yüzbinlere

Henüz Ana rahminde cenin iken babası gitmiş tıpkı diğerleri gibi çanakkale mahşerine Arkasında garip bir Anadolu köylüsü baba, anne ve henüz yeni hamile bir eş birakarak Koşar cepheye Ali. Savaş bütün şiddeti ile sürmekte yiğitler ekin gibi biçilmekte, Yedi düvel saldırmakta acımasızca, dünyanın neresinden getirdiği bilinmeyen siyah, beyaz, sarı, esmer. her dlden her milletten yüz binlerce askerin karşısına. Silahlar kara tüfek, süngü patlasa atacağı mermisi sınırlı eski model ateşlemeli toplar, düşman gökten ve yerden en moderin silahlarla

Anafartalar meydan muharebesinde conk bayırında yapılan 8 Ağusto 1915 te sabaha karşı düşman saldırısında şehit düşer Bozoklu Mustafa oğlu Ali, Düşmana aman vermez yiğitler savunur Hattı müdafa değil sathı müdafa emri ile geliboludada tutunamayan ingilizler yoğun çatışmaların ardında ağır bir kayıp daha vererek çekilmek zorunda kalır,

Bozoklu Mustafa Oğlu Alininde şehit haber gelir köyüne. Baba Mustafa, yığılır olduğu yere teslim eder, çıkar ahiret yolculuğuna, Annesi Rukiye hanım Biricik oğlunun acısıyla yanar günlerce aylarca, Alinin eşi Adile hanım kaynanası ile yalnız başlarına harabe bir evde kalır tek başlarına, O zaman çallı köyünün hemen her evinden kara dumanlar yükselmekte her gün şehit acısı bir haneye düşmekte kayıtlara göre 17 -18 şehit, kayıtlara geçmeyen ancak gaipliğine karar verilende neredeyse şehit sayısı kadar.

O acılar içerisinde Babasının şehadetinden 15 gün sonra 23 ağustosta dünyaya yetim bir kız çocuğu olarak dünyaya gelir, o da diğer şehit çocukları gibi yalnızlıktan habersiz Baba Annesi ismini verir ona Adı Rukiye, Şehit Bozoklu Mustafa Oğlu Alinin biricik kızı.

Bir yanda savaşın açtığı yaralar diiğer yanda savaşın getirdiği yokluklar, giden geri gelmiyor sağ olana hayat devam ediyor, Acılar arfı arkası gelmiyor Oğlunu ve eşinin acısına dayanamayan Rukiye hanım da Hakkın rahmetine kavuşuyor,

Adile hanım bir tek kızı ile birlikte yapayalnız kalıyor koca dünyada başlarında bir büyük yok bir Aile yok olmuş kala kala bir başına küçücük bir çocukla henüz yirmili yaşlarada bir kadın Adile, O günlerde kadın olmak daha zor kimsesiz çaresiz sahip çıkacak kimseler kalmıyor etrafında, Ali'sin bir emanetinden başka kimsesi yok. çaresiz sığınyor kardeşlerinin himayesine, dul bir kadın tek çocuğu, eşinden ev arazi olsada onu işletecek kimsesi yok , kardeşleri araziyi işletiyor Adile hanımada sahip çıkıyor, fakat hem genç hem güzel hemde dul olması köy yerinde çok zor. Beş yıl sürüyor bu yalnızlık bir yanda hayatın ağır yükü bir yanda biricik kızı bir yanda köylünün dedi kodusu, dayanamıyor.

Adile hanım Kızı Rukiye 6 yaşındaKomşuları olan Yeleğin Haççe; Adileye Kaynı Ömer ile evlnmesi .dünür oluyor, Adilenin kardeşleride uygun görüyor henüz 22 -23 yaşlarında istiklal savaşı gazisi Hasan oğlu Ömer ile evleniyor Yeleğin Haççe Adile'yi hem kendilerine elti hem arkadaş hem sırdaş, kızınıda kendilerine bir evlat olarak kabu ediyor, "yıllar geçiyorda nasıl geçiyor hele birde bana sor dermiş rukiye köylerinde urguş derlermiş kendisine

Ceza Evi Müdürünün Hatıralar 13

Yaklaşık beş saate yakın kaldık toplanma koğuşunda...

Tamı tamına kırk kişi vardı. hemen her meslek grubundan, her unvandan, öğrencisinden askerine, rütbelisinden erine, Müftüsünden vaizine, imamından öğretmenine, infaz kâtibinden, icra müdürüne, bir eksik kalmıştı galiba infaz koruma memuru ve cezaevi müdürü, onu da biz tamamladık, günlerce bu daracık koğuşta tutuluyormuş bu insanlar, Acımasızca, ama en ufak bir isyan, öfke ve kin yok içlerinde kimselere karşı.

Daracık mekanda kıt imkanlarını paylaşırlarken birbirleriyle en ufak bir tereddüt yok yüz ifadelerinde, gülümseme ve tebessümden başka.

Kimdi bunlar? Niçin ve nasıllar arasında, Alınlar seccadeye değerken yüreklerdeki huşu sanki dışa vuruyor, "bizler masumuz. sizin aradıklarınız biz değiliz" dedirtecek şekilde "Ey yüce Allah'ım halim zatına malum" Ümidi ve teslimiyeti içerisinde kırk insan, Yüzlerde tertemizlik,

lisanı hallerinde mütedeyyin, hal ve tavırlarında karıncaya basma korkusu ile atılan adımlarda titizlik, konuşmaları ve hitaplarında hassasiyet karşısındaki insanın kalbine sirayet edecek haşiye "üslubu: ainesidir insan" inceliğinde,. Görevli Memurlara çok şeyler sormak durumunda oldukları halde bir şeyler söylememek için sıkıntılarını içlerine gömecek kadar sabır ve hoşgörü kültürü ile dolu, birbirlerini dinlerken acılardan gözlerinden yaşlar akıtan yufka yürekli, dertlerini bir kenara itmiş başkasının dertleri ile hemhal, paylaşan acıları.

Bu insanlardan isyan beklemek olsa olsa ancak aklını yitirmişlere hasta ruhlu, veya tamamen kötü niyetli şeytan ruhlu yapılara has bir durum. Bu insanlara terörist diyebilmek "olsa olsa Bakırköy ruh ve sinir hastanesinde zincirlerle bağlanmış dokunduğun zaman karşısındakini parçalayacak kadar vahşi, haya ve edep terbiyesinden nasibini almamışlara mahsus durumda olanlara has davranıştır" demekten kendini alamıyor insan.

Karsta görev yaptığım sırada yapımına başlanılan T Tipi ceza evi hızla iki yıl içerisinde bitirilmiş adeta toplu bir kıyımın önceden planlanarak bu güne hazırlanmış ve ilk misafirlerinde yine kendi içinden seçmiş bir bina. ilk tutukluları Kars'ta görev yapan Hakim ve savcılardan oluşturulmuş kalabalık tutuklu gurubu.

Öyle hızlı bir şekilde bitirilerek teslim alınmış ki Müteahhit firmadan her taraf yarım yamalak suları akmayan kapıları kapanmayan elektrik sistemi doğru dürüst çalışmayan, sadece görsele hitap edecek şekilde boyanıp cilalanıp teslim edilen bir bina. "Ben eğer görevde olsam da bu binayı teslim alma heyetinin içerisinde bulunsam hakkımda kim bilir kaç kez soruşturma kovuşturma ve yargılama açılırdı" demekten kendimi alamıyorum.

Saatler 16 gösterdiğinde kapı mazgalından gardiyan bizim isimlerimizi okuyarak eşyalarımızı toparlayarak beklememizi söyledi biz kısa süren misafirliğimiz içerisinde bizleri gayet samimi olarak karşılayan buradaki kısa sürelik arkadaşlarımıza veda ederek kapının açılması ile birlikte koğuş dışına çıkarıldık.

Her giriş çıkışımızda aynı tavır ve aynı hitabet şekli hiç değişmeyen, Eşyalarımız kirli poşetlere basılmış, koltuk altımıza nevresim ve battaniyeler sıkıştırılmış doğu sürekli kalacağımız koğuşa. Önümüzden ve arkamızdan bizi takip eden iki gardiyan askeri bir disiplin içerisinde sağa sola bak kimse ile konuşmak görevli memurlara soru sormak onlarla konuşmak yasaklar arasında 6 arkadaşım ile birlikte kalacağımız C 11 koğuşuna alınarak kapılar üzerimize kilitlendi.

Yaklaşık 45 gündür ailemden haber alamıyordum, Eşim çocuklarım ne durumda ne haldeler, Sanki dağlar üzerime yığılmış altında canım çıkmak üzere, son sözlerimi mırıldanıyor dilim, Eşim gözünün yaşı küçük oğlum gözleri yaşlı baka kalışlardı arkamda, Tutuklanarak kollarımız kelepçeli polislerin nezaretinde ceza evi araçlarına bindirilsen gördüğüm halleri hiç gitmiyordu gözümden, Eşim gelinim ve çocuklarım feryat içinde, Bir soykırım yaşıyordu adeta bir dönemin bütün kirli ne kadar pis işleri var ise yığın yığın göz altına alınan tutuklanıp hapishanelere doldurulan insanların üzerine yüklenmişti artık, Ne bir dost, ne bir kardeş, nede akraba kalmıştı arkamızda, Gözlerinin yaşı ile sonu belirli olmayan karanlık bir geleceğe. eşimi üç çocuğumu iki gelinimi bırakıp girmiştik bu karanlığa, Umutlar karlı dağ, hayaller olmayacak hülya, Artık geçmişle hesaplaşma başlamıştı, Vicdan benden hesap soruyor; Sanırsın son nefesimi henüz vermişim vicdanım karşımda bana bütün geçmişi gösteriyor perde perde yer zaman dakika dakika, hiç birbirinden şaşmayan, unuttuğum hiç bir hareketim yok hepsi ,hafızamda, çorap söküğü gibi ucu vicdanımın elinde bir taraftan sarıyor diğer taraftan soruyor, her yaşadığım olayın zanlısı ben , mağduru karşımda, Suallerin ardı arkası gelmiyor. Yedi yaşımdan o güne gelinceye kadar, yaptığım iş yediğim aş, kıldığım kalp, aldığım ah, akittiğim göz yaşı, Okşadığım kuzu, sevdiğim sevmediğim, bütün ölmüşler bütün diriler, hasılı vicdanımla benim aramda neler kimler varsa tamamı orada, ben yalnız yapayalnız.

Günler karanlık gecelere gebe, her karanlık gecede bir kabus doğuyor, arka arkaya, hayalimi; gulyabaniler kaplamış, cadılar, firavunlar, nemrutlar, akla hayale gelmedik zalimler hepsi toplanmış, Nemrut ateşini yakmış, firavun sihirbazlarını toplamış, Eblehe fil ordusu hazırlamış, ebucehil kuyular kazmış, Ebulehep panayırları dolaşiyor, kisanın sarayı şamdanlarla donatılmış, son vuruş bekleniyor, nasıl bir son vuruş olacak

Ceza Evi Müdür'ünün Hatıraları 14

Yaklaşık iki aydır ailemden haber alamıyordum, kara kara düşünceler adeta beynimi işgal etmiş birini sonlandırıyorum diğeri başlıyor.

Bu düşünceler içerisinde saatler gündüz 11 i gösterirken kapı mazgalından gardiyanın bana seslendiğini duydum hemen koştum. gardiyan;

"Hazırlan eşyaların geldi" demesi ile hemen çabucak ayakkabılarımı giydim koğuş dışına çıkarıldım. ilk defa ailemle ilgili bir haber alacaktım seslerini duymasam da kendilerini görmesem de göndermiş oldukları eşyalardan anlaya bilirdim nasıl bir durumda olduklarını.

Sağımızda ve solumuzda iki gardiyan bizim gibi beş altı mahkumla birlikte Mahkum kabul bölümüne götürdüler beklememizi söylediler. Sıra ile ismi okunana ailesi tarafından gönderilen kargo kolisi açılıyor gelen eşyalar mahkum kayıt defterine kayıt edilerek bilgisayara aktarılıyor araması yapıldıktan sonra sahibine veriliyor.

Benim ismim okunduğunda çok heyecanlanmıştım derhal burada olduğumu söyleyerek ön sıraya yaklaştım., sanıyorum dünyalar benim oldu o kadar özlemişim. oysa daha yolun başında olduğumu biliyorum. bu yolculuğun ne zaman biteceğini de kestiremiyorum.

Daha doğrusu hiç kimse akıbetinin ne olacağını bilmiyor. Bende tıpkı onlar gibi!

Gardiyan kargo torbasını açtı içerisinde bir beyaz zarf ve üç beş parça çamaşır. zarfı açtılar içerisinde telefon evrakları olduğunu duyunca daha çok sevindim. çamaşırlarımızı aramasını yaptıktan sonra teslim ettiler telefon evraklarını telefon birimine vereceklerini söyleyerek işi biten üç beş mahkumu gardiyan tekrar koğuşumuza götürüyor. o sırada kendisine durumu anlattım. "yaklaşık iki aydır ailemden haber alamadığımı" söyledim.

Beni dinleyen gardiyan benimle önceleri çalışan birisi beni hem iyi tanıyor hem de müşkülâtımdan haberdar. kafası ile olur manasında işaret vererek bizi tekrar koğuşumuza götürdü.

Koğuşa girdiğimde Koğuş arkadaşlarım rahat halimden anlamışlar hemen etrafımı sardılar. ben ceza evinde gelen bir satır mektupta mahkumu nasıl sevindirdiğini o zaman daha çok anladım.

Görevim sırasında özellikle mektup ve telefon birimini çok kontrol eder gardiyanlardan mahkumların dışarı ile tek bağlantı kurdukları telefon ve mektuplarını geciktirmemelerini sık sık tembih ederdim işte şimdi aynı durumu kendim yaşıyorum, özgürlüğü elinden zorla alınan insanın psikolojisini yaşıyordum.

Koğuşta arkadaşlara sevinçle telefon evraklarımın geldiğini biraz sonra gardiyanın telefon görüşmesi için beni çağıracağını söylediğimde bütün arkadaşlar sevinçle bana göz aydınlığı dilemeleri beni daha da sevindirdi. İlk defa hasretliğin özlemin çaresizliğin ne demek olduğunu ve en küçük bir haberin kimler için ne kadar kıymetli olduğunu anlıyor ve yaşıyordum.

Anladım İnsana saygınız yok da Doğa ile Derdiniz Ne

Ağaç katliamlarını duydukça ürperiyorum...

Doğanın güzellikleri yok oluyor, güzelim yemyeşil mekanlar kıraç bayırlara bomboz topraklara dönüyor, ondanda öte akciğerlerimiz tahrip ediliyor, oksijenimiz yok ediliyor, çevremiz adeta ziftli tozlu ve kirli mekanlara dönüştürülüyor, Doğal güzelliklerimiz yok edilirken geleceğimiz karartılıyor yarınlarımız şimdiden yaşanmaz lığa dönüştürülüyor, Yok edilen tahrip edilen katledilen ormanlarımız, zeytinliklerimiz, o güzelim salkım salkım üzümler sunan bağlarımız bu günü kurtarmak adına beton yığınlarına dönüştürülüyor.

Nedir bu doğaya kinimiz, nedir geleceğimize öfkemiz, nedir yarınlarımıza ihanetimiz?

Hangi katliamı saksak ki saymaya rakamlar yetmiyor. kaz dağları katliamı bin yıllık zeytinliklerin katliamı, asırlık çam ağaçlarının acımasız kepçe homurtuları ile bir bir sökülürken hiç mi kaygılanmıyorsunuz vicdanınız hiç mi sızlamıyor, Nerede bir şirin şirin akan dere görseniz üzerine hes ler kurarak çağlayan dereleri kuruttunuz.

Bu yazıyı kaleme almama sebep olan duyduğum herkesin seksen bir milyonun duyduğu hatta yaşadığı tahribatın sadece

bir tanesi, Kayserili olanlar yolu Kayseri'ye düşenler mutlaka görmüşlerdir, Hemen her şehrimizde her yerleşim yerimizde Silahlı kuvvetlerimize ait araziler yemyeşil çam ağaçları ile süslenmiş adeta o yerleşim yerini cennete dönüştürmüş havasını değiştirmiş. işte bunlardan sadece bir tanesi şehrin güneyinde Talas ilçesine giderken ana yolun sağında ve solunda koskoca arazi adeta yem yeşildi her iki tarafa Türk Silahlı kuvvetlerine ait koskoca bir alan Erciyes Üniversitesi bahçesi ile birleştiğinde kayserinin çehresine güzellikler sunan bir alan.

Son yıllarda silahlı kuvvetlerin küçültülmesi ile o güzelim alanların rant için yerleşime açılması ile beton ormanına dönüştürülüyor. oysa sökülen her bir çam ağacının yetişmesi koskoca bir ağaç olması kaç yılımızı aldı. Hava ikmal komutanlığı sahası içerisinde olan o yemyeşil alanda sökülen her bir çam ağacının yerine tonlarca beton dökülmekte kayserinin geleceği katledilmekte.

İnsana düşmansınız anlıyorum, niçin düşman olduğunuzu bilmiyorum da kendinizde bu toplumun bir parçası olduğunuz halde bu topluma karşı yüreğinizde bir öfkenizin olduğunu yaptığınız icraatlarınız gösteriyor fakat o masum temiz ve yemyeşil ağaçlardan ne istiyorsunuz. Amacınız para kazanmak fakat para üzerine para korken geleceği katlettiğinizin hiç mi farkında değilsiniz.

Bu güzelim çevre bu güzelim doğa geçmişten bize miras olduğu kadar geleceğimize teslim etmemiz gereken bir emanet iken emanete ihanet etmiyor muyuz. Her sözümüzde her konuşmamızda peygamberimizden hadisler sunarken. "kıyametin koptuğunu bilsen dahi elinde bir fidan varsa onu dik" hadisin hiç mi aklımıza getirmiyoruz.

Türkülerine konu olan gesi bağları yok olmuş yerine on beşer katlı beton binalar dikilmiş yok olmuş gesinin o güzelim bağları. Talas ilçesinin etrafında yemyeşil cennet gibi bir görünüm sunan üzüm bağları badem ağaçları sayama çağımız kadar çok meyve ağaçları yok edilmiş yerine beton ormanları dikilmiş. betona bağlanan hayatlar ve göstermelik yeşil alanlar kaybettiğimiz güzelliklerin hiç birisini telafi etmesi şöyle dursun bir saatlik bir zaman dilimini dahi sunamıyor.

Yazık değil mi ölkemize yazık değil mi geleceğimize o yemyeşil ağaçlardan dökülen her bir tohum yeni bir fidanın yeşermesini sağlarken diktiğiniz beton ormanları sadece ruhlarınızı çalıyor ve sadece geleceğimizi yok ediyor

Biraz vicdan biraz merhamet biraz düşünme

Kaybettiğimiz dünümüzü katlettiğimiz geleceğimizi, emanet aldığımız güzelliği sahibine iade ederken nasıl bir hal içinde olacağımızı bize şimdiden göstermez mi

Rant uğruna yemyeşil doğamızı daha fazla tahrip etmeden dur demeliyiz

Eğer insanı seviyorsak eğer çocuklarımızı seviyorsak kırk elli yıl sonra temizlenmesi dahi büyük maliyetler gerektirecek beton yığınlarına yeşilimizi güzelimizi feda etmeyelim

İnsana saygı doğaya saygı ile başlar

Ramazan ve Şeytan

Ramazan ayı; Müslümanın en çok efor harcadığı bir aydır, bu ayda Mümin hem nefsi ile hem bedeni ile imtihanda olduğu gibi etrafında bulunan insanlar halkası ile de imtihandadır. Hayat devam ettiği sürece imtihan devam etmektedir. bitmez ölünceye kadar sürer. Ramazan ayında ise imtihanın çehresi biraz daha değişir.

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) "Ramazan ayı girince Cennet kapıları açılır, Cehennem kapıları kapanır ve meredei şeyâtın zincire vurulur."(Buhari, Savm, 5) buyurmuştur. Hadiste geçen "Mercede", inatçılar, direnenler, saldırganlar demektir.

Sevgili Peygamberimizin hadisi mucibine göre şeytanlar zincire vuruluyorsa Müslüman ülkelerde Ramazan geldiğinde insanlar daha çok öfke dolu kin dolu hayat kavgası biraz daha fazla oluyor, fiyatlar birden bire iki katına çıkıyor neden acaba diyoruz.

Babam cennet mekan bir hikaye anlatmıştı, o hikayeye başka yerde rastlamadım fakat çokta araştıramadım hikayede:

"Hazreti Musa Aleyhi selam bir harabe necisi hane civarından geçtiği sırada bakıyor ki Şeytanı lain orada uyku halinde hiç onu uyandırmadan etrafını bir daire şeklinde sihirler şeytan uyanır fakat o dairenin dışına çıkamaz. Cenabı Hak Hazreti Musa'ya halk arasına çıkmasını söyler.

Hazreti Musa bir pazar yerinden geçtiğinde bakar ki pazar yeri esnafı adeta işi gücü bırakmış dünya ile ilişkisini kesmiş sade ahireti düşünüyor hiç bir hareketlilik yok. Oysa o böyle halkı Hazreti Musa'ya inanmıyor.

Cenabı Hak emreder: "Ya Musa Şeytanı çöz"
Hazreti Musa Derhal şeytanın etrafındaki sihir 'i çözer

Tekrar aynı pazar yerine gider gördüğü manzara öceki halin tam tersi

Cenabı hak nida Eder "Ya Musa şeytanın varlığı Adem oğlu için bir imtihandır.

Ramazan ayında şeytanlar zincire vurulduğu halde insanların bu kadar hırçınlaşması her halde nefislerin devreye girmesindedir.

Ramazanı şerife veda ederken Bu ayda inşallah bu ayda kazananlardan olur, bu ayda kazandıklarımızı Ramazandan sonra kaybedenlerden olmayız

Sevgili dostlar şeytanın zincire vurulmasını beklemeden biz nefsimizi zincire vurabilirsek her halde ne baş ayağı kandırır Nede ayak başı ters yöne döndürür

Şu Mübarek Rahmet ayına veda ederken bütün dostlara bütün insanlığa Ramazan bayramının; huzur, barış ve mutluluk getirmesini diliyorum

Hepiniz Allaha emanet olun...
sevgilerimle...

Esk bayramlar

Şimdi hanemizde hüzün rüzgarı
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar
Bitmiyor bir kere ayrılıkları
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar

Heyecan sarmıyor günler öncesi.
Tarihe karışmış gitmiş nicesi
Bir köşede ıssız geçer gecesi
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar

Tatlı bir heyecan vardı o günler
Hayat tatlı, umut vardı o günler
Bayrama bir başka vardı o günler
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar.

Yapılırdı tepsi tepsi tatlılar
Yayılırdı sokaklara kokular
Bir bütündü mahallede komşular
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar

Uzaklar yakına döner gelirdi
Hasret kucaklaşır gözler gülerdi
Yuvalara tatlı huzur gelirdi
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar.

Bayram sabahında dolar camiler
Namaza dururdu bütün müminler
Orda barışırdı küskün gönüller
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar

Bir başkaydı Harun,daki heyecan
Gözlerinde ışık dolu sevecen.
Nükte dolu söz olurdu Ariften
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar.

Abdussamet geri kalmaz onlardan
Gözlerinde gül açardı bayramdan
Biri mahpus biri sürgün canlardan.
Nerde cıvıl cıvıl eski bayramlar.

Üç yavrudan hic biri yok burada
Bayramlardan ız kalmadı yuvada
Beklentim kalmadı yalan dünyada
Anılarda kaldı eski bayramlar

Ceza Evi Müdür'ünün Hatıraları 15

Beklenmedik haber

Bulduğum koğuşun kapı mazgalı açıldı

Gardiyan telefon görüşmesi yapabilmem için beni çağırıyordu, şaşkınlıkla birlikte bir heyecan kaplamıştı içimi, bir ağustos gecesi apar topar göz altına alınarak koparıldığım ve yaklaşık iki aydır haber alamadığım ailem ile telefonla da olsa görüşecek ne durumda olduklarını öğrenecektim, bir taraftan elbiselerimi giyerken diğer taraftan yüreğime bir heyecan bir korku düşmüştü, acaba eşim çocuklarım nasıldı

Heyecanla koğuş kapısına vurarak kapı gardiyanına hazır olduğumu söyledim biraz sonra telefon görevlisi gardiyan beni ara malta ya çıkardı üzerimi didik didik aradıktan sonra telefon ankesörünün bulunduğu ana malta ya götürerek telefon etmemi söyledi, kurum kantininden temin ettiği telefon kartı ile ankesörden ailemi aradım telefonu eşim açtı durumlarının nasıl olduğunu sordum eşimin çok bitkin olduğu titreyerek gelen sesinden anlaşılıyordu ona sakin olmasını üzülmemesini söylesem de üzülmemeleri için iyi bir nedenleri yoktu eşimle konuştuğum sırada küçük oğlumun ağlama sesi geldi kulağıma eşime onunla konuşmamı söyledim oğlum telefonu aldı ama hiçkırıktan konuşamıyordu, ona üzülmemesini söylemem kar etmiyordu. daha sonra ağlayarak ağabeyinindi göz altına alınarak tutuklandığını söylediğinde birden bire beton bina üzerime devrildi taban ile tavan arasına sıkışmış bir halde telefonun ahizesi elimden düştü, sol göğsüme bir hançer saplandı sol kolum yana sallanarak işlevsiz hale gelmiş vaziyette başım sandım ki üzerime düşen beton parçaları arasından morarmış şuurumu kaybetmiş bir halde koğuşuma götürüldüğümü hayal meyal hatırlıyorum.

Bir dönemin faturası bize kesilmiş, bizimde omuzlarımıza bir dönemin vebali yüklenmekte.

Dışarıdan gelen haberlere göre Hain darbe girişiminin üzerinden yaklaşık 3 ay geçmesine rağmen halkın öfkesi dinmemiş ortaya atılan küçük bir çinginin telafisi imkansız büyük yangınlara sebep olabileceği bir kaotik ortamın esintileri hala devam etmekte, bu yüzden eşim ve çocuklarım en yakın akrabalarım tarafından horlanmakta hakaretlere maruz kalmakta tutunacak bir dal uzanacak bir el sığınılacak güvenli bir liman aramakta oldukları izlenimi vermekte.

Her geçen zaman aleyhimize dönmekte saatler aleyhimize işlemekte işte bütün bu olumsuzluklar içerisinde zifiri karanlığa bürünmüş gecelerde gece karanlığını delegecek yıldız aranmakta gök yüzünde.

Allah'ım ne idi bizim günahımız nedir bu işkence dolu günler, her gün geceler geçmek bilmiyor şafaklar atmıyor zaman geçmiyor saatler durmuş günün 24 saati sanıyorum elli altmış saat. Ağlamak göz yaşları dökmek, masum çaresiz ümitsiz süzülen göz yaşları, bir tek sığınılacak liman gece karanlıkları olsa da geçmek bilmeyen geceler orada bizleri daha da derinlere götürmekte.

Hazreti Yusuf'u düşünmemek mümkün mü suçsuz ve günahsız yere yedi yıl zindanda yatmak

Mezarlıkta başlıyor

Mezarlıkta başlıyor

Şiirin hikayesini görmek için tıklayın
Güvenme ha bu alemin düzüne
Esas yokuş mezarlıkta başlıyor
Bel bağlama oğuluna kızına
Esas hesap mezarlıkta başlıyor

İyi kötü geçip gider bu dünya
Bir kuş gibi uçup gider bu dünya
Rüzgar gibi esip gider bu dünya
Esas sorun mezarlıkta başlıyor

İnsan oğlu övülmeyi seversin
Övmeyene kalbi buğuz edersin
Düşünmezsin belki yarın gidersin
Esas sorun mezarlıkta başlıyor

Bu dünyada bitmez olur savaşlar
Birisi bitmeden diğeri başlar
Sona kadar sürer gider uğraşlar
Asıl uğraş mezarlıkta başlıyor

Günü gelir cansız ata binersin
Son seferde omuzlarda gidersin
Bitecekmi derdin tasan kederin
Asıl yolun mezarlıkta başlıyor

Düşün artık çıkacağın seferi
Azrailde bu seferin zaferi
Yolculuğun mezarlıktan ileri
Asıl yolun mezarlıkta başlıyor

Neyin varsa kalacaktır dünyada
Hiç birisi lazım olmaz orada
Bir damla yaş döktü isen mihrapta
Kevserinde mezarlıkta başlıyor

Allah için döktü isen göz yaşı
Oldu isen gariplerin sırdaşı
Kazandıysan nefsin ile savaşı
Tazminatın mezarlıkta başlıyor

Namaz için durduğunda mihraba
Tam tevekkül yöneldisen Allah'a
Göz yaşların aktı ise dergaha
Cennet yolu mezarlıkta başlıyor

Dünyadadır cehennemde cennette
Kevserinde odununda Ateşte
Bu dünyadan ne saldıysan ahrete
Bulacağın mezarlıkta başlıyor.

Güzel düşün güzel konuş güzel yaz
Güzel yaşa güzelliştir kar beyaz
Kacancından ahirete sal biraz
Güzel çirkin mezarlıkta başlıyor

Aşıkhasanoğlu kendi derdinde
Nerde diyecekler saldıgın nerde
Mazeretler geçersiz bu seferde
Hesap kitap mezarlıkta başlıyor

Kuvayı millîye ruhu canlandı
Anadolu baştan başa şahlandı
Ümidimiz tazelendi hızlandı
Cumhuriyet Halk partisi geliyor
Altı yoldan altı koldan geliyor

Yıkmak için bu harami düzeni
Ayırmadan doğu batı kuzeyi
Kucaklıyor top yekun Türkiye'yi
Cumhuriyet Halk partisi geliyor
Altı yoldan altı koldan geliyor

Dalga dalga yaylasında düzünde
Çağlayarak baharında yazında
Mustafa kemalin aydın izinde
Cumhuriyet Halk partisi geliyor
Altı yoldan altı koldan geliyor

Ayırmadan Türk'ü, Kürt'ü Çerkez'i
Ayırmadan kucaklayan herkesi
Yeniden inşaşa sosyal devleti
Cumhuriyet Halk partisi geliyor
Altı yoldan altı koldan geliyor

Ağlamasın gülsün diye çocuklar
Tazelensin genlerdeki umutlar
Aydınlansın diye artık ufuklar
Cumhuriyet Halk partisi geliyor
Altı yoldan altı koldan geliyor

Yedi iklim yedi bölge yedi renk
Kilimlerde oluşturur bir ahenk
Bir bütün Türkiye resmi rengarenk
Cumhuriyet Halk partisi geliyor
Altı yoldan altı koldan geliyor

Bir bedeniz bir bütünüz bölünmez
Bölünmezlik sırrımızdır bilinmez
Al bayrakta sırrı gizli görünmez
Albayrağ'ın gölgesinde geliyor
Altı yoldan altı koldan geliyor

Ceza Evi Müdürünün hatıraları

Kars T Tipi ceza evi c 4 koğuşu sabahlara dek göz yaşlarımıza yakarışlarımıza tanıklık eden buz gibi duvarlar. Kendimi unutmuştum. Doktor olan oğlum tutuklanmış Erzurum H Ti pi ceza evine atılmıştı Şaşırılmışım ne yapacağımı Allah nasıl bir kabustu bu. Her gelen incitmezdi benim çocuklarım

Bir seferinde kara yolu ile Erzurum'dan Erzincana doğru giderken bölünmüş yolun karşı şeridinde trafik kazası olduğunu gördüğümüzde derhal yolun sağına arabayı çekerek koşup kaza yerine vararak yaralıya ilk müdahalede bulunarak kaza yerine ambulans gelinceye kadar yaralılar ile ilgilenen ben yolcuyum bana ne demeden insanlar hizmet etmekten hiç bir zaman kaçınmayan bu insanın ne suçu ne günahı olabilir bu bir akademisyen

Sabahlara kadar inledim gardiyanlar hücre mazgalından arada bir bakıyorlar onlar kısık seslerle bana teselli veriyorlardı. geçmek bilmiyordu geceler bitmek bilmiyordu günler çaresiz kalmıştım sabahlara kadar Allah'a yalvarıyor göz yaşı döküyordum. benim üç oğlum vardı en kıymetli Varlıklarım. Yıllarca onlar için çalışmıştım Tayin olduğum her yerde evvela çocuklarımın okulunu bulur onların rahat bir eğitim almalarını nasıl sağlaya bilirim çabası içerisine girerdim Eşim çocuklarım eğitimlerine emeğini hiç esirgemedi o kadar çok fedakarlık ta bulunmuş zamanın çoğunu çocuklara ayırmıştı. Bizim çabamız çocuklarımızı

Görevim sırasında hırsızlık yapan uyuşturucu kullanan satan çocuklar cezaevine getirildikçe çocuklarımdan o kadar korkardım. Tatilimi hafta sonlarımı her zaman çocuklarıma ayırırdım bizim başka kaygımız yoktu onlardı tek derdimiz.

Doktorun elinde silah yoktu insanları yaralayacak öldürecek uyuşturucu yoktu çocukları gençleri zehirleyecek Çalma çarpma çok para kazanma dertleri yoktu Alın teri vardı kazançlarında emekleri vardı başarılarında gayretleri vardı. İkamet ettiğimiz lojmanlarda hiç kimse çocuklarımdan şikayet etmezdi. Doktor nasıl bir ihanetin içerisinde olurdu uğruna canını verebilecek kadar sevdiği ülkesine nasıl ihanet edebilir vergileri ile yapılan okullarda eğitimlerini gördüğü milletine, nasıl çalardı başkalarının hakkını fakat bir ateşin içerisinde bulmuştu kendini yüzlerce masum insanlar gibi yaklaşık üç ay sürdü tutukluluğu bir gün gardiyan mazgala vurarak Avukatımın geldiğini hazırlanmamı söyledi oysa benim avukatım yoktu

Hazırlandım gardiyan beni hücremden çıkardı üzerimi aradıktan sonra Avukat görüşme odasına götürdü içeriye girdim Avukatım kendisini tanıttı benim avukatım olduğunu söyledi bana ilk verdiği müjde oğlumun tahliye edildiği oldu o gün sanırım Bayram olmuştu mahpushane bana sanırım saray olmuştu, kendi tutukluluğum hiç önemli değildi derhal avukatın boynuna sarıldım Avukat bile şaşırılmıştı görüşmelerimizi takip eden gardiyan şaşırılmıştı Avukat görüşünden çıkarıldığım zaman cezaevine konulduğumun yaklaşık yüz yirminci gününde kendimi bir kuş gibi hissediyordum görevli gardiyan sevincimin sebebini sorduğunda oğlumun tahliye olmuş olduğunu söyledim gardiyan dahi sevinmişti.

Daha önce bu ceza evinde görev yaptığım için gardiyanların çoğunluğu beni tanıyor tanımayan gardiyanlarda söylüyorlardı bu yüzden şahsıma karşı kaba davranmıyorlardı ancak bazı durumlar onları aşırıyordu

Biraz rahatlamıştım

Devam edecek

Ceza Evi Müdürünün Hatıraları

Yıl 1996 aylardan Ekim 2. Müdür olarak Yozgat E tipi Ceza Evin tayinim yapılmıştı.

Ekim ayının ilk haftası görevime başladım. Ceza Evi Müdürümüz yaz kararnamesi ile buraya tayin olmuş yaklaşık 15 yıllık meslek tecrübesine sahip birisi.

Kendisi ile makamında görüştüm,

Müdür bey; kendimi taktim ettikten sonra "görevime başlayacağımı" söyledim, Beni buyur etti oturmam için yer gösterdi Personel servisinden bir görevliye seslendi, gelen görevliye benim "göreve başlama yazımı yazmasını ve beni vardiya müdürü olarak görevlendirme yazısının yazılması" talimatını verdi.

Memur "Emredersin efendim" diyerek odadan çıktı.

Müdür Bey; Bana kendisini tanıttı "hoş geldiniz hayırlı olsun inşallah beraber çalışacağız" diyerek söze başladı.

"On . Müdürdük bu sebeple iki arkadaşımız normal gündüz mesaisine devam ederken diğer sekiz arkadaşımız vardiyalarda görevlendirildiğimizi" söyledi

"Ceza evinin mevcudunun yüksek olduğunu ve ağırlıklı olarak terör mahkumlarından oluştuğunu bu sebeple zaman zaman personel mahpus tartışmaları sonucu mahkumların toplu eylemlerine sebep olduğunu. Haziran ayında Türkiye genelinde bütün ceza evlerindeki terör mahkumlarının başlatmış oldukları açlık grevinin uzun görüşmelerden ve ikna çalışmaları sonucunda yeni sonlandırıldığını, bu yüzden özellikle sayımlara girildiğinde çok dikkatli davranılması gerektiğini, iki aylık açlık grevlerinin bazı mahkumlarda ciddi rahatsızlık verecek şekilde bir etki bıraktığını, bu sebeple sayımlara girildiğinde veya gündüzleri bu durumda olan mahkumlar hakkında sağlıkları ile ilgili şikayet geldiğinde vakit geçirilmeden kurum doktorunun ve sağlık servisinin bilgilendirilmesi. gibi konularda, " ön bilgi olarak bilgilendirdi.

Müdür bey uzun uzun ceza evinin güvenliğinden bahsederken özellikle bazı konularda sık sık o konuyu tekrarlıyor bu benim dikkatimi çekti; firar, isyan, rehin, alma, açlık grevi, ölüm oruçları gibi anlaşılan bundan sonra ceza evlerinde görev yapacağımız süre içerisinde bu kelimeleri çok duyacağımızın işaretiydi!

Tanışma faslından sonra zile bastı Gelen görevliye bana refakat etmesini ve odamı göstermesini emrettikten sonra ben müsaade isteyip odasından ayrıldım ve ban gösterilen odama geçtim

ilk gün dönem arkadaşlarımla nezaretinde ceza evini gezdim

Daha önce E tipi ceza evlerini hiç görmediğim için birazda merakım vardı gezmeye öğrenmeye, oldukça büyük bir ceza eviydi toplam bünyesinde yaklaşık sekiz yüz mahkum kalıyordu bunlardan dört yüzü adli mahkum diğer dört yüz de terör suçlarından özellikle PKK örgütüne mensup, çoğunluğunun; cezası kesinleşmiş veya dosyaları yargılamanın son aşaması olan Yargıtay'da bekleyen mahkumlar bulunmakta. PKK dışında yaklaşık yetmiş mahkumda DHKPC MLP ve TİKKO örgütlerine mensup

Ceza evinde Adli mahpuslar bakımından pek fazla sorun yok ancak terör mahkumları açısından oldukça sıkıntılı bir ceza evi Sol örgütlere mensup mahkum yapısı olduğundan zaman zaman bu örgütler eylem birliği içerisinde hareket etmekte tam bir mahkum dayanışması var,

Bana refakat eden arkadaşımın ifadesine göre ; Terör mahkumlarının neler yapacağını önceden tahmin etmek çok zormuş. "her an her şey olabilir" diyor arkadaşım

Küçük cezaevinden geldiğim için çok şeyi merak ediyordum.

İlk gün hem tanışma hem öğrenme şeklinde geçti. daha sonra öğrendim' ki görevlendirildiğim vardiya gece 00 da nöbete gelecektim benimde gece 00 da nöbete geleceğimi duyduğumda arkadaşşımdan müsaade alarak aklımda yüzlerce cevapsız soru ile kurumdan ayrıldım.

Saatler 000 gösterdiğinde göreve gelen vardiyam teslim eden vardiya müdürleri ve teslim alan vardiya müdürleri nezaretinde sayımlara katıldım

Gardiyanlar her koğuşa giriyor koğuşun her yanını kontrol ediyor toplam sayıyı söylüyor koğuş listelerini elinde tutan baş gardiyan tamam ders koğuş kapılarını kilitleyerek bir başka koğuşun sayımına geçiliyor. Sayımlar benim önceki görev yerinde gördüğüm koğuşlarda bulunan mahkumlar nöbetçi gardiyanın "sayım" sesini duyduğu anda tek sıra halinde dizili halde gardiyanların koğuşa girmesi ile ayağa kalkar sağ baştan baş gardiyanın komutu ile sayım yapılır koğuşlardan çıkılarak koğuş kapıları kilitlenirdi. Ancak burada öyle bir durum yok mahkumların kimisi yatakta kimisi tuvalette kimi banyoda sayıma giren gardiyan tek tek mahkum aramakta! çok şaşırdım fakat sesimi de çıkaramıyorum. her koğuş iki katlı alt kat yemekhane ve oturma yeri üst katta ise yatak hane bulunuyor her koğuşa girişimizde kapı girişinde bir mahkum bizi karşılıyor gözleri sürekli gardiyanların üzerinde, hareketleri takip ediyorlar kendilerine aykırı bir şey olduğu zaman derhal vardiya müdürüne şikayet etmekte.

Terör koğuşlarının sayımlar toplu personel ile yapılıyor arkadaşların tamamı aynı şeyi söylüyor "Terör koğuşlarında ne zaman ne olacak kestirmek zor, bir çingıdan bir yangın çıkma ihtimali her zaman var"

ilk gün nöbetimiz bu şekilde başladı

Ben her olayı dikkatli dikkatli takip ediyor personel ide mahkum uda yapılan her hareketi kafama yazıyorum

Gardiyanlar Terör koğuşlarının sayımını bitirdi

Devam edecek

Ceza Evi Müdürünün Hatıraları

İlk gün nöbetim oldukça curcunalı geçti

Kalabalık bir gardiyan ordusuyla mahkum sayımlarını yapıyoruz

Girdiğimiz her koğuş kalabalık koğuş mevcutları yaklaşık kırk elli kişi bunların tamamı kendilerini siyasi olarak tanıtan ancak devletimizin gözünde terör olarak adlandırılan mahkumların koğuşu.

Sayımına girdiğimiz her koğuşun girişinde bir mahkum bizi karşılıyor,

Karşılıyor dediysem öyle bir karşılama değil o şahıs görevlilerle hiç konuşmuyor sadece gardiyanları takip ediyor, Sayım öncesi sayımlara hazırlanmak gibi dertleri yok

Yatan oturan kitap okuyan banyo yapan ihtiyaç gideren; bunların tamamını gardiyanlar kontrol ediyor, kontrollerini yaparken yüksek sesle konuşması yatan mahkumları kontrol ederken battaniyesini açması veya insan olup olmadığını kontrol etmeye kalkışması durumunda işte kapıda bizi karşılayan mahkum derhal müdahale ediyor ve ilk söylediği söz "sen bizi provoke etmeye mi çalışıyorsun"

"Gardiyan vazifesini yaptığını" söylese de ifadesi askıda kalıyor

Oysa battaniyelerin altında insan olup olmadığı insan varsa eğer sağ olup olmadığı kontrol edilmeden anlaşılmıyor. işte vardiyalarda görev yapan müdürler böylesi durumlarda olaya müdahale ediyor.

Müdür personelini korumak zorunda anlayışı terör mahkumlarında oldukça fazla

Onlar "kendilerinin devlet tarafından tutsak edildiğini, devletinde tutsaklara kötü muamele yapan gardiyanları ödüllendirdiğini" düşünüyorlar

Bu yüzden vardiyalarda Müdür olması onları pek ilgilendirmiyor.

Ben yanımda tecrübeli Müdür arkadaş olduğu için olaylara müdahil olmaktan ziyade sadece seyrediyorum

Arkadaşım gardiyanlara "daha sakin olmalarını söylüyorsa da gardiyan aynı şekilde devam ediyor.

E Tipi ceza evinin C ve D bloklarında toplam 10 koğuş terör mahkumlarına tahsisli koğuşlar karşılıklı aynı bir bahçeyi kullanıyor, Akşam koğuş bahçe kapıları kapatıldığında herkes kendi koğuşlarına geçmekte koğuşlar karşılıklı olduğundan yatakhane ve yemekhane pencerelerinden birbirlerini gördüklerinden koğuşun birisinde mahkumla tartışma yaşandığında karşı koğuştaki mahkumlarında bu tür tartışmalara katılması söz konusu oluyor.

Böylesi durumlar bazen ceza evi genelinde bir eyleme dönüşme riskini de beraberinde getirmekte. Bu yüzden Vardiya Müdürleri sürekli bir endişe içerisinde.

Terör koğuşlarının her birinde koğuş mümessili olarak belirtilen bir kişi ve kurumda bulunan bütün terör örgütünü temsil eden birde genel temsilci ve temsilci yardımcısı bulunuyor bunlar sürekli kurum idaresi ile iletişim halinde .

İlk gün gece sayımında koğuşların dördünde bizi biraz daha derli toplu konuşması ve kılık kıyafeti düzgün birileri karşıladı Aradan yaklaşık yirmi yedi yıl geçmesine rağmen o şahısların isimleri ve eşkılleri hala hafızamdaki yerlerini korumakta bunlar Hanefi B..., Abdullah A... Apdullatif ç... Rabbena H..., Hasan D... İlk gün yüz yüze tanıştığım isimler oldu

Bu şahıslar şahsıma oldukça kibar davrandılar

Biraz abartılı gelebilir fakat gerçeği gardiyanlar şahsıma karşı ne kadar soğuk ve ilgisiz kaldırsa aksine bu şahıslar daha samimi daha kibar davrandılar

"Hoş geldiniz Müdür bey" diyerek "Hayırlı olsun" temennisinde bulundular

Oysa ceza evinde ilk günüm olmasına rağmen hiç bir gardiyan baş gardiyan ve diğer personel terörist diye tabir ettiğimiz bu insanların gösterdiği ilgiyi göstermediler.

Adli mahkumların bulunduğu koğuşların sayımlarına gittiğimizde hemen her koğuşta mahkumların tek sıra halinde dizilerek sayım düzeni aldığını gördüğümde bu durum benim alışkın olduğum bir durum olduğundan biraz daha rahatlamıştım baş gardiyan sıra halinde ayakta duran mahkumlara hitaben "sağdan say" komutu vermesi ile askeri bir disiplin içerisinde adli mahkumların sayımı da tamamlanmış olduk, Bu durum aklıma takıldığından kendi kendime "Devletimize asi olmakla itaatkar olmanın getirdiği ayrıcalığın itaat edenlerin aleyhine bir düşünce yapısına sahip olduğumuz" düşüncesi o gün zihnimde yer etmiş ve karşılaştığım bütün olaylarda böyle düşünmekle ne kadar haklı olduğum gerçeğini göstermiştir.

Mesela. devlet kültürümüzde her zaman ve her beş yılda bir suç işleyen ve ceza alan mahkumlara af çıkartmakta hükümetlerimiz, oysa hırsızlık yapan şahıs yaptığı hırsızlıkla karşısındaki insana zarar vermiştir devlet hırsız affederken malı çalınan şahsın zararı nasıl telafi edilecek, Adam öldürüp cana kıyan katili affederken öldürülen şahsın ailesinin acısını kim dindirecek. vergi affı getiriyoruz. Peki vergisini düzenli olarak yatırına her hangi bir ödül verebiliyor muyuz.

Kanunlar ve kurallar ihlal edilsin diyerek konulmamış aksine toplumda kurallar ve kaideler içerisinde eşit bir şekilde sosyal ahlakın sağlanması için konulduğunu unutmamız.

Anayasamız ve yasalarımız ihlal etmemiz için değil uymamız devlet düzenini sağlamız için konuldu ise onu ihlal edeninde herhangi bir yaptırıma ve müeyyideye çarptırılmasına da ihtiyaç olduğundandır, Devleti oluşturan vatandaşların devlete olan güveninin ancak bu şekilde tesis edileceğinin bilincinde olmamız gerektiğini

unuttuğumuzun bu gece yaptığımız mahkum sayımında yaptığımız çifte standartlı bir uygulamada farkına vardım O günden bu güne gelinceye değin karşılaştığımız olayların neticelerine baktığımızda bu düşüncemde hiçte haksız olmadığını anladım.

Devlet olarak vatandaşlarımız arasında böylesi çifte standartlı bir uygulamada ısrar etmemizin acı sonuçlarını

ödediğimiz ağır faturalar gösterdiği halde bu ısrarımızdan da dönüş yapmayı hiç düşünmemişiz.
Her ihlalin bir terörü vardır o terör bir gün karşımıza öyle bir güçle çıkıyor ki mahpushanelerimiz insan yığınları ile tıka basa doldurduğumuz halde üstesinden gelemiyoruz.
İlk gün sabaha kadar Müdür arkadaşım ile uzun uzun sohbet ettik
Ben uygulamalara dair sorduğum soruların cevabını tam olarak almasam ' da en azından ön bilgi sahibi oldum.
Yozgat'ın Muhafazakar ve Milliyetçi bir Demografik yapıya sahip olması nedeni ile ceza evinde mahkum olan PKK lı mahkumların zaman zaman endişelenmelerine Özellikle ziyaretçileri bakımından zorluklarla karşılaşabilme ihtimallerin göz ardı etmedikleri davranışlarından anlaşılabilirliydi.
Saatler 0.3.00 gösterdiğinde arkadaşım "Müdürüm Haydi birazda dışarıda dolaşalım" dediğinde derhal arkadaşım ile odamızdan çıkarak giriş kapısına geldiğimizde vardiya sorumlu baş gardiyanı ve yanında beş altı gardiyanın bizi beklediğini fark ettim
Nereye, ne için gideceğimizi merak etmiştim.
Birlikte cezaevinin dışına çıktığımızda Dış güvenlikten sorumlu Jandarmanın da bize refakat edeceğini anladım
birlikte cezaevin çevresini dolaşarak gardiyan jandarmanın birlikte koğuşların kanalizasyonlarını teker teker kontrol etmeleri Beni hayli şaşırmıştı bu şaşkınlığının cevabını ilerde karşılaşacağımız bir takım olaylardan alacaktım.
Sabah saatler 0.8.00 gösterdiğinde Gündüz vardiyası görevlilerinin gelmesi ve sabah sayımlarının yapılması ile ilk gün ki nöbetimiz vukuatsız olarak bizden sonraki görevlilere teslim etmenin rahatlığı içerisinde eve doğru yol alırken hayli yorgun ve uykusuz olduğumun farkına vardım.

Devam edecek

Ne Tarafta Kızılay

Kızılay: Bir yardım kuruluşu!

Bir yerde yangın deprem sel felaketleri yaşandığında o bölgeye en erken ulaşması gereken yardım kuruluşu olması gerekirken şu acılı felaket günlerinde meydana hiç görünmüyor!

Neden?

İlkokula başladığım 1969 yılında ilk öğrendiğim şiir "Kızılay" şiiri olmuştur

O günden bu güne bu yardım kuruluşumuzun her felaket anında yardımına koştuğunu gördüm

"Şifa sunar herkese Sevgi dolu ellerin,
Kapına geldi yine yardım bekleyenlerin.
Bir şefkat özlemi ile daima açık kapın
Evsiz yurtsuz kalanlar hep senin arkadaşın"

Yazarını hatırlayamadığım bu şiir ilk öğrendiğim şiir.

Ülkemiz içerisinde olduğu kadar ülke dışında başka ülkelerde de Türk Kızılay'ın İn ismini duyduğumuzda

İçimizi bir huzur ve ferahlık kaplar di yüreğimizi.

Bu büyük felaket anında kayboldu Kızılay imiz.

Ne oldu bizim yaklaşık iki yüz yıllık kuruluşumuzda.

Nerelere kayboldu kıymettar değerimiz

Şefkat kokan ellerimiz,

Rahmetli Süleyman DEMİREL' in Hoşgörüsü

“-BAŞBAKANA KÜFRETTİ DİYE VATANDAŞ HAPSE ATILIR MI YAHU..”

“-Bu savcılar da kantarın topuzunu iyice kaçırdılar..”

“-Hadi atla git.. Vatandaş kurtar. Sevaba girersin..” S. Demirel

*

14 Ekim 1979 ara seçiminden sonra Ecevit/CHP Hükûmeti istifa etmiş. Süleyman Demirel azınlık hükûmeti kurmuştu. Antalya'nın Manavgat ilçesinde vatandaşın biri, kahvehanede Süleyman Demirel'e sövüp saymış. Demirel Başbakan olduğu için savcı resen soruşturma başlatmış, adamı içeri attirmiş.

Rutin görüşmelerden birinde Demirel, Yaşar Topçu'ya "Önemli bir şey var mı?" diye soruyor. Topçu da "Önemli bir şey değil ama sadece bilgi arz etmek istiyorum. Antalya'nın Manavgat ilçesinde vatandaşın biri kahvehanede size hakarete bulunmuş, galiz sözler söylemiş. Vatandaş tutuklanmışlar. Mahkeme şikâyetçi misiniz diye soruyor." diyor. Demirel de "Bu hâkim ve savcı arkadaşlar bazen kantarın topuzunu kaçııyorlar. Başbakana hakaret etti diye bir vatandaş tutuklanır mı yahu?.. Biz burada oturuyoruz haberimiz olmuyor.. Yaptığımız uygulamalarla kim bilir adamı nasıl bunalttık ki, canını sıkımsız bize galiz küfürler etmiş. Hemen Antalya'ya o ilçeye git ve o vatandaş hapisten çıkar. Tahliye et gel. Sevaba girersin." diyor.

Yaşar Topçu Manavgat'a gidiyor. Demirel'in avukatı olarak Asliye Ceza Hâkim'ine davaya müdahale kabulünü söylüyor. "-Sanığın tahliyesini talep ediyoruz. Müvekkilim Başbakan Demirel bana, bir ülkenin vatandaşı Başbakanına sövmez. Biz kim bilir adamı nasıl bunalttık ki küfretti.." diyor.

Hâkim şaşırıp duruşmaya ara veriyor. Savcı ile birlikte Topçu'yu görüşmeye davet ediyor.

Hâkim, "-Kusura bakmayın, bu Demirel nasıl bir adam?.. Gazeteler tam tersini yazıyor. Bu kadar hoşgörülü, geniş gönlü insanı biz ne kadar yanlış tanımışız.." diyor.

Yeniden duruşmaya giriyorlar. Hâkim sanığın tahliyesine karar veriyor. Sanığa da "-Demirel yok ama avukatı var, Seni tahliye ettirmek için ta Ankara'dan gelmiş.. ellerini öp.." diyor.

Sanık "-Hâkim Bey, bu bana hayatımın en ağır cezası. Beni tahliye için avukatını gönderen bir Başbakan'a dilim kopsaydı da böylesi hakaret etmeseydim. Elini ne kelime, ayağını öpeceğim.." diyerek pişmanlığını ifade ediyor. (Hikayeyi o tarihlerde Demirel'in Avukatı olan Yaşar Topçu kaleme almış)

...

Ah be Çoban Sülo..

Senin kıymetini bilememişiz..

Bugünleri yaşayınca anladık senin kıymetini..

Nasıl da ağır eleştirirdik.. Buna rağmen ne polis, ne savcı çağırıldı ifadeye..

O günlerde GİRGİR ve ÇARŞAF Dergileri vardı.. Nasıl karikatürler çizerlerdi.. Demirel'e giydirilen kadın mayoları hala aklımdadır..

1970'li yılların başıydı.. Demirel "Biz cumhuriyet çocuğuz" sözü gündemdeydi.. Bir gün Demirel, Karaca Tiyatrosu'nun en ön sırasında oyunu seyretmektedir.. Muammer Karaca oyun esnasında Demirel'e iyice yanaşıp, "-Sen cumhuriyet çocuğusun da.. Biz orospu çocuğu muyuz?.." demesin mi.. Demirel başta herkes gülmekten kırılmıştı..

O gün tiyatrolarında politik oyunlar çok gözdeydi.. Özellikle Muammer Karaca ve Nejat Uygur'un oynadığı tiyatrolar dolup taşardı.. Özellikle "Demirel'e söylerim" ve "Aman Özal duymasın" oyunları kışın İstanbul'da oynar, yaz aylarında Anadolu'da turneye çıkardı..

En az 40-50 yıl öncesinin Türkiye'sinden söz ediyorum.. O günün Türkiye'si , bugünden çok daha özgürlükçü ve siyasi liderleri de çok daha hoşgörülüymüş..

Alıntı

Ey Can Üzülme

Ey can üzülme
Rabbim her derde bir derman
Her yaraya bir mehlem
Her acı bir şifa
Her hasrete bir vuslat
Her hayata bir imtihan vermiş
Her şey zamanı geldiğinde
Zuhur eder
ömür içinde,
Her meyve olgunlaşır
Zaman içinde

Ey can Üzülme
Ne kaldığın yer senin
Ne bulduğun mal senin
Ne tuttuğun el senin
Ne bastığın yer senin
Her biri emanettir
Sadece kaygısı senin
Sahiplik duygusu senin
Senin olmayan şeye
Neden bunca kederin

Ey can üzülme
Tefekkür teşekkürdür
Verene teşekkür
Kendi mülkünde misafiriz
Mülk sahibine tabiyiz
Bedelini ödemek vazifemiz
Belirli bir zamanda vetiremez
Her birimiz bir şeye vesileyiz
Ve sebabül esbabın emrindeyiz

Ey can üzülme
Geceler gündüz için
Hayatlar Sündüz için
Çiçekler güzellik için
Bu günler gelecek için
Rahmet toprak için
Ölümde ebedi hayat için.
Doğan mutlak ölecek
Menziline varmak için

Ey can üzülme
Ne misafir handa kalır
Ne acılar canda kalır
Ne damla yaprakta kalır
Ne yaprak dalında kalır
Ne mevsim baharda kalır
Terk ederek gider her şey
Hayali bir zaman kalır
Günü gelir oda biter
Sadece Yaratan kalır

Ey can üzülme
Bir boşlukta döner dünya
Yanıp yanıp söner dünya
Adem oğlunun hülyası
Hakim olmaktır sevdası
Nefsiyle sürer kavgası

Bir gün gelir durur dünya
Yarım kalır onca sevda
Mezara konunca mevta
Yanında tek iman kalır.

Ey can zlme
Madem her Şey bir Şey için
Bizi bizle kırmak niçin
Şu  günlük dünya için
Yalan plan kurmak niçin
Hakka temiz varmak için
Temizlensin dıŐın için
Temiz dünya temiz ukba
Giderken tek var yanında
Sapa sağlam iman kalır

Savaş yılları

Hasan emmi ; Köyünde sayılan sevilen bir insan aynı zamanda verdiği sözden asla caymayan sözünü yerine getiren. Bu yüzden köy halkı ona Sadık lakabını vermişler. Koca Sadık Hasan olarak anılmakta. Aynı zamanda çok misafir perver "Misafiri seven " olarak bilinmekte, odası köye gelen yabancıların ağırlıklı misafir edildiği mekan. İlimi olarak fazla okur yazar olmasa da ilim insanları ile sürekli ilişki içerisinde olması her gelen misafirden bir şeyler öğrenmesi, aynı zamanda köylerine o günün koşullarında imamlık yapan zatlara iyi ilişkiler kurduğundan bilgi ve görgü sahibi, Kuran okumayı ezberlemiş kuran harflerini bilmediği halde kuranı ezbere okumakta, kuran ayetlerinin nüzul sebeplerini, Hangi ayetin nerde indiği bilgisine sahip ilim sahibi.

Kendisine okur yazar olmadığı halde Kuranı nasıl ezberlediği sorulduğunda " Köyümüze gelen imamları hiç bir karşılık beklemeden sadece onlardan bir şeyler öğrenmek maksadı ile misafir ettim onlardan önce kısa ayetleri yazmadan onların okumasını takip ederek tekrarladım, özellikle sabah akşam ve yatsı namazlarını cemaat ile kıldığımdan açıktan okunan kısa ayetleri namaz sırasında tekrarladım her sureyi öğrendikçe ilgim daha da arttı, uzun kış gecelerinde bazen imam ile birlikte sabah namazı vaktine kadar sureleri tekrar tekrar okuttum ve imam ile birlikte sürekli tekrar yaptım. Hazreti peygamberin de okur yazarlığı olmadığı halde Cebrail tarafından tebliğ edilen ayetleri sanki okuyormuş gibi ezberlediğini, Bu durumun Allah'ın bir lütfu olduğunu" söylerdi.

Toprak kabarmış kışın arkasından bahara tevdi etmekte hayat. uyanmış toprak karıncaların hareketliliğine ev sahipliği yapmakta, karıncalarla birlikte uyanan börtü böcek toprağın ısındığını kutlamakta, Bozok bozkırının yeşile döndüğü nisan ayı mayısa hazırlık yaptırmakta.

Hasan emmi şöyle belini doğrultuyor topraktan gök yüzüne doğru, "Mübarek ne güzeldi kokuyor toprak" diyerek "Ah" diyor "birde şu boğaz harbi bitse de memleket feraha erse millet huzura kavuşsa" . can kulağıyla dinliyor Musa babasının konuşmalarını

"keşke " diyor içini çekerek

Hasan Emminin ortanca oğlu Mustafa Boğaz harbine gitmiş gideli altı ay olmasına rağmen ne bir haber ne bir mektup "mektubu kim yazacak ki Mustafa'nın okur yazarlığı da yok " diye mırıldanıyor Hasan emmi

Yoklar içinde yok. Okutan olsaydı okutmaz mıydı çocuklarını

Hacı Yakup efendi varmış büyük alim köylerinde fakat o da askere çağrılmış Trablusgarp harbinde gidiş o gidiş. Büyük Oğlu Musa; Hacı Yakup Efendinin Rahleyi tedrisatından geçmiş öğrenmiş Arapça Harfler ile okumayı yazmayı, Kur'an okumayı, onunla da birlikte de askere çağrılmış. Hacı Yakup Yedek subay, Musa er olarak yedi yıl sürmüş askerlik, yedi yıl sonra Musa sağ olarak köyüne Bozok toprağına dönmüş fakat dönmemiş Hacı Yakup.

Hasan emminin ah çekişini sanki hissetmiş Musa. dalmış hayale gitmiş ta Libya çöllerine, Bir acı hisseder sol yanından İtalyan kurşununun acısı, çöl hareketinde sol omuzundan saplanmış kurşun. yaralı olarak revire kaldırılıyor

Tarlada çalışma akşam gün batımına kadar sürer akıllarda boğaz harbi günüllerde Mustafa, dillerde dua ve temenni.

döner baba oğul köye

"Bu günde akşam oldu" der Hasan Emmi

Baba oğul yan yana köyün yolunu tutar sohbet muhabbet ederek

Musa savaş anılarını anlatır babasına

Can kulağıyla dinler hasan emmi oğlunu

Savaş yılları

Yirmi altı nisan bin dokuz yüz on beş sabah ezan vakti Hasan emmi bir telaş bir heyecan ve bir korku ile uyanır kalkar yatağından Euzi besmele çeker Eşi Meryem'i uyandırır

Meryem hanım Eşinin bu saatlerde uyanmış olmasına yabancı değil fakat bu gün bir tuhafılık olduğunu sezer "Hayırdır inşallah bey ne bu telaş"

Dışarıda ay kendisini göstermiş gök yüzü pak nisan ayı olsa da tatlı bir sabah havası var kalkar yatağından karanlık odada el yordamı ile akşamdan ocağın kenarına astığı maşayı bulur önce maşa ile ocakta akşamdan yaktığı tezeğin közünü karıştırır. "Allahtan köz varmış" ateş közünün üzerine bir tutam saçkı atar üfler saçkı alev alınca hemen idarelikte duran idare lambasının fitilini eli ile çeker ve yanan alevden tutuşturur ada aydınlanır.

Hasan emmi gördüğü rüyanın etkisi ile rengi siyaha çalar vaziyette "Hanım Mustafayı gördüm rüyamda al kanlar içerisinde yatıyordu yerde yattığı yer bembeyaz üzerindeki elbisesi kanlı yüzü gök yüzüne dönük gözleri açık, sanki şehadet şerbetini içmiş şehitler kervanına katılmış gibi" der

Meryem hanı "Tövbe de bey ağzından yel alsın rüyadır hayır' a yor rüyayı" dese de içine bir sızı düşer ana yüreği eşine hissettirmemeye çalışır.

Hasan emmi "Bismillah" der ve eşinin getirdiği su dolu bakır tası ağzına götürür bir yudum alır harareti biraz azalır toparlar kendini Hemen üzerine şalvarını yeleşini giyer evden çıkar bahçe kapısını açar evinin yakınındaki felleğin çeşmesinden abdestini alır camiye doğru yürür

Köyün İmamı Hafız hoca gelmiş caminin idare lambasını tutuşturmuş caminin içerisi hafifte olsa aydınlanmış Önünde rahle üzerinde kuran Hafız hoca Fetih suresini okuyor camiye girdiği anda hocanın ağzından duyduğu son ayetten itibaren hocayı takip eder.

Kuran okumayı tamamlayan hoca "sadakallahülazim " dedikten sonra hasan emmi kafasını kaldırır etrafına bakınır cemaat üç beş kişi olmuş. Kalkar tekbir alır sabah namazının sünnetini eda eder.

İmam "Kametle Hasan emmi" dediğinde Ayağa kalkar müezzin olarak Kamet okur Cemaatle birlikte sabah namazını kılar tesbihat ve duaların ardından üç defa euzü çekerek besmeleyi okur arkasından Haşr suresinin son ayetini sesli olarak okuduktan sonra cemaat camiden çıkar

Camide bir Hasan emmi Birde hafız hoca kalmış Oda yerinden kalkar oturduğu mihraptan ayağa kalkan hafız hoca ile musafaha eder. karşılıklı bir birlerine hayır dua ettikten sonra caminin dışına çıkarlar ortalık bayağı aydınlanmış güneşin doğma vakti.

Hasan Emmi "Hocam bu gün Bir rüya gördüm yüreğim o rüyanın etkisinde"

"Hayırdır inşallah Hasan emmi'

"Hayra yoralım hayır olsun inşallah"

"Yeğniniz Mustafa'yı gördüm rüyamda Üzerinde bembeyaz bir elbise, nurlar içerisinde, şakağında kan, yem yeşil bir yerde yatıyordu"

Hafız hoca rüyayı duyduğunda biraz korku hisseder gibi olur ancak hasan emmiye hissettirmemek için "Hayırdır inşallah Hasan emmi akşam yatarken Mustafa'yı düşündün süren savaşı düşündün oda rüyana girmişti Hasan emmi Allah korusun, yoktur inşallah kötü bir durum. Hem de koskoca İngiliz donanmasını bizim topçular denizin dibine gömdüler, kolay kolay İngiliz gavuru toparlanamaz

"İnşallah hocam inşallah"

Hafız Hoca rüyadan etkilense de hasan emminin yüreğine su serpmeye çalışır.

"Denizden geçemeyen İngiliz gavuru karaya asker çıkarmış emme heç boyun verir mi kahraman Mehmetçik "

Anadolu'nun bütün camilerinde olduğu gibi Çallı köyünün Camisinde de her gün yatsı namazından sonra Osmanlı ordusunun düşman karşısında başarılı olması için günlük hatim duaları yapılmakta ve Hasan emmide günlük bir cüz kuran okuyarak hatime ortak olmakta,

Her sabah namazı sonrası olduğu gibi Hasan emmi Hafız hocayı kahvaltıya buyur eder, Ancak bu gün hafız hoca davete icabet etmeme niyetinde,

Hasan emminin davetini duymamış gibi yapmaya çalışır hoca

Hasan emmi hocayı götürmekte kararlı

"Hocam yavaş davranma sabah çorbamız soğumasın"

Hasan emminin ısrarına dayanamayan hoca

"Bu gün de davetine icabet edeceğim hasan emmi emme yarın yok ona göre"

"Onu yarın düşünürüz hocam yarın ola hayrola"

Camiden eve gelinceye kadar bir iki komşu daha dahil olur hocanın yanına

Musa erkenden kalkmış çocukları kaldırmış yataklarından, Eşi yelek Mustafa'nın kızı çorba hazırlamakta camiden gelenlere hem de ev horantasına

Mustafa'nın oğlu küçük Hasan kalkmış Musa'nın küçük oğlu Osman ile birlikte yanlarında küçük Kezik koyunu kuzuyu sevmekle meşguller

Mustafa'nın eşi Esmâ yeni doğum yapmış baba asker bir kızı dünyaya gelmiş

Musa'nın hanımı 4. çocuğuna hamile

Ömer Henüz on dokuz yirmi yaşında askere çağrılmak üzere

Hasan emminin evde asker peş peşe

Odanın kapısının tokmağını üç defa vurur hasan emmi kapıyı oğlu Musa açar

Buyur eder odaya babası ile birlikte gelen misafirleri.

Hafız hoca ve diğer misafirler odaya girer. Mis gibi tarhana çorbasının kokusu kaplanmış odanın içini. Ocakta kermeler tutuşmuş içerisi sıcak

"Dışarda da hava güzel" diyor hafız hoca.

Musa'nın oğlu Arif yedi sekiz yaşlarında

"İki yıl oldu askerden geleli tekrar askere çağrılacakmıyız"

İtalyan Fransız derken şimdide İngiliz gavuru çıktı

padişah seferberlik mi ne ilan edecekmiş"

Hasan Emmi "Oğlum sıranızı savınız şimdi sıra gençlerde hem Mustafa da asker"

"Mustafa'nın asker olması yetmiyor ağa"

Hoca kafasını hafiften sallar hasan emmiye fark ettirmeden Musa'yı tasdik eder gibi

Sabah çorbaları bu muhabbet içerisinde içilir arkasından yemek duası yapılır misafirler dağılır

Hasan emminin kafası karışık az önce hafız hoca ile Musa'nın aralarındaki konuşmayı hiç duymamış gibi

davransa da hepsini duydu gördüğü rüyanın etkisi ile bozulan morali daha çok bozulmuştu. Şöyle Musa'yı baştan aşağı bir süzdü sora Arife baktı hiç sesini çıkarmadan tandıra doğru yürüdü. Eşi tandır damı idi acaba diye düşündü.

Eşi Meryem hanım ocağa kermeleri atmış üzerinde duran bakır kazanı karıştırmakla meşgul gelinleri çocuklar ile ilgilenirken

Osmanlı padişahı Mehmet Reşat tarafından 26 nisan 1915 te seferberlik ilan edilir

Savaş yılları

Doğum

Hasan emminin hane saadetlerinde bu gün bir telaşe var, herkes bir koşturmacada. Doğum sancısı tutmuş Musa'nın hanımının. 4. çocuğu dünyaya gelecek bu yüzden çok heyecanlı Musa .

Meryem hanım çok doğum görse de heyecanlı her doğum esnasında olduğu gibi Torunu Arife seslenir "Koş yavrum Kah ninene seslen ana yın doğum sancıları başladı"

Arif emiri almış ok gibi fırlar oturduğu sedirden seslenir kah neneye. Kah nene yaklaşık seksen yaşlarında tecrübeli aynı zamanda doğum konusunda herkesin güvendiği doğum ebesi. Ne zaman gitti Arif ne zaman hazırlandı kah nine koşar hasan emminin evine.

Meryem hanım gelininin baş ucunda önünde bir helke soğuk su içinde beyaz bir bez bezi ıslatıp ıslatıp gelinin alnına boğaz kısmına yüzüne sürüyor bir taraftan da "dayan kızım az kaldı, kah ninen gelmek üzere biraz daha sabır" Yelek Mustafa'nın kızı acidan feryat etmekte. Kah nine içeri girer orada bulunan esma geline seslenir "kızım bir leğen ve biraz sıcak su ile temiz bir bez getir.

Esmâ gelin derhal kah ninenin dediklerini yapar bir helke sıcak su bakır leğen ve bir parça beyaz bezi uzatır kah nineye.

"Anlaşılan çok kan kaybetmiş" der kah nene, eliyle karın bölgesini yavaş yavaş masaj yaptıkça rahatlar yaptıkça rahatlar

"Var guvvetinle iyin" der

Kah nenenin sözünü dinleyen Mevlüde son bir gayretle acıya katlanmayı da göze alarak canını dişine takar kuvvetli bir şekilde iyindiğine birden bebek sesi yankılanır odada son acıyı şiddetli hisseden Mevlüde birden rahatlar şakağından ılık ılık ter boşanır ağlayan bebeğin göbük bağı kesilir bağlanır hemen bir ılık su ile banyo yaptırılarak önceden hazırlanmış çocuk kundağına sarılır annesinin yanına yatırılır.

Ellerini Mevludenin ellerinden hiç ayırmaz kız kardeşi Hatice. Annesi de vefat edince Hasan emmi kızcağızı almış himayesi altına. Nasıl almaz hem dayısının torunu hem gelininin bacısı. rahmetli Yelek Mustafa'nın 2 kızından biride Hatice henüz bir taliplisi olmadığından bekar yaşı da on sekiz, on dokuz. Allah razı olsun Hasan emmiden.

Hatice de sözlerinden çıkmaz ne Hasan emminin nede Meryem halasının.

Kah nene müjdeyi verir Hasan emmiye "gözün aydın Hasan emmi balak gibi bir oğlan torunun oldu" eşinin doğum yaptığı esnada babasının yanında olan Musa' ya da göz aydın eder.

Hasan emmi gömleğinin içinden kırmızı meşin kesesini çıkarır içinde bu günü bekleyerek sakladığı en büyük Osmanlı lirasını çıkararak kah neneye uzatır. "Hakkını helal bacım" der, Kah nene "O nasıl söz hasan emmi helal hoş olsun.

Allah analı babalı büyütmeyi nasip etsin , ömrü uzun bahtı açık olsun .Allah ömrünü uzun bahtını açık etsin diyerek hayır duada bulunduktan sonra Hasan Emmi den uzaklaşır ve Eşi Meryem hatunun kulağına eğilir bir şeyler söyler oğlan torununun olmasına çok sevinen Meryem hatunun suratının rengi birden değişir

gülen yüzünü endişe ürkeklik ve korku sarar durumunu eşine fark ettirmemeye çalışan Meryem hatun kah neneye bahşişini verir onu uğurlar ve hemen lohusa yatan gelininin yanına girer gelini doğumun verdiği acıyı biraz atlatmış ancak çok kan kaybettiğinden halsizlik ve dermansızlık içinde gözlerini kaynanasının gözlerine diker masum masum sanki olacak acı olayı haber verircesine "Ömür buraya kadarmış Ana" diyecek gibi bakıyor Kah ninenin söyledikleri kulaklarında tekrarlanıyor endişe ile gelinini gözünden ayırmıyor

Musa; eşi doğumu sağ salim atlattığından ve birde oğul babası olduğu için ayrı bir sevinç ve heyecan içerisinde kah neneye kesesinden çıkardığı kırmızı lirayı bahşiş olarak veriyor. babasına görünmeden eşinin yanına girmeyi hem eşine geçmiş olsun demek ve oğlunu görmek için fırsat kolluyor.

Hasan Emmi büyük torunu Arifi yanına alarak "gel Arif'im seninle Dede torun kayalı boğaza doğru şöyle gezelim hem dertleşir hem de paylaşırız" diyerek çatal kapıdan çıkarlar. Bu durumu fırsat bilen Musa doğru lohusa eşinin yanına girer. Eşi biraz rahatlamış beti benzi sarı yatağın içerisinde kucağına kundakta sarılı oğlunu almış emziriyor yanında kız kardeşi Hatice var ablası ne isterse hemen yerine getiriyor bir an olsun yanından ayrılmıyor. eniştisi içeriye girince karı kocayı baş başa bırakarak biraz dışarı çıkıyor

Musa oturur yatağın köşesine ceketinin cebinde sakladığı üçlü Osmanlı Reşat'ını eşinin göğsünün üstüne iştirir kucaklar şifa diler besmele çeker oğlunu kucağına alır. Allahtan iyi dilekleri için dua eder .

Kundaktaki yavrusunun gözleri öyle güzel öyle manalı bakıyor ki sanki "bir şeyler olacak üzücü olaylara hazır olun" der gibi.

Meryem hanım lohusa gelinini hiç yalnız bırakmıyor. Bu yüzden elinde ocakta pişirdiği bir taş sıcak süt ile gelininin yanına giriyor. Annesi odaya girdiğinde Musa hanımının yanından dışarı çıkıyor. Fakat yüreğinde bir sızı her an kötü bir şey olacak korkusu, eşinin benzindeki solgunluk.

Meryem hanım oğlunun odadan çıkması ile gelininin yanına yaklaşır. öyle candan öyle hisli "Nasılın yavrum Sana sıcak süt getirdim, iç bu sütü biraz kendine gelirsın inşallah" der. Mevlude kaynanasının ikram ettiği sütü alır besmele çekerek bir yudum içer "Allah razı olsun Ana" der fakat sesi kısık hayli yorgun benzi sarı. Kaynanasına bakmaya çalışsa da gözleri ve yüreği yeni doğan yavrusunda. Ayıramıyor gözlerini bir türlü

Meryem hanımın kah ninenin doğumdan sonra söylediği sözler kimseye belli etmese de kulaklarında. Gelininin bu kadar bitkin olması hayli düşündürmekte oysa bu doğum gelininin ilk doğumu değil. Arifin Osman'ın Keziban' ın

doğumlarında böyle bitkin düşmemiştir. Hele Arifin doğumunda ilk doğumu olmasına rağmen doğumdan bir gün sonra kendisini toparlamış ayağa kalkmıştı fakat bu sefer öyle değil. Hamile olmasına rağmen doğum öncesi de çok zayıflamıştı hep endişeleniyordu fakat toparlar kendini ilk doğumu değil ya diyordu. Mevlude yarı bitkin dermansız bir halde kaynanasına "Ana Allah bilirde ben fazla yaşamayacağım yavrularım size emanet, doğum sırasında sancılar ile uğraşırken yeşil sarıklı beyaz elbiseli eli yüzü nurlu bir adam yanıma yaklaştı hiç görmediğim bir adam onun yanıma yaklaşması ile burnuma öyle güzel bir koku geldi ki ben o kokuyu anlatamam bana hiçbir şey söylemedi,

Kah nine gelmeden karnımı ve başımı eli ile sıvadı. Yaklaştığında biraz korkar gibi olmuştum fakat o güzel kokusunu alınca içimde hiçbir korku kalmadı bende. Kah nene gelmeden yavrum için diktiğim kundağa benim saçımdan bir teli sardı aldı götürdü. Giderken sadece "Hazreti Fatıma seni bekliyor kızım" dedi başka hiçbir şey söylemedi" Gelinini fazla yormak istemeyen Meryem hanım kah nenenin söylediklerini de düşününce endişesi daha da arttı fakat gelinine serinlik ve ferahlık vermek için "doğum sancılarının acısıyla hayal görmüşsün kızım böyle haller doğum yapan çok kadında olur. Ağzından yel alsın yavrum sen daha neçe güzel günler göreceksin Allah yardımcınız olsun." Bir telaşe bir telaşe bu gün akşama kadar sürdü gelinin doğumu, birde erkek bir torun vermesi hasan emmiyi hayli sevindirmişti, Torunu Arif ile birlikte kayalı boğaza doğru giderken yolda deli Osman ile karşılaşılır. Dünürüdür hem iki kızını da Deli Osman'ın oğullarına vermiş aralarında geçmişte bir akrabalık olması sebebi ile hem akrabalığı sağlamlaştırmış hemde kuvvetli desteğini almış deli Osmanın, Köy yerinde sülalen ne kadar kalabalık yerin o kadar sağlam demektir, Her iki dünürde birbirlerinden çok hoşnut, "Dünür gözün aydın olsun Bir erkek torunun daha olmuş Maşallah. Allah nazardan saklasın" der Deli Osman. "Aydınlık içersin de kalasın dünür, Allah razı olsun darısı senin çocuklar ıyın başına" diye mukabelede bulunur hasan emmi,

Deli Osman bu bir kere yakaladı mı alim Allah kolay kolay bırakmaz öyle, mutlaka evden bir şeyler ikram edecektir dünürüne gerçi sevdiği her insana karşı Cömert davranmayı sever sevmediği insana da zınnık koklatmaz deli Osman bu bazen der "Kardeşim karşıdaki insanı seviyorsan adam gibi sev, gıyabına da olsa yüzüne de olsa riyakar olma varlığında yüzüne karşı davrandığın gibi yokluğunda da aynı ol iki yüzlü olma Allah bunu emreder peygamber tebliğ eder". Böylesi açık sözlü olduğunda bazıları pek sevmeseler de deli Osman' ı o çok sever Bir toplulukta deli Osman'ın hakkında hoş olmayan sözler duyduğunda hasan emmi derhal müdahale eder ve derki "komşular ceddimiz şeyh Edebalı Atamız Osman gaziye nasihatinde "Bak oğul ;Atın hasına doru Adamın hasına deli derler" deli Osman dediğiniz adam adamın hasıdır." diyerek ona olan desteğini ve akrabalığına olan güvenini zaafa uğratmaz

26 Nisan 1915 te Padişah Mehmet Reşat seferberlik ilan etmiş eli silah tutan tüm erkeklerin köylerinden kentlerinden en yakın askeri birliklere katılmaları yönündeki seferberlik emri valiliklere ve askeri birliklere iletilmiş, kasabalara köylere jandarmalar gönderilerek askere alınacak erlere ilişkin padişahın seferberlik emri iletilecek. Türk halkında böyle bir durumu bekliyor ancak zamanını bilemediklerinden geldi gelecek korkusu hakim. Musa; 1911 haziranında askere alınır erken yaşta evlendiğinden oğlu Arif 8 yaşlarında. Bozok sancağında askerliğe adım atar. Askere alındığının ikinci ayında babasından bir mektup gelir mektubunda eşinin doğum yaptığını bir kız bir oğlan ikiz çocukları olduğunu öğrenir. Babası mektubunda Oğluna dedesi Osman'ın, kızına da Keziban ismini koyduğunu yazar.

Musa Hacı Yakup Efendinin rahleyi tedrisatından geçmiş ondan Osmanlıca'yı ve kuranı öğrenmiş, çalışkan terbiyeli ve sadakatli birisi olması sebebi ile Hacı Yakup efendinin taktirini kazanır. 29/Eylül 1911 başlayan Trablusgarp harbine katılır. savaş 18/Ekim 1912 de Osmanlı ordusunun yenilgisi ile sonuçlanır .

Libya dan çekilen Osmanlı ordusunun Akdeniz den gemiler ile İstanbul'a getirilmesi ile terhis edilmeden Balkan savaşları başlar. Balkan savaşlarına katılır Osmanlı ordusunun balkanlardan hazin çekilişi sonucu yaralı olarak Mayıs 1913 te köyüne döner.

Köyüne döndüğünde oğlu Arif 11 yaşına basmış.

Kardeşi Mustafa; askere alınmış boğaz harbi başlamış şu sıralar Çanakkale de. Hayatta mı değil mi hiçbir bilgi sahibi değiller. Bu yüzden kendisinin askere alınacağına ihtimal vermese de yine de içinde bir sızı ince ince sızlamakta.. sızlasa da söz vatan olunca akan sular durulur. konuşan dil susar. bıçak açamaz ağızları, "Vatan namustur" der içinden "hem şehitlik gibi Allah katında çok yüce bir makam var şehitler için, hem sadece bizim nesil için gelmiş olayda değil savaşlar, insan oğlunun dünyaya geldiği andan bu güne değin hep var olmuş. önce nefisle başlamış sonra şeytanla, insan nesli çoğaldıkça savaşın sonu gelmemiş insanın insanla savaşı başlamış. Habil- Kabil kavgası ilk savaş olmuş ilk kan Habil'in elinden toprağa düşen Kabilin kanı olmuş, İlk şehit haksız bir şekilde katledilen Kabil, İlk katil Habil olmuş, Haksızlıkla Habil tarafından başlatılan bu savaş daha sonra inanç ve itikat, Haklı- haksız, maznun -zalim, Allah'a ve ahirete inanan- inanmayan, Başkasının hakkını çalan- koruyan, şeklinde yer bulmuş insanlık tarihinde insanlığın vicdanında. Çağlar değiş de savaşlar hiç değişmemiş,

Hazreti Adem ve Havva'nın nefisleri ile başlayan savaşta her zaman rıza ve isyan karşı karşıya gelmiş, savaşların oluş biçimleri, çıkış sebepleri değişse de savaşlar değişmemiş.

Şeytan ve nefis ile başlayan kavgalarda artık nefis ve şeytan görünmese de her zaman etkili olan ikisi olmuş.

Savaş yılları

Hasan emminin kâbuslu rüyaları bir türlü bitmiyor her gün yeni bir kâbus...

Namaz vakti uyanıyor derhal eşini uyandırıyor

Meryem hanım da maşallah saat gibi vakti geldiğine ufak bir seste hemen ayakta, alışkın eşinin seslenmesine az değil altmış yıl olmuş eşiyile evleneli nice ölümler nice ayrılıklar görmüşler nice savaşlar yaşamışlar .

Anadolu insanının kaderi...

"Hanım bu günler yüreğimin yanması daha da arttı mübarek neye işaret bilmiyorum hele bir yudum su ver ciyerim yaniyor"

Meryem hanım derhal ocağa doğru yönelir karanlıkta alışkanlık olduğundan maşayı bulmakta zorlanmaz maşayla külü karıştırır çıkan köz üzerine biraz saçkı atar üfler çıkan alevden idare lambasını yakar derhal eşine bir tas su verir. Bakır tasta suyunu içen Hasan emmi "Ana' yın Baba' yın canına değsin hanım" der bu söz her su verişinde hanımına söylediği söz. Cevabı "Şifa olsun bey " der hanımı.

"çok kötü rüyalar görüyorum hanım Allahım hayırlara çıkarsın"

"Hayır ola inşallah bey"

" Mustafa gördüm rüyamda al kanar içinde yanında melde var beraber gidiyorlar nereye gidiyorsunuz oğlum diyorum baba yengemle beraber gidiyoruz bizi bekleyenler var diyor"

"hayırlar olur inşallah" diyen Meryem hanım derhal lohusa gelininin odasına koşuyor elinde idare lambasıyla kapıyı gıcırdatmadan açıyor yanlarına yaklaşıyor sedirde yatan Mevlude uyanmış idarenin aydınlığında kaynanasını fark ediyor yorgun bir halde "ana" diye biliyor konuşurken sesi kesik kesik "ben iyiyim ana" dese de gelininin hasta olduğunu Kah kadının doğumdan sonra söylediklerini doğumun üzerinden on beş gün geçmesine rağmen gelinin iyileşmeyişi, birde eşinin kabus dolu rüyalarını yan yana getiriyor yüreğine bir sızı düşüyor. "Allah'ım gelinime acil şifalar ver, asker Mustafamı düşman ateşinden kuru sağ salim eşine çocuklarına bize kavuştur" diye her namazında dualar ediyor. fakat endişesi de hiç gitmiyor. Eşinin yaşı doksanı bulmuş kendiside seksenin üzerinde bu geline Mustafasına Allah korusun bir şey olursa ne yaparlar "Allahım Sen yavrularıma yardım et mustafamı sağ salim bize kavuştur gelinime acil şifalar ver" diye dualar ediyor.

Aralarında kısık sesle konuşsalar da Karşı sedirde yatan mevludenin küçük kız kardeşi hatice gözlerini ovuşturarak uyanıyor. bebek ise maşallah mışıl mışıl uyuyor.

Savaş yılları (Çanakkale savaşları)

25 NİSAN GÜNÜ DÜŞMANIN SEDDÜLBAHİR HEZİMETİ

19 Şubat 1915 tarihinde İngiliz armadaların Çanakkale boğazını geçerek İstanbul' u işgal etme planları umdukları gibi sonuçlanmamış Osmanlı ordusunun isabetli topçu atışları ve boğazın iki yanına Nusret'im bir mayın gemisi tarafından gömülen mayınların patlatılması sonucu egenin derin sularına gömülmüş deniz hareketında büyük kayıplar veren itilaf devletleri 18 mart 1915 çekilmek zorunda kalmıştır. Denizden boğazları geçemeyen itilaf devletleri 25 Nisan 1915 te Gelibolu yarımadasına asker çıkarmak sureti ile kara savaşları başlamış Bozoklu Hasan oğlu Mustafa Seddülbahir cephesinde 3 Tümen 2. tugay 5. alay 2. taburda er olarak silah altında Düşman oldukça kuvvetli kafir,

Silah ve mühimmat yönünden Osmanlı ordusundan çok fazla donanımlı,, 25 Nisan 1915 gecenin sabaha döndüğü saatlerde 0.5:30 sularında Seddülbahir kumsalının 5 ayrı bölgesinden çıkarma yapmıştır

Gecenin sabaha dönüş saatlerinde düşmanın ani saldırı planını öğrenerek harekete geçen Osmanlı ordusu 3. Tümen Komutanı Miralay Halil Sami Bey ve 19. Tümen komutanı Albay Mustafa Kemal Beyin birlikte saldırıyı geri püskürtme ve etkisiz hale getirme planları Türk askerinin cesareti sayesinde başarılı ve itilaf devletleri komutasının bir iki saat lik bir zaman dilimi içerisinde karadan İstanbul'a ulaşma planları da akamete uğramış

O gece karanlık yoğun bir sis var denizin püsenli sisi karayı kaplamakta, Yozgat/ Osmanpaşa/ Çalılı köyünden Hasan oğlu Mustafa, ve Yozgat/ sorgun/Alışar köyünden Halil oğlu Recep 3. Tümen devriye nöbetinde, nisan ayının ve denizin nemli havasının gece serinliğe dönüşmesi sonucu oluşturduğu sis bulutu ile kaplı, denizin karaya vuran dalga sesinin kalabalık ayak sesleri ile birleşmesi oluşan ayrı bir ses yığınyından şüphelenilmesi ile kumsala yakın bir mesafeden sahili gözetler, fark edilen düşman birliklerinin çıkarma yaptıkları bilgisi hızlı bir hareketle Tümen komutanı Halil Sami beye iletilir.

Asker o saate kadar ayakta her an saldırı olacakmış gibi tetikte beklemekte, Bölük komutanları tam tekmil yapılması muhtemel bil saldırıyı bekliyor.

Denizden düşmana geçit vermeyen askerde moraller yüksek, düşman kuvvetlerinin her bakımdan üstün olduğu kabul görse de yüreklerindeki vatan sevgisinin deniz zafer ile birleşmesi askere olağan üstü bir cesaret vermekte.

Tan yeri ağarırken hareket emri verilir. Henüz sahile ayak basmakta olan düşman birlikleri ani bir saldırı ile karşılaştığını beklemedikleri bir anda yan tepelerden atılan top mermilerinin kumsala düşmesi sonucu şaşkınlığa uğrayan düşmanda çok etkisi yaratır.

Asker kara ile deniz arasına sıkışmış Türk Mevzilerinden atılan toplar kumsalı döverken itilaf devletleri komutanı şaşkın geri püskürmekte kuvvetler. tan yeri ağarırken yoğun top atışları sonucu karaya çıkamayan düşman çaresiz donanmaya sığınmış ve çok ağır bir asker kaybı yaşanmış

Bir moral çöküntüsü var düşmanda, Zafer coşkusu var Türk askerinde.

Mustafa "kavgada ilk yumruğu atan kazanır" sözünü duymuştu babasından Yüreği ferahlamış.

Sabaha kadar uyumadığı halde bir dirhem uyku kalmamıştı gözlerinde

Gün ağarması ile sahile yanaşan düşman kuvvetleri başarısız geri çekilir.

Sahil top mermileri ile parçalanan düşman askerlerinin cesetleri ile dolu kumsala serilmiş yüzlerce ceset.

25 Nisan sabahı.

Tümenin bütün askerlerinin dilinde düşmanın sahile çıkarma yaptığını tümen komutanına haber veren gece nöbetçileri konuşulmakta. kimse tanımıyor iki Yozgatlıyı; Mustafa'yı ve Receb'i

Seddülbahir bölgesinde o gün gündüz cılız silah atışları dışında çatışma yaşanmaması saldırının noktalandığını değil devam edeceğini belki de haber vermekte

Mevziler yeniden gözden geçirilmekte yeni mevziler kazılmakta

Mustafa ve recepte bir gönül ferahlığı var. Düşmanın saldırısını önceden fark ederek komutanlarına ulaştırmaları ve bu sayede büyük bir felaketi önlemenin ferahlığı, az bir dikkatsizliğin nelere mal olacağını, küçük bir ihmalin koskoca bir orduya ne tehlikeler yaşatabileceğinin örneği.

Ya olayı hiç fark etmeseler idi sonuç ne olurdu. öylesi tehlikeli bir sonucu hiç düşünmek istemiyorlar ama akıllarından da belki hiç çıkmayacak.

Mustafa'nın kafası memleketindeki ailesinde iki ay önce mektup yazmış fakat henüz bir cevap yok, aklında hamile eşi esma var anası babası hayli yaşlı ağabeyi Musa akli başında ondan biraz rahatlıyor fakat birde aklında ilan edilen seferberlik var

Ya Musa ağamda asker olursa anam babam ne yapar Ömer hem çok cahil hem de yalnız yeğeni Arif derseni daha çocuk, geride iki gelin 5 çocuk iki ihtiyaç.

Düşüncelere dalmıştı ki Bir askerin "Yozgatlı Hasan oğlu Mustafa kimdir" diye yan mevzilerdeki askerlere sorduğunu duyduğunda kendine gelir toparlanır. yan mevziden ikinci kez isminin geçmesi ile konuşmanın geldiği bölgeye doğru seslenir

"Ben Yozgatlı Hasan oğlu Mustafa."

Asker "Bölük Komutanın kendisini çağırdığını" söyler

Mevziden sürünür bir şekilde ilerler ve düşmanın görüş mesafesinin dışında olduğu tahmin edilen yerde mevziden

çıkarak bölük posta asker önde kendisi arkada bölük komutanın çadırına gider.
Posta dışarıda beklemesini söyleyerek çadıra girer tekmil verir getirmesini emrettiği Mustafa'nın beklediğini söyler derhal dışarı çıkar ve içeri girmesini söyler.
Mustafa korku ve sevinç duygusu içerisinde çadıra girer künyesini söyleyerek kendisini taktim eder
"Hasan oğlu Mustafa emredin komutanım"
Bölük komutanı yukarıdan aşağı süzer Mustafa'yı "Bu gece düşmanın sahile çıkarma yaptığını sen mi ilettilin Tümen komutanına"
"Evet Komutanım"
"Nasıl haber aldınız"
"Devriye nöbetimiz sırasında"
"Yalnız sen mi idin başka arkadaşın var mı idi"
"Vardı komutanım"
"Kimdi o asker"
"Bizim bölükten Yozgatlı Halil oğlu Recep"
"Şimdi nerede"
"Nöbettedir Komutanım"
Bölük komutanı postasına seslenir
posta hızla çadıra girer
"Emredin komutanım"
"Çabuk Yozgatlı Halil oğlu Recebi çağır"
"Emredersin komutanım"
posta bir hızla çıkar on dakika sonra girer
"Yozgatlı Halil Oğlu Recep hazır komutanım"
"Al içeri"
Posta çadırdan çıkar Recep içeriye girer
gür bir ses ile
"Halil Oğlu Recep Yozgat emret komutanım"
"Düşmanın topraklarımıza sızdığını siz mi haber verdiniz"
"Evet komutanım"
"Mustafa ile birlikte devriye nöbetimiz sırasında rüzgarın deniden karaya doğru estiği sırada askeri hareketliliği ifade eden kalabalık yürüyüş sesinden fark ederek komutanım"
"Tümen komutanına nasıl söylediniz"
"O saatte arkadaşım nöbet yerini terk etmeden ben en yakın cephanelik nöbetçisine söyledim"
"Nöbet yerimi de terk edemedim komutanım"
"Cephanelik nöbetçisinde haberleşme aletinin olduğunu tahmin ederek"
"Sonrası malumunuz Komutanım"